

NOTULEN VAN DE OPENBARE VERGADERING
VAN DE RAAD DER GEMEENTE WEERT
VAN 10 APRIL 2013

1. Opening.....	2
2. Vaststellen van de agenda	2
3. Spreekrecht.	5
15. Vaststellen van het bestemmingsplan “Kloosterstraat” en afzien van de vaststelling van een exploitatieplan.....	6
4 Mededelingen.	19
5. a. Vaststellen van de notulen van de vergadering van 13 maart 2013; b. vaststellen van de besluitenlijst van de vergadering van 13 maart 2013.....	19
6. Vaststellen van de verordening tot wijziging van de Algemene plaatselijke verordening.	19
7. Verlenen maatwerksubsidie aan Stichting Gemeenschapscentrum Stramproy.	19
8 Beschikbaar stellen van een uitvoeringskrediet ad € 776.000,- voor de herinrichting van een gedeelte van de Werthaboulevard en een gedeelte van het Bassin.	19
14. Vaststellen van het bestemmingsplan “Princenweg ongenummerd”.	19
18. Kenbaar maken van eventuele wensen en bedenkingen betreffende de verkoop van de onroerende zaak aan de Roermondseweg 109 te Weert.	19
9. Vaststellen controleprotocol 2012.	19
10. Instemmen met het vijfde Meerjareninvesteringsprogramma GOML (MIP5) en het Meerjarenprogramma (MP) van de Gebiedsontwikkeling Midden-Limburg en de hiervoor benodigde middelen beschikbaar stellen respectievelijk reserveren vanuit het Regiofonds GOML.....	28
<i>Voortzetting van de vergadering op donderdag 11 april 2013 om 19.30 uur.</i>	46
11. Beschikbaar stellen van € 200.000,- voor 2013 uit het gereserveerde budget van € 800.000,- voor economische structuurversterking en promotie 2011-2014.....	47
13. 1. Vaststellen van de herziene bestuursopdracht voor het Beekstraatkwartier; 2. beschikbaar stellen van een krediet van € 847.000,- voor de al gemaakte kosten en te maken kosten tot 1 juli 2014.	49
16. Instemmen met de waardering van de grondexploitaties.	54
17. Vaststellen van de Welstandsnota 2013.	63
19. Vragen en verzoeken om inlichtingen ex artikel 40 van het reglement van orde voor de vergaderingen en andere werkzaamheden van de gemeenteraad van Weert.	
a. Brief van de heer B. Peterse namens de fractie SP d.d. 6 maart 2013 inzake vragen aan het college over kabelskibaan IJzeren Man en Maasplassen, met het verzoek om schriftelijke beantwoording.	71
b. Brief van mevrouw M. Stokbroeks namens de fractie D66 d.d. 7 maart 2013 inzake vragen aan het college over onderwijs, met het verzoek om schriftelijke beantwoording.	72
20. Lijst van aan de raad gerichte brieven ingekomen in de periode 30 januari tot en met 5 maart 2013.	73
21. Lijst van aan de raad gerichte brieven waarover het college nog een voorstel moet doen.	73
22. Kennis nemen van onderstaande overzichten:	
a. overzicht beïnvloeding onvoorziene lasten 2013;	
b. overzicht begrotingsuitkomsten 2013;	
c. overzicht nieuw beleid als gevolg van verlenging afschrijvingstermijnen;	
d. overzicht reserves en voorzieningen 2013.	73

22A. Motie inzake inrichting openbaar gebied stadhuis en stationskwartier.	78
Voortzetting van de vergadering op maandag 15 april 2013 om 19.30 uur.....	82
12. Kennis nemen van en overnemen van conclusies en aanbevelingen van de Rekenkamer Weert naar aanleiding van het onderzoek naar de Poort van Limburg "Vertrouwen is goed, risicobeheersing is beter!".	82
23. Sluiting.....	106

➤ **VOORZITTER:** de heer A.A.M.M. Heijmans, burgemeester.

GRIFFIER: mevrouw mr. M.H.R.M. Wolfs-Corten.

AANWEZIG de heren F.L.J.A. Adriaens, S. Altun en V.A. van Brussel, mevrouw I.F.A.J. Beenders-van Dooren, de heren L.J. Boonen, G.J. van Buuren, A.F. van Eersel, A.J. Egging, G.J.W. Gabriëls en J.W.J. Goubet, mevrouw C.J.C. Jacobs-Verstappen, de heer A.G. Jacobs, mevrouw F. Kadra, de heren L.C.G. Kusters, H.P.M. Lempens, P.P.E. Lempens, H.J.W.M. van de Loo, G.J.A. Marechal en T.W.G. Meulen, de dames M.J.L.M. Nouwen-Jacobs en J.M.C.I. Op den Kamp-Smans, de heren H.H.M. Peters, B. Peterse en H. Stals, de dames M.M.F.C. Stokbroeks en S.M.L. Struving, de heer P.J.H. Sijben en mevrouw M. Zaâboul.

Tevens aanwezig de heren M. Cardinaal, H.W.J. Coolen, A.W.P. Kirkels en H.A. Litjens wethouders.

AFWEZIG met kennisgeving mevrouw M.A. Engelen.

1. Opening.

De voorzitter opent te 19.30 uur de vergadering en verzoekt een moment van stilte om eenieder in de gelegenheid te stellen tot een gebed of overweging.

Hij heet een ieder van harte welkom, in het bijzonder de gasten van de raad, die op de VIP-tribune zijn gezeten. Het spijt hem dat hij zelf niet bij hun ontvangst aanwezig kon zijn, maar naar hij heeft begrepen zijn ze door de plaatsvervangend voorzitter van de raad, de heer Adriaens, goed ontvangen. Hij stelt vast dat de publieke tribune overvol zit; fijn dat zoveel mensen van hun belangstelling blijken geven voor een bepaald agendapunt.

Tenslotte deelt hij mede dat bericht van verhindering is ontvangen van mevrouw Engelen en dat de heer Van Buuren heeft laten weten later ter vergadering te zullen komen.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Dames en heren. Gezien de grote publieke belangstelling voor de behandeling van agendapunt 15, heb ik u eerder bij mail voorgesteld dat agendapunt direct na agendapunt 3 aan de orde te stellen. Voorts heb ik u voorgesteld agendapunt 12, de Poort van Limburg, naar het einde van de agenda te verschuiven, zodat we eerst het huishoudelijke gedeelte met elkaar kunnen afwerken, met alle respect overigens. Ik stel vast dat u zich daarin kunt vinden.

De heer Van Brussel: Mijnheer de voorzitter. Bij het als hamerstuk geagendeerde agendapunt 13 wil ik graag een stemverklaring afleggen.

De voorzitter: Akkoord.

De heer Peterse: Mijnheer de voorzitter. Ik stel voor agendapunt 10, dat betrekking heeft op de GOML, van de agenda af te voeren, omdat het naar onze mening niet rijp is voor besluitvorming.

Mevrouw Kadra: Mijnheer de voorzitter. Wij stellen voor agendapunt 9 af te voeren, omdat wij dit als gevolg van de vakantie van wethouder Cardinaal niet inhoudelijk in de commissie hebben kunnen behandelen en de nagezonden informatie van dien aard was, dat het stuk naar onze mening niet rijp is voor besluitvorming.

De voorzitter: Als we nu nog maar agendapunten overhouden! Wat vindt u overigens van het voorstel van de heer Peterse?

Mevrouw Kadra: Dat kunnen wij steunen.

De heer Marechal: Mijnheer de voorzitter. Omdat er zoveel agendapunten worden afgevoerd, wil ik er graag één opvoeren, namelijk een motie vreemd aan de orde van de dag, betrekking hebbend op de inrichting van het openbaar gebied stadhuis en stationskwartier.

De voorzitter: De motie zal agendapunt 22A aan de agenda worden toegevoegd.

De heer Van de Loo: Mijnheer de voorzitter. Om vanavond toch iets te bespreken te hebben, stel ik voor het als hamerstuk geagendeerde agendapunt 13 naar de besprekstukken over te hevelen.

De voorzitter: Als u daarover wilt spreken, kan dat uiteraard.

De heer Kusters: Mijnheer de voorzitter. Het voorstel van de PvdA om agendapunt 9 af te voeren kunnen wij steunen. Wij hebben het voorstel goed bestudeerd, maar het is niet verkeerd om er eens goed over te praten.

De voorzitter: En wat vindt u van het voorstel van de SP om agendapunt 10 af te voeren?

De heer Kusters: Dat kan wat ons betreft gewoon doorgaan.

De heer Stals: Mijnheer de voorzitter. Bij agendapunt 9 hebben wij nogal wat vragen te stellen en volgens mij zit er ook enige urgentie achter, zodat wij het graag vanavond willen behandelen. Ook agendapunt 10 willen wij gewoon bespreken.

De heer Peters: Mijnheer de voorzitter. Ook wij willen het controleprotocol 2012 (agendapunt 9) vandaag bespreken, omdat wij begrepen hebben dat er enige urgentie aan verbonden is. Agendapunt 10 willen wij eveneens graag vanavond behandelen.

Mevrouw Stokbroeks: Mijnheer de voorzitter. Ook wij hadden begrepen dat het controleprotocol perse vandaag behandeld moest worden. Als dat echter niet zo is, mag het wat ons betreft van de agenda worden afgevoerd.

Het voorstel om agendapunt 10 naar een andere vergadering door te schuiven kunnen wij steunen, omdat wij daarover heel wat op- en aanmerkingen te maken hebben.

De voorzitter: In verband met agendapunt 9 wil ik nu eerst wethouder Cardinaal het woord geven.

Wethouder Cardinaal: Mijnheer de voorzitter. Als het controleprotocol niet vanavond wordt vastgesteld, zullen wij de jaarrekening niet vóór 15 juli bij de provincie en het CBS kunnen aanleveren. Gevolg daarvan zou kunnen zijn dat wij aan preventief toezicht worden onderworpen.

De voorzitter: U stelt dus voor agendapunt 9 vandaag te behandelen. Ik kijk even naar wethouder Coolen voor agendapunt 10.

Wethouder Coolen: Mijnheer de voorzitter. Waar Weert een centrumstad is in Midden-Limburg en voorstander is van samenwerking in Midden-Limburg, zou er naar mijn mening een goed signaal van uitgaan als we dat agendapunt wel behandelen. Bovendien willen de mensen en de werkgroepen die bezig zijn met Keyport dat de trein weer op stoom komt.

De voorzitter: Ik zie de heer Marechal al een beetje overkoken...

De heer Marechal: Kookpotten zijn destijds door mevrouw Bakker al neergezet...

De voorzitter: We hebben het nu over de agenda en niet over de inhoud!

De heer Marechal: Vandaag heb ik op mijn bureau een stuk van 29 pagina's gekregen dat ik niet heb kunnen lezen en dat wel deel uitmaakt van de beraadslagingen. Ik kan er nu niet over oordelen en daarom is het voor ons acceptabel om dit stuk nu te bespreken.

Mevrouw Kadra: Mijnheer de voorzitter. De beantwoording van de heer Cardinaal heeft aangegeven wat de ernst is van dit stuk. Dat is voor ons des te meer reden om voor te stellen agendapunt 9 vandaag niet te behandelen, zeker ook gelet op de inhoud van de Board Letter van Deloitte.

De heer Peterse: Mijnheer de voorzitter. Blijkbaar zit er druk achter het controleprotocol onder agendapunt 9, al is het volgens mij vooral een technisch stuk, maar goed: laten we dat dan maar bespreken.

Ten aanzien van de GOML is door de wethouder een politiek statement afgegeven. Als hij een debat wil, kan hij het krijgen ook. Binnenkort gaan we het in de com-

missie economische zaken over Keyport hebben, maar als u de spanning hoog wilt opvoeren, zullen we dat maar doen.

De voorzitter: Een beetje spannend mag best. Samenvattend stel ik voor agendapunt 15 straks als eerste aan de orde te stellen, agendapunt 12 als laatste en agendapunt 13 als bespreekstuk te behandelen.

De agenda wordt aldus vastgesteld.

3. Spreekrecht.

De voorzitter: Dames en heren. Het woord is aan de heer Marzouk, die het woord wil voeren namens de Stichting Islamitische Moskee Weert.

De heer Marzouk: Geachte voorzitter, geachte raadsleden. Vandaag zijn wij allen wederom aanwezig om uw aandacht vragen. Wij hopen dat u zult willen luisteren, aan onze zaak de volle aandacht wilt geven en ons ook serieus neemt. Het gaat om de wijziging van het bestemmingsplan Kloosterstraat. Afgelopen woensdag zijn wij al aanwezig geweest in de commissievergadering ruimtelijke ordening, waar wij in vijf minuten tijd onze standpunten hebben laten horen. Wij hebben toen het gevoel gehad dat wij niet werden gehoord en ook niet serieus werden genomen. Door de commissie werd vooral aangegeven dat er een gesprek moest plaatsvinden, echter wel op basis van de stukken zoals die nu voorliggen. Dit zal geen aanleiding geven tot een open en constructief gesprek, terwijl de leden van de commissie zelf hebben aangegeven dat er een open en constructief gesprek moest plaatsvinden.

Geachte voorzitter. Laat nogmaals duidelijk zijn dat wij geen appartementencomplex willen, althans niet voor onze moskee. De leden zijn hier altijd stellig over geweest. De wethouder heeft een bezoek gebracht aan de leden en heeft destijds kunnen waarnemen dat geen van de leden de wijziging van het bestemmingsplan aanvaardbaar vindt. De wethouder heeft bij dit moment geen aanleiding gegeven om in discussie te gaan. Het ging er meer om dat de boodschap van de gemeente werd overgedragen.

Geachte voorzitter. De gemeente meet met twee maten. Waarom is het nu wel gerechtvaardigd een appartementencomplex te bouwen op hetzelfde terrein waar de bouw van de minaret om stedenbouwkundige redenen niet aanvaardbaar werd geacht? Het is de omgekeerde wereld. Kennelijk zou de minaret vanwege de gevoelens van omwonenden niet mogelijk zijn. Dit is vreemd. Vorige week werd ons nog verteld dat gevoelens niet meetellen. Het is dus duidelijk dat *onze* gevoelens niet meetellen. De belangenafweging is onevenredig. U gaat hier volledig omheen. Dit is echt onvoorstelbaar. Vanuit ons geloof wordt sterk de nadruk gelegd op het onderhouden van goede relaties met de burens. Wij als leden vinden het dan ook erg belangrijk om de buurt tevreden te houden. We hebben altijd goodwill getoond. Onze minaret hebben wij moeten decimeren tot een vergrote schoorsteen. We kunnen zelfs onze eigen hoofdingang niet bereiken met de auto en hebben in deze plannen geen eigen ontsluiting. Hoe kunt u dit rechtvaardig noemen? Dit is

onbegrijpelijk. Omdat wij altijd ons best doen voor de buurt, achten wij het niet raadzaam om een appartementencomplex voor de moskee te bouwen. Dat zal in de toekomst gewoon problemen opleveren. Onze geloofsvrijheid zal dan worden beperkt. Dit kan niet door uw gemeenteraad worden toegestaan.

Geachte voorzitter. De gemeente creëert problemen, waardoor onrust is ontstaan. De gemeente ontnemt ons onze belangrijke functie binnen de gemeenschap. Velen van ons hebben hun hard verdiende spaargeld geïnvesteerd in de nieuwbouw. Laat het duidelijk zijn: als ons tijdig was medegedeeld dat er een flatgebouw zou worden gebouwd, zouden wij allemaal deze investeringen niet hebben gedaan. De plannen en de communicatie daarover zijn dan ook beledigend. De flat zorgt ervoor dat wij buitenspel worden gezet. Wij vinden dit ontoelaatbaar. Het is voor ons geen proleem om tot het hoogste orgaan door te gaan, maar dat willen wij liever niet doen. U kunt ervoor zorgen dat dit niet zal gebeuren. Het gaat er niet alleen om een flat te realiseren, het moet gaan om het bredere plaatje. De plannen moeten plaats bieden aan alle partijen, dus dienen ook wij hierin te worden meegenomen.

Geachte voorzitter, geachte gemeenteraad. Wij verzoeken u de wijziging van het bestemmingsplan nu niet vast te stellen, maar de vaststelling ervan uit te stellen. Wij verzoeken de gemeente nogmaals met ons bestuur aan tafel te gaan. Ook onze belangen dienen te worden meegewogen en terug te vinden zijn in de huidige plannen. Wij hebben er alle vertrouwen in dat ons bestuur het eindresultaat van de besprekingen met ons zal delen en gehoor zal geven aan onze wensen. Namens de leden van de Weerter islamitische gemeenschap. Dank u wel. (Applaus)

De voorzitter: Dank u wel. Uw stem is zeker gehoord door de dames en heren en zij zullen uw betoog meenemen bij de behandeling van agendapunt 15, dat nu aan de orde wordt gesteld..

15. Vaststellen van het bestemmingsplan “Kloosterstraat” en afzien van de vaststelling van een exploitatieplan.

De heer Van de Loo: Mijnheer de voorzitter. In de commissie ruimtelijke ordening hebben we dit onderwerp inderdaad ook besproken. Daarbij hebben wij de vertegenwoordiger van de islamitische gemeenschap gevraagd helder en duidelijk aan te geven wat nu precies het probleem is met het voorgestelde bestemmingsplan. In het betoog van zo-even heb ik iets meer gehoord, maar nog niet wat ik graag zou willen horen. In dat opzicht wijzigt onze mening niet echt.

De uitnodiging die de inspreker zojuist deed aan het college om aan tafel te blijven zitten moet wat ons betreft met beide handen aangegrepen worden. Er mag geen twijfel over bestaan dat dat niet meer dan billijk en redelijk is. Wij vinden echter nog steeds dat de voorliggende plannen daarbij als uitgangspunt moeten worden genomen.

Moet alles dan volgens de huidige plannen? Welnu, één van de onderwerpen heeft te maken met de inrit en de parkeerplaats voor de islamitische gemeenschap en vorige week heb ik vernomen dat de parkeerplaats via een grondruil verbeterd kan

worden en dat de gemeente wel genegen is daaraan medewerking te verlenen. Het zou een groot goed zijn om dat in ieder geval uit te werken, in overleg met de gemeenschap, en daarmee blijf te geven van begrip voor de gevoelens die daar leven. Het is belangrijk ook de gevoelens van deze mensen te horen, even goed als anderen gehoord kunnen en mogen worden.

Kortom, ons standpunt blijft: eens met het voorstel dat voorligt, maar met het dringende verzoek aan het college aan tafel te gaan met de islamitische gemeenschap, om zo mogelijk te zoeken naar een oplossing.

Mevrouw Beenders-van Dooren: Mijnheer de voorzitter. De inspreker zei zojuist dat de islamitische gemeenschap het flatgebouw niet wil voor de moskee. Als ik iets zou mogen wensen, en wij geld genoeg hadden, denk ik dat wij hier allemaal deze pek in Weert het liefst zouden willen inrichten met een kinderspeelveld, een leuk park eromheen en de moskee, die prachtig mooi is geworden. Maar de situatie is niet zo. Dat is dagdromen over dingen die je graag zou willen. Ik respecteer het dat de Marokkaanse gemeenschap hier een prachtige moskee heeft gebouwd, maar de werkelijkheid is een andere. De werkelijkheid is dat wij als gemeenteraad onze verantwoordelijkheid moeten nemen voor het financiële beleid van deze gemeente bij het invullen van plekken waar plannen voor gemaakt zijn. Of die plannen correct zijn of niet, zullen we moeten afwegen, maar in een eerder stadium heeft de voltallige commissie wel aangegeven dat het appartementencomplex met de woningen en de moskee die daar is gerealiseerd een prachtige invulling is van die plaats, die tot een totale upgrading leidt van dat gebied.

De islamitische gemeenschap is terecht trots op wat zij daar met eigen geld gerealiseerd heeft. Ik heb daar grote waardering voor, maar ook voor het gemeentebestuur dat wil nagaan of er mogelijk iemand is die op die plek wil investeren en tegelijk de financiën in Weert een beetje op orde wil houden, want we hebben al problemen genoeg. Het plan dat voor komt te liggen is ook nog eens een fantasieplan. Al met al is het dus zeker niet slecht.

Gevoelens moet je proberen te scheiden als je beslissing moet nemen, maar ik kan me wel voorstellen dat de islamitische gemeenschap, waarvan vaak de grootouders al naar Weert zijn gekomen en die hier dus al langere tijd woont, een gebouw wil neerzetten waar zij bijeen kan komen voor haar gebeden. Wat ik vreemd vind, is dat het gemeentebestuur op deze plek een bestemmingsplan wil vaststellen waarin een hoogte van 18 meter is toegestaan en waarbij ambtshalve ook nog eens is tegemoet gekomen aan het verzoek van Wonen Weert om er 25 cm bij te doen – niet veel, maar toch –, terwijl het enkele jaren geleden met het moskeebestuur aan tafel heeft gezeten en daar heeft gewaarschuwd dat de bouwhoogte die het bestuur voor de minaret voor ogen had problemen zou opleveren in de omgeving en dat rekening moest worden gehouden met de gevoelens van de omwonenden. Terecht heeft de inspreker opgemerkt dat er ook gevoelens zijn bij de mensen in de islamitische gemeenschap, die daar uiteindelijk hun geloof willen belijden. Het belang van de omwonenden en het belang van de islamitische gemeenschap moeten in mijn ogen gelijk zijn. Het is het algemeen belang waar we voor zitten, zonder te

kijken wat de een liever zou willen dan de ander. Je vraagt je dan af welke belangen hier spelen: waar gaat het om, weten de buurtbewoners waar we het over hebben? Is de islamitische gemeenschap goed geïnformeerd en zijn de omwonden goed geïnformeerd? Dat is de vraag die je je dan stelt. Wist u op het moment dat u ging praten met het stichtingsbestuur van de moskee dat in het achterhoofd, of waar dan ook, al een plan bestond om daar iets anders te ontwikkelen? Als dat zo is en als u dat niet hebt verteld aan het bestuur van de moskee, hebt u niet alle informatie gegeven, wat eigenlijk niet correct is, want daarmee wek je indruk dat het daar niet kan, terwijl je zelf wel dat appartementencomplex wilt realiseren. De vraag die wij dan ook beantwoord willen hebben, is op welk moment duidelijk was dat wij hier een appartementencomplex wilden realiseren van deze omvang.

Het bestuur van de moskee is geadviseerd een eenvoudige procedure te kiezen en niet de uitgebreide. In wat ik tot op heden heb kunnen terugvinden over deze kwestie, heb ik gelezen dat de moskee fors zou kunnen uitbreiden als voor een eenvoudige procedure zou worden gekozen. Kan dat bij de uitgebreide procedure dan niet? De begrenzing van de hoogte was 9 meter. Een hogere minaret, vanwaar zou worden opgeroepen tot gebed, zou op weerstand van de buurt kunnen stuiten. Is het altijd de bedoeling geweest dat die minaret gebruikt zou worden om op te roepen tot gebed, of kan het zo zijn dat de minaret bedoeld was om als herkenningpunt voor de moskee te dienen? Dat is natuurlijk wel een essentieel verschil. Was het bestuur van de moskee helemaal op de hoogte van de plannen die het gemeentebestuur had voor de Kloosterstraat? Hebt u overwogen om het moskeebestuur in een later stadium te wijzen op de mogelijkheid om een herziening van het bestemmingsplan aan te vragen, in het licht van een appartementencomplex van 18 meter hoog en het eerder ontraden van een uitgebreide procedure? Met andere woorden: is nadien, toen wij wisten dat wij een nieuw bestemmingsplan wilden vaststellen, nog nagegaan of voor het bestemmingsplan op de hoek waar de moskee gevestigd is wellicht een herziening zou moeten plaatsvinden? Let wel: een herziening van het bestemmingsplan zou in dit geval het bestuur van de islamitische moskee, c.q. de islamitische gemeenschap, geld kosten op het moment dat een vergunning zou worden verleend om een minaret te bouwen. Net als de heer Van de Loo zijn wij van mening dat de hand die is uitgestoken moet worden aangenomen en dat de gesprekken met het moskeebestuur gaande moeten blijven. De inrit aan de Charitasstraat wordt op dit moment gebruikt. Officieel is de inrit aan de Graafschap Hornelaan gelegen. Er zijn een aantal mogelijkheden, maar het zou wellicht niet verkeerd zijn om de ingang aan de Charitasstraat als hoofdingang van de moskee te gebruiken. Daarmee kan ook worden voorkomen dat in de toekomst problemen ontstaan met de bewoners van de appartementen die hun parkeerplaatsen krijgen aan het gedeelte van de Graafschap Hornelaan.

Wat de minaret betreft, heb ik me eens verdiept in de manier waarop dat in onze Nederlandse wetgeving geregeld is. De Nederlandse wet schrijft voor dat, als er een minaret is, die gebruikt mag worden om op te roepen tot gebed. Daarnaast is er een Wet openbare manifesten, die in artikel 10 bepaalt dat de gemeente kan besluiten een verordening vast te stellen waarin beperkingen of afspraken kunnen

worden neergelegd ten aanzien van het gebruik van de minaret. De gemeenteraad zou zo'n verordening kunnen vaststellen, als de Marokkaanse gemeenschap zou besluiten een herziening van het bestemmingsplan aan te vragen. Als we dat zouden doen, zou zo'n verordening kunnen gelden voor alle gebouwen van waaruit een oproep tot gebed wordt gedaan. Die verordening zou dan dus kunnen worden toegepast voor de totale gemeente Weert.

Wij zullen het op prijs stellen wanneer de wethouder antwoord geeft op een aantal vragen die wij hebben gesteld. In tweede termijn komen we er dan nog even op terug. (Applaus)

De voorzitter: Ik verzoek de aanwezigen vriendelijk zich te onthouden van het geven van blijken van goed- of afkeuring. Ons reglement van orde bepaalt namelijk dat dergelijke uitingen niet zijn toegestaan. Ik gun mevrouw Beenders best een applaus, maar we moeten ook een beetje de orde handhaven.

De heer Goubet: Mijnheer de voorzitter. In de commissievergadering van vorige week heeft de SP haar standpunt duidelijk gemaakt. Afgelopen maandag zijn wij op uitnodiging van het moskeebestuur op bezoek geweest in de moskee. Ik heb er even rond mogen kijken en het ziet er allemaal hartstikke mooi uit.

In de commissie heb ik het college enkele vragen gesteld, die heel vlot zijn beantwoord, waarvoor dank. Wij wegen zeker ieders belang mee.

De gemeenschap heeft aangegeven dat, wanneer zij had geweten dat hier wellicht een verandering van het bestemmingsplan kon plaatsvinden, ze niet zoveel geld zou hebben geïnvesteerd. Daarom sluit ik me aan bij de vraag die mevrouw Beenders heeft gesteld over de termijnen. Was op het moment dat een vergunning werd aangevraagd voor de verbouw van de moskee en de bouw van een minaret, bekend dat op deze plek wellicht een bestemmingsplanwijziging zou kunnen plaatsvinden voor de bouw van een appartementencomplex? Het bestuur van de moskee heeft op een gegeven ogenblik de wens naar een minaret ingeslikt en ervoor gekozen die niet te bouwen, waarna men geconfronteerd is met een appartementencomplex dat zelfs nog twee meter hoger is dan de geplande minaret. Begrijpt de wethouder dat daardoor een vervelend gevoel kan ontstaan en, zo ja, wat doet hij daar dan mee?

In het antwoord op de vragen die ik in de commissie heb gesteld geeft het college aan graag in gesprek te willen blijven met de islamitische gemeenschap en met het moskeebestuur. De spreker deed zojuist ook een handreiking die zin. Ik zou daarom zowel het college als de islamitische gemeenschap willen oproepen om, ongeacht het besluit dat vanavond wordt genomen, met elkaar in gesprek te blijven, zodat we hiervoor een mooie, goede oplossing kunnen vinden.

De voorzitter: Voor deze oproep zou je bijna applaus willen geven! Het mag niet volgens het reglement van orde, maar soit. (Applaus)

Nu verzoek ik u toch ook nog even voor de heer Van de Loo te applaudisseren!

(Applaus)

De heer Van Brussel: Mijnheer de voorzitter. In de commissie RO heb ik de inspreker na zijn inspraak van vijf minuten gevraagd wat precies de kern van zijn betoog was en toen kwamen twee kernpunten naar voren: zichtbaarheid van de moskee en communicatie. Ik heb daarop aangegeven dat D66 van mening is dat er constructief overleg moet worden gevoerd, maar dat wij geen valse hoop moeten wekken. Dat blijft onze inzet.

Vandaag heb ik een open schrijven ontvangen van de moslimgemeenschap die gebruik maakt van de moskee, waarin te kennen wordt gegeven dat bij de aanvraag van een vergunning voor de moskee was aangegeven dat niet hoger mocht worden gebouwd dan 16 meter en dat nu zelfs nog lager is gebouwd, omdat men in goed overleg met de wijk wil blijven. Als nu een vergunning wordt verleend voor een bouw met een hoogte van 18 meter – overigens voor een stedenbouwkundig plan waar iedereen, zeker ook D66, enthousiast over is, omdat het leidt tot een upgrade voor die hoek in de Biest –, vind ik dat ook de islamitische gemeenschap gebruik zou moeten kunnen maken van het recht om een hernieuwde bouwvergunning aan te vragen, om zo de minaret wat hoger te kunnen bouwen. Van de wethouder verneem ik graag of dat de mogelijkheid zou kunnen bieden om tot een oplossing te komen. Wij huldigen het beginsel “gelijke monniken, gelijke kappen”. Iedereen moet zijn zaken op een goede manier kunnen verwezenlijken.

Wij blijven voorstander van constructief overleg. Wat dat betreft vind ik het jammer de inspreker zojuist te hebben horen zeggen dat hij wel in overleg wil met het college, maar dat een appartementencomplex er niet mag komen. Als je in overleg wilt, moet je niet vooraf zaken aangeven die onbespreekbaar zijn, want dan gaan beide partijen zich ingraven en kom je er niet uit. Een constructief overleg moet er juist op gericht zijn de problemen zoveel mogelijk op te lossen.

D66 blijft erbij dat het plan dat stedenbouwkundig is gepresenteerd een goed plan is, maar roept het college nogmaals op in overleg te treden met het bestuur van de moskee en zijn uiterste best te doen om naar een oplossing te streven.

De heer Egging: Mijnheer de voorzitter. Vanavond hebben wij een afweging van belangen te maken. Er leven sentimenten en gevoelens, en dat mag, maar op enig moment zal de gemeenteraad toch in het kader van het algemeen belang een besluit moeten nemen en wat ons betreft gaan we dat vanavond ook doen.

Op 11 april 2012 is het bouwplan voor het appartementencomplex gepresenteerd in de commissie RO. Bij die gelegenheid hebben wij met elkaar waardering uitgesproken voor de heer Markusse van Quant Architecten die dit heeft gepresenteerd. Waardering hebben wij vooral voor het feit dat men in deze moeilijke periode kans heeft gezien een project van kwaliteitsniveau te presenteren in de sociale sector. Die waardering werd unaniem door de commissie verwoord. Daarbij zijn een paar kanttekeningen gemaakt die terug te vinden zijn in de geformuleerde aandachtspunten. Eén van die aandachtspunten betreft het parkeren door bewoners en bezoekers van de aangrenzende moskee. Het is ook door de heer Van Brussel en Van de Loo ingebracht en in het verlengde daarvan zien wij ook de uitnodiging tot het gesprek. Het lijkt mij zinnig met het bestuur van de Stichting Islamitische

Moskee van gedachten te wisselen over de inrichting van de buitenruimte en de mogelijkheden van efficiënter parkeren, in de hoop dat wij elkaar op dat terrein beter kunnen vinden.

De heer Van Brussel zei het al, ik heb het ook teruggevonden in de aantekeningen die in de commissievergadering zijn gemaakt bij het spreekrecht en het is nog eens herhaald toen een aantal leden van het bestuur van de moskee in onze fractievergadering zijn geweest: het appartementencomplex zou er wat het bestuur van de moskee niet mogen komen, en daar hebben wij grote moeite mee. Het project omvat de moskee, het appartementencomplex en de woningbouw die daar plaatsvindt en betreft de herinrichting van een wijk die een kwaliteitsimpuls nodig heeft. De gemeenteraad moet kijken naar het algemeen belang en daarin wegen de belangen van het bestuur van de moskee duidelijk mee.

Dit alles afwegende, is de VVD-fractie tot de conclusie gekomen dat dit bestemmingsplan goedkeuring verdient. Ik zal er geen applaus voor krijgen, daar ben ik me van bewust, maar ik vind het onze verantwoordelijkheid heel duidelijk te verwoorden waarom wij dit vinden. Net als mijn collega's dring ik er bij het college op aan het gesprek voort te zetten. Overigens is er al wel degelijk heel veel overleg is geweest, al heb ik dat vandaag niet in de pers kunnen lezen: vanaf 2010 is er tien keer bestuurlijk overleg geweest en zeven keer ambtelijk overleg. Zet dat voort en dan hoop ik dat we elkaar op een bepaalde manier kunnen vinden in de complete inrichting van het gebied.

De heer Sijben: Mijnheer de voorzitter. Met de gevoeligheden die spelen bij de Marokkaanse gemeenschap moeten we rekening houden, omdat die een serieuze ondergrond hebben, die ligt in de voorgeschiedenis. We moeten trouwens ook rekening houden met de gevoelens bij de bewoners van de Biest. Vanmiddag nog wees iemand mij op een gevolg van dit besluit dat we zo ver doordacht nog niet besproken hebben. Eerder is overleg geweest met de Stichting Islamitische Moskee over de minaret, waarin de stichting zich heel verstandig en verdraagzaam heeft opgesteld, door rekening te willen houden met de buurt. Anderzijds wil de buurt ook rekening houden met de stichting en zo is men, op aangeven van de gemeente, tot de conclusie gekomen dat de minaret een hoogte van 9 meter kan krijgen. Als dan de gemeente niet heel veel later de mogelijkheid gaat bieden om op 20 meter afstand van de moskee een appartementengebouw van 18 meter hoog neer te zetten, is het heel goed te begrijpen dat daarover vragen ontstaan en ergeris, dat er op z'n minst onbegrip is, het gevoel: wij mogen het niet en de gemeente mag het zelf wel. Wij zullen daar serieus rekening mee moeten houden, naast het feit dat we natuurlijk gewoon het bestemmingsplan moeten beoordelen en het bezwaarschrift dat daartegen is ingediend; daar kom ik dadelijk nog op.

De buurtbewoner wees me ook nog op de andere kant: als de gemeente het appartementencomplex bouwt, zal ze waarschijnlijk een aanvraag voor een minaret van 16 meter niet kunnen weigeren. We krijgen dus straks een appartementencomplex én een minaret.

Samengevat: twee groepen waren tevreden, twee groepen worden ontevreden. Het is misschien wat gechargeerd, maar het is wel iets wat dreigt. We hebben jaren geprobeerd de verhouding in de buurt goed te houden, de zaak te verbeteren, en het gevaar is dat we door dit plan de andere kant opgaan. Dat moeten we niet hebben. We moeten alles proberen om dat te voorkomen.

Dit alles neemt niet weg dat we, zoals het hoort in ons systeem en binnen onze regels, het bestemmingsplan moeten beoordelen en de bezwaren daartegen. Wordt de Stichting Islamitische Moskee, worden de bezoekers van de moskee zo zwaar getroffen door de bouw van het appartementencomplex, dat die bouw niet kan doorgaan? Als we puur naar die afweging kijken, is onze conclusie dat het appartementencomplex de moskee niet zodanig benadeelt dat het appartementencomplex niet gebouwd zou mogen worden. De afstand van 20 meter is toch redelijk, zeker in verhouding tot de hoogte van het gebouw. Daar komt nog iets bij, en dat raakt ook weer aan de gevoeligheid. We kunnen heel technisch redeneren – dat staat nu ook in het ontwerpbesluit – dat de mensen er bezwaar tegen hebben dat het appartementencomplex het zicht op de moskee voor een deel ontnemt, maar dat het oude bestemmingsplan, dat nu nog geldt, het mogelijk maakt om, simpel gezegd, de hele wand langs de Graafschap Hornelaan dicht te bouwen, waardoor het zicht op de moskee nog meer ontnomen zou worden dan met dit plan. In feite maken we het dus lang niet zo erg als we zouden kunnen doen volgens de huidige regels. Dat moeten de mensen ook beseffen.

In zijn bijdrage heeft de inspreker gezegd dat men, als men had geweten dat de gemeente hier dit appartementencomplex zou bouwen, geen geld zou hebben gestoken in de moskee. Hoe zit het daarmee? Kon de islamitische gemeenschap weten dat dit plan er was? Ik heb het dan niet over de voorschriften van het geldende bestemmingsplan, die daar een bebouwing mogelijk maken, maar over datgene wat in het overleg aan de orde is geweest over de toekomst van dit gebied, de bebouwingmogelijkheden die er zouden zijn en het idee van de gemeente om dit gebied te herontwikkelen. Bestond toen al het idee om dit appartementencomplex daar te bouwen? Als dat zo is, is het in ieder geval volgens de inspreker niet in het overleg besproken. Misschien is er niet aan gedacht dat dat een belemmering zou kunnen zijn, maar het is wel goed daarover wat meer duidelijkheid te geven.

Wij geloven niet dat het gebruik van de moskee, de geloofsuitingen en de geloofsvrijheid echt in het gedrang komen als op 20 meter van de moskee een appartementencomplex is gebouwd. Technisch gezien kan dat appartementencomplex er komen, maar de voorgeschiedenis maakt het wel extra gevoelig, zowel voor de islamitische gemeenschap als voor de omwonenden. Daarom zullen we moeten proberen de problemen die er zijn niet groter te laten worden. Bijkomende moeilijkheid voor ons is dat nog altijd niet helemaal duidelijk is geworden wat de Stichting Islamitische Moskee nu verwacht. Men vraagt voortgezet overleg, en daar moeten we zeker gehoor aan geven. We zullen heel serieus moeten luisteren naar de wensen, maar dan moet er ook aan de kant van de Marokkaanse gemeenschap bereidheid zijn om te luisteren. Als alleen de eis wordt gesteld dat het appartementencomplex daar niet mag komen te staan, denk ik dat het overleg een

andere invalshoek moet krijgen. Als het om de minaret gaat, wordt het wat anders, want het staat de stichting vrij een bouwaanvraag in te dienen. Dat had al een jaar geleden gekund, maar het kan ook morgen, of over twee jaar, en die aanvraag zal dan beoordeeld moeten worden. Als dát de gevoeligheid is, kan daarover gesproken worden. Als de gevoeligheid kan worden opgelost door allerlei praktische verbeteringen in de inrichting van het gebied, het parkeren, de toegang en noem maar op, zou dat in ieder geval de mensen het gevoel kunnen geven dat ze wel degelijk serieus genomen worden. Ik hoop dat zij het gevoel krijgen dat ook wij hen serieus nemen, ook al komen we voor een deel niet tegemoet aan het bezwaar, in ieder geval waar het betreft de plaats van het appartementencomplex, omdat wij die, zoals gezegd, aanvaardbaar vinden. Wel willen wij dan uitdrukkelijk uitleg hebben over de eerder genoemde uitspraak dat men, als men geweten had dat hier een appartementencomplex zou komen, de moskee niet op deze plaats zou hebben gebouwd.

Wethouder Kirkels: Mijnheer de voorzitter. In de commissie is het college verzocht, en vandaag is dat door verschillende sprekers herhaald, met het bestuur van de Stichting Islamitische Moskee aan tafel te blijven zitten en het overleg voort te zetten over een aantal concreet genoemde punten. Dat zal absoluut gebeuren.

De heer Van de Loo heeft ervoor gepleit binnen de kaders van het bestemmingsplan zo mogelijk te streven naar een oplossing voor de inritten, de parkeerplaatsen etc. Door de inspreker werd gesuggereerd dat er geen eigen ontsluiting zou zijn, maar dat is concreet anders. Voor het autoverkeer is namelijk een ontsluiting aan de Graafschap Hornelaan, die ook is geregeld in een erfdienstbaarheid: een vast recht om op die manier ontsloten te worden.

Mevrouw Beenders heeft in het begin van haar betoog opgemerkt dat, als de omstandigheden anders zouden zijn, zij best zou willen dagdromen over een parkje in die omgeving. Dat is prima, maar wij weten ook dat de wijk de Biest droomt over dit type levensloopbestendige woningen, waarvan er in die wijk heel weinig zijn. Dat is ook de reden waarom dit plan voor 18 woningen omarmd is en wordt.

Het college heeft het moskeebestuur niet voorgesteld een herziening van het bestemmingsplan aan te vragen om een bouwmogelijkheid te creëren voor een minaret. Reeds in 2010 vonden wij dat niet verstandig, gehoord hebbend alle partijen. In de commissie hebben wij daar uitgebreid bij stilgestaan. In 2009 en 2010 is een stevige discussie gevoerd over de vernieuwbouw van de toen nog in de oorspronkelijke bouw verkerende kleuterschool op de Biest, die tot een impasse heeft geleid. In april 2010 is er bestuurlijk over gesproken met het moskeebestuur. In de verschillende overleggen die daarop zijn gevolgd is met het moskeebestuur verstandhouding bereikt over een keuze voor vernieuwbouw van alle functionele gebouwen en af te zien van een minaret, om daarmee het geheel uitvoerbaar te krijgen en de vrede te kunnen handhaven.

In het verlengde hiervan is de vraag gesteld of iedereen goed geïnformeerd is. Wij zijn ervan overtuigd dat dat het geval is geweest. Het is niet alleen te zien aan de op een rij gezette momenten van overleg, maar ook aan het proces. Vanavond is in

de raad teruggegrepen op de presentatie van de architect over dit woningbouwplan, maar daarvóór, namelijk in het najaar van 2011, is het stedenbouwkundig plan in de vorm van het programma van eisen besproken in de commissie ruimtelijke ordening, waarna van daaruit de planontwikkeling verder is gegaan. Dit programma van eisen is als vorm van actief beleid voorbereid met alle partijen in en rond het gebied. Ik hecht eraan te benadrukken dat dat met *alle* partijen is gebeurd. Hoe vaak en in welke sessies men bij elkaar heeft gezeten, kan ik niet direct oplepelen, want dat is in ambtelijke sessies gebeurd.

Het college van burgemeester en wethouders heeft tot nu toe niet het voornemen gehad met voorstellen te komen voor een verordening inzake het gebruik van een minaret. Tot dusverre is het de bestendige lijn geweest om daar niet voor te gaan. Wij hebben echter wel gevoel bij de situatie en vinden het verstandig te blijven investeren in de verstandhouding met alle partijen in de omgeving, ook over de effecten van dit plan. Ik hecht er wel aan hierbij op te merken dat wij in dit opzicht continu de vinger aan de pols hebben gehouden. Ik grijp even terug naar het moment in 2010, toen we het bestuur van de moskee adviseerden te kiezen voor de vernieuwbouw van het hoofgebouw, in plaats van de veel taaiere strijd aan te gaan om daar ook een minaret bij te willen. Dat heeft toen, zij het niet met de vlag uit, weerklank gevonden bij het moskeebestuur. Ook bij de gevolgen van dit plan willen wij inzetten op gesprekken over het functioneren van het gebied, wat ook het functioneren van de moskee kan verbeteren. Daarbij gaat het om de eerder genoemde punten.

D66 heeft gevraagd of het moskeebestuur een bouwvergunning kan aanvragen voor een minaret. Aanvragen kan natuurlijk altijd, maar we moeten nuchter constateren dat het noch op basis van het oude, noch op basis van het nieuwe bestemmingsplan mogelijk is daarvoor een omgevingsvergunning, ook wel bouwvergunning genoemd, te verlenen.

Achter deze tafel heb ik snel even contact gezocht met mijn collega die belast is met het beleidsveld integratie. Het college is voornemens alles te doen om te voorkomen dat de verhoudingen in de omgeving verslechteren. Wij willen ons juist richten op het verder verbeteren van die verhoudingen. Met wethouder Litjens heb ik dan ook afgesproken – en ik twijfel er niet aan dat de burgemeester dat vanuit zijn portefeuille zal ondersteunen – dat wij hierin gezamenlijk opnieuw het gesprek en het overleg zullen aangaan.

De voorzitter: Het laatste hebt u goed ingeschat; uiteraard zal ook ik daaraan mijn medewerking verlenen. Aan de orde is de tweede termijn.

De heer Van de Loo: Mijnheer de voorzitter. Het college heeft nadrukkelijk aangegeven met alle partijen in overleg te willen blijven. Daarom is door de hele raad gevraagd en dat is ook goed. Goed is ook te horen dat ten aanzien van de ontsluiting het een en ander is geregeld en dat er schot in zit. Wat ons betreft kan het hierbij blijven.

Mevrouw Beenders-van Dooren: Mijnheer de voorzitter. De beantwoording van de wethouder heeft mij enigszins teleurgesteld. Ik heb niet expliciet gehoord op welk moment duidelijk was dat hier een appartementencomplex gebouwd zou worden van 18 meter hoog en op welk moment dat is gedeeld met de islamitische gemeenschap. Dat is namelijk een van de pijnpunten. Evenmin heb ik gehoord of nu wel of niet wordt overwogen om in de Charitasstraat een in- en uitrit te maken. Verder begrijp ik niet waarom voor de minaret geen omgevingsvergunning zou kunnen worden afgegeven. Wat ik concreet wil weten is het volgende. Stel dat de islamitische gemeenschap een herziening, c.q. wijziging van het bestemmingsplan aanvraagt, is er dan een mogelijkheid om een minaret te bouwen? (Applaus)

De voorzitter: Ik neem aan dat dit applaus voor de wethouder is bedoeld! Ik geef hem meteen even de gelegenheid om deze vragen te beantwoorden.

Wethouder Kirkels: Mijnheer de voorzitter. Er zijn bepaalde momenten waarop de mensen die buiten hun werk doen, de corporatie en de architect, met voorstellen komen die vervolgens bij de raad worden getoetst: het programma van eisen en het stedenbouwkundig plan, vervolgens de planpresentatie over de uitwerking en tenslotte het bestemmingsplan. Dat zijn de drie hoofdmomenten en daartussen in vindt heel veel communicatie plaats. Het is niet exact aan te geven, omdat dat niet in dit huis gebeurt, wanneer de bouwhoogte van 18 meter geboren is. Er is wel over gediscussieerd: kan het hoger, kan het lager? Als het lager wordt, wordt het ook breder, en dan krijgen we een nieuw bezwaar, want hoe breder het wordt gemaakt, hoe meer zicht op de moskee wordt weggehaald. We kunnen het ook én smaller houden én veel korter, maar dan worden het zo weinig woningen dat de corporatie daarin geen investering zal doen. Dat zijn communicerende vaten die ook aan elkaar zitten.

Er is niet overwogen om een ontsluiting aan de Charitasstraat voor autoverkeer te introduceren, omdat het eerdere bestel van afspraken zich daartegen verzet.

Een bouwvergunning voor de minaret – ik gebruik nog maar even de oude term – kan er komen op het moment dat de raad daarvoor een bestemmingsplanwijziging behandelt, en die wordt behandeld al naar gelang de aanvraag. Die aanvraag ligt er niet, maar de route is de raad bekend.

Mevrouw Beenders-van Dooren: Het bouwplan dat aan deze bestemmingsplanwijziging is gekoppeld, is door de PvdA in de commissievergadering een zeer goed plan genoemd en dat wil ik hier nogmaals beamen. De wethouder heeft aangegeven dat hij hierover in gesprek zal blijven met de Marokkaanse gemeenschap en ik heb begrepen dat onze burgemeester daarin meegaat. In dat gesprek zal vooral geprobeerd moeten worden de pijnpunten uit de weg te ruimen en ook de mogelijkheid van een eigen inrit aan de Charitasstraat nog eens onder de loep te nemen. U zult de Marokkaanse gemeenschap echter ook duidelijk moeten maken welke weg zij zal moeten bewandelen als zij een minaret zou willen bouwen. Daarin zult u ook uitdrukkelijk de omwonenden en de wijkraad mee moeten nemen, zodat gevoeligheden aan het begin kunnen worden weggenomen. Naar mijn

persoonlijke mening past het niet meer in deze tijd een moskee te bouwen zonder minaret.

Wij stemmen in met het voorliggende bestemmingsplan.

De heer Goubet: Mijnheer de voorzitter. Bij mevrouw Beenders kan ik me bijna geheel aansluiten, maar dat geldt niet voor wat zij heeft gezegd over de ingang aan de Charitasstraat. Dat lijkt me namelijk onverstandig.

Het is jammer dat nu met betrekking tot de minaret een confrontatie dreigt te ontstaan. De problemen die de leden van de islamitische gemeenschap hiermee hebben, kan ik heel goed begrijpen, maar ik neem aan dat zij vandaag goed hebben geluisterd en nu weten dat het gewoon mogelijk is hiervoor een aanvraag voor een bouwvergunning in te dienen. Jammer vind ik ook dat ik bij de wethouder weinig empathie heb geproefd voor deze gevoeligheid. Ik roep iedereen nogmaals op met elkaar in gesprek te blijven.

De heer Sijben: Mijnheer de voorzitter. Laat het overleg gaan over praktische verbeteringen die nog mogelijk zijn op basis van wensen van de gemeenschap, maar dat niet alleen: laat het een overleg zijn met niet alleen het bestuur van de stichting, maar zeker ook met de mensen uit de gemeenschap, omdat bij een deel daarvan gevoelens van onvrede leven. Probeer in dat overleg ook het gevoel van achtergesteld en ongelijk behandeld te zijn weg te nemen. Kernpunt daarvan is: wij mochten het niet – zo is het nooit gezegd, maar zo is het wel overgekomen – en de gemeente doet het zelf wel. Het zijn ook nog twee onvergelykbare dingen. Er is van alles over uit te leggen, maar als er zo'n gevoel uitkomt van ongelijk behandeld en achtergesteld te zijn, moet dat wel serieus worden genomen en moet geprobeerd worden dat weg te nemen, niet alleen bij het bestuur van de stichting, maar zeker ook bij de leden van de gemeenschap.

De heer Van Brussel: Mijnheer de voorzitter. Wij waarderen het dat een substantieel deel van het college en de burgemeester in gesprek willen blijven met de Marokkaanse gemeenschap. Wij kunnen instemmen met het raadsvoorstel.

De heer Egging: Mijnheer de voorzitter. Bij de woorden van de heer Van Brussel sluit ik me graag aan. De wethouder heeft een en ander uitvoerig toegelicht en verzekerd dat met de islamitische gemeenschap in gesprek zal worden gebleven. Wij hebben begrepen dat ook de verkeersafwikkeling en een efficiëntere parkeerinrichting in het overleg aan de orde zullen komen en daar hebben wij alle vertrouwen in. Wij gaan akkoord met het bestemmingsplan.

De voorzitter: Ik neem aan dat de leden van de islamitische gemeenschap die hier aanwezig zijn goed hebben geluisterd. Door het college is toegezegd dat wij binnenkort graag opnieuw met u aan tafel gaan om een aantal zaken te bespreken. Het maakt het vanavond door de raad te nemen besluit niet anders, maar als we als goede burens op de Biest met elkaar gaan wonen, wie weet wat dan in de toekomst allemaal nog mogelijk is. Laten we het daar even op houden.

Ik stel thans de besluitvorming aan de orde en bied de leden van de raad desgewenst de gelegenheid een stemverklaring af te leggen.

De heer Goubet: Mijnheer de voorzitter. Ik zal als SP'er nooit tegen de bouw van sociale woningen stemmen en dit plan kan wat ons betreft dan ook doorgang vinden. Wel drukken wij u nogmaals op het hart oog te hebben voor de bezwaren die er leven en niet – letterlijk – met twee maten te meten.

De heer P.P.E. Lempens: Mijnheer de voorzitter. Ik ben het geheel eens met mijn fractie, maar wil een aantal punten toch even benoemen.

Met alle respect voor uw opstelling moet ik vaststellen dat vanuit het college niet voldoende empathie is gebleken. Ik had graag meer invoeling gezien.

Voorts concludeer ik dat we hier met twee maten meten. Dat is gewoon zo. Ik heb echter ook gehoord dat, doordat dit besluit wordt genomen, een precedent wordt geschapen om een herziening te krijgen van het bestemmingsplan wat betreft de bouw van de minaret. Ik vind het eerlijk dat ook te noemen. Dat is één argument om met dit voorstel in te stemmen. Het tweede argument is dat er geen alternatief is voor sociale woningbouw. Tenslotte is er nog een derde argument: het huidige bestemmingsplan zou het nog erger kunnen maken, als er een volledige muur omheen zou worden gebouwd. Deze drie argumenten laten wat mij betreft het dubbelte vallen ten gunste van het voorstel. (Applaus)

Mevrouw Zaâboul: Mijnheer de voorzitter. Ik zal tegen het bestemmingsplan stemmen, omdat het erop lijkt dat met twee maten is gemeten. Blij ben ik wel met de toezegging van de wethouder dat opnieuw met het bestuur van de moskee in gesprek zal worden gegaan, samen met u, als voorzitter van deze raad. Hopelijk zullen de pijnpunten dan ook ter tafel komen en besproken worden, t.w. het parkeren, de inrit en de minaret. Een moskee zonder minaret is als een kerk zonder kerktoren. Het ligt heel gevoelig bij de gemeenschap en die gevoelens moeten serieus worden genomen. Men mag niet het gevoel krijgen dat men niet wordt gehoord, dat men wel wordt getolereerd, maar niet geaccepteerd. Ik stem dus tegen het voorliggende plan.

Mevrouw Kadra: Mijnheer de voorzitter. Een appartementencomplex, een gebouw, stenen: dat heeft erin geresulteerd dat de moskeebezoekers en de wijkbewoners ontevreden zijn. De islamitische gemeenschap die de moskee op de Biest bezoekt voelt zich tekort gedaan, omdat een minaret van 16 meter hoog door de gemeente werd afgeraden vanwege gevoeligheden, terwijl nu een appartementencomplex van 18,25 meter hoog wel geoorloofd is. Anderzijds zijn de buurtbewoners bang dat het appartementencomplex met sociale woningen een aanzuigende werking zal hebben op Marokkanen, waardoor een concentratie van Marokkanen op de Biest zou ontstaan. De gevoeligheden rondom de bouw van een minaret waren indertijd voor de gemeente aanleiding om het moskeebestuur te adviseren geen minaret te bouwen. De gevoeligheden nú in de wijk lijken voor de gemeente geen aanleiding te zijn om het appartementencomplex niet, of elders te bouwen.

Ik ben de politiek ingegaan om bruggen te bouwen tussen mensen en te verbinden. Het menselijke aspect en een goede verstandhouding in een wijk wegen voor mij zwaarder dan een appartementencomplex. Ik zal dan ook vanwege morele bezwaren tegen dit voorstel stemmen. (Applaus)

Mevrouw Beenders-van Dooren: Mijnheer de voorzitter. Ik zal een stemverklaring afleggen namens de heer Marechal en mijzelf.

De gevoeligheden die leven in de islamitische gemeenschap begrijpen wij. Wij zijn echter gekozen om het algemeen belang te dienen en belangrijke beslissingen te nemen. Soms strookt dat niet met elkaar. Soms heb je er last van, soms doet het pijn in je hart, maar wij zitten hier om verantwoorde keuzes te maken. De Marokkaanse gemeenschap heeft een fantastische moskee neergezet in Weert, waar we met z'n allen trots op mogen zijn. Wij mogen er trots op zijn dat deze mensen inwoners zijn van Weert. Wij mogen echter ook trots zijn op het complex dat gebouwd gaat worden aan de Kloosterlaan en de Graafschap Hornelaan, dat tegemoet komt aan de behoefte in de wijk de Biest. Het wordt een fantastisch plan en wij spreken de wens uit dat daar straks mensen in goede harmonie samen kunnen wonen. In de brief die we vandaag hebben ontvangen van het moskeebestuur wordt gesproken over een gebouw dat open is voor iedereen. Wij hopen van harte dat het die functie zal krijgen, maar dat zal liggen aan de manier waarop wij er met z'n allen mee omgaan en of wij begrip kunnen opbrengen voor elkaars standpunt.

Wij stemmen in met het bestemmingsplan.

De heer Gabriëls: Mijnheer de voorzitter. De gevoelens van de islamitische gemeenschap wegen voor mij net zo zwaar als de wens om deze woningen te bouwen. En daar zit je dan: weegschaal hè? Wat voor mij ook heel belangrijk is, is de rol van Wonen Limburg in dit project. Ik zal voor dit bestemmingsplan stemmen, omdat ik er vertrouwen in heb dat Wonen Limburg samen met de gemeente en de islamitische gemeenschap een goed leefbaarheidsplan zal neerzetten waarin alle gevoeligheden tot een goed einde gebracht kunnen worden. Het is een moeilijke beslissing, maar ik zal toch met het bestemmingsplan instemmen.

Het voorstel van burgemeester en wethouders wordt hierop bij handopsteken in stemming gebracht en met de stemmen van de dames Kadra en Zaâboul tegen aanvaard.

De voorzitter: De heren op de publieke tribune mogen erop vertrouwen dat wij onze uiterste best zullen doen om de brug te bouwen waarover eerder gesproken is. Dames en heren. Ik schors enkele ogenblikken de vergadering om degenen die dat willen de gelegenheid te bieden de raadzaal te verlaten (20.48 uur).

Schorsing

De voorzitter heropent te 20.53 uur de vergadering.

4 Mededelingen.

De voorzitter: Dames en heren. Ik heb u slechts één mededeling te doen, namelijk dat ik u in de vergadering van de commissie algemene zaken op 22 april a.s. uitvoerig zal meenemen in de mail die ik u onlangs heb gestuurd naar aanleiding van het gebruik van het instrument cameratoezicht. Er zijn ook vragen over gesteld, maar het gaat te ver om daarop in deze raadsvergadering in te gaan.

De heer Goubet: Het is juist dat de SP-fractie hierover vragen heeft gesteld, maar die gingen niet expliciet alleen over cameratoezicht.

De voorzitter: Dat is juist. Op die vragen krijgt u nog antwoord.

De mededeling wordt voor kennisgeving aangenomen.

5. a. **Vaststellen van de notulen van de vergadering van 13 maart 2013;**
b. **vaststellen van de besluitenlijst van de vergadering van 13 maart 2013.**

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming worden deze notulen ongewijzigd vastgesteld; de besluitenlijst wordt voor kennisgeving aangenomen.

Hamerstukken

6. **Vaststellen van de verordening tot wijziging van de Algemene plaatselijke verordening.**
7. **Verlenen maatwerksubsidie aan Stichting Gemeenschapscentrum Stramproy.**
- 8 **Beschikbaar stellen van een uitvoeringskrediet ad €776.000,- voor de herinrichting van een gedeelte van de Werthaboulevard en een gedeelte van het Bassin.**
14. **Vaststellen van het bestemmingsplan "Princenweg ongenummerd".**
18. **Kenbaar maken van eventuele wensen en bedenkingen betreffende de verkoop van de onroerende zaak aan de Roermondseweg 109 te Weert.**

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt conform deze voorstellen van burgemeester en wethouders besloten.

Bespreekstukken

9. **Vaststellen controleprotocol 2012.**

De heer Peters: Mijnheer de voorzitter. Ik kan me voorstellen dat er collega's zijn die vinden dat de antwoorden van het college wel erg laat zijn ontvangen; ze lagen vanavond op ons bureau, maar ik ben toch in de gelegenheid geweest om ze goed door te nemen. Uitgangspunt voor de VVD is dat dit controleprotocol moet worden vastgesteld. Zou dat vandaag niet lukken, dan krijgen we een probleem met de provincie. Ik heb begrepen dat de jaarrekening vóór 15 juli klaar moet zijn.

Als wij vanavond dit controleprotocol niet vaststellen, weet de accountant niet wat hij moet doen. Ik kan me moeilijk voorstellen dat een accountant dat niet weet, maar hij schijnt dit daarvoor toch te moeten hebben.

Ondanks het feit dat wij dit controleprotocol zullen vaststellen, heb ik er enkele kanttekeningen bij te plaatsen. In de commissie AZ is gezegd dat gemeentelijke inkoop en aanbestedingen worden uitgesloten, omdat de accountant anders waarschijnlijk geen goedkeurende verklaring zou afgeven. Intussen is echter gebleken dat ook bij de Europese aanbestedingen voor €1,8 miljoen aan onrechtmatigheden is geconstateerd, zodat de accountant toch al begint met een niet goedkeurende controleverklaring. De oorzaken van deze onrechtmatigheden liggen in de organisatie en daar heb ik alle begrip voor. Er zijn nieuwe mensen bij gekomen en er zijn nieuwe functies bij gecreëerd. Van één opmerking ben ik echter nogal geschrokken, en die zal ik even citeren: *“Tenslotte, maar niet onbelangrijk, dat er meer interesse, c.q. betrokkenheid moet zijn vanuit de budgethouders.”* Ik vind het nogal wat dat de budgethouders kennelijk niet voldoende interesse hebben in het inkoop- en aanbestedingsproces. Echter, er is ook meteen gezocht naar een oplossing, en die is ook gevonden: vanaf 2013 – waarschijnlijk zal het proces al in 2012 zijn begonnen – zal meer aandacht worden geschonken aan het protocol. Bovendien is de VVD van mening dat inhoudelijk over deze posten zeker gepraat zal moeten worden, ofwel in het breed financieel overleg, ofwel in het gesprek dat de commissie jaarrekening zal hebben met de accountant. Daarnaast heb ik gezien dat de accountant ondanks deze uitsluitingen, daarvan melding maakt in zijn brief van bevindingen.

Samengevat: wij gaan akkoord met dit controleprotocol, met een aantal kritische kanttekeningen.

De heer Kusters: Mijnheer de voorzitter. Ook wij zullen voor dit voorstel stemmen, maar ik heb de wethouder een concrete vraag te stellen over de zojuist door de heer Peters geciteerde passage over de onvoldoende interesse, c.q. betrokkenheid van de budgethouders. Hoe wil de wethouder ervoor zorgen dat die interesse en betrokkenheid groter worden en hoe wil hij dat managen? Het is namelijk wel een fundamenteel gegeven. Van medewerkers in dit huis mag verwacht worden dat die interesse en betrokkenheid wel bestaan en dat zij gevoel hebben bij het werk dat zij doen, anders zijn het..., ik zou bijna “robots” zeggen, maar dat zou te ver gaan. Met het voorstel kunnen wij instemmen, omdat er druk op zit en ongetwijfeld zal het nog wel terugkomen in het breed financieel verslag, maar hoe de wethouder wil omgaan met die inzet en betrokkenheid van medewerkers wil ik wel heel graag van hem horen.

De heer Stals: Mijnheer de voorzitter. Zoals wij bij de vaststelling van de agenda hebben aangegeven, willen wij dit voorstel bespreken vanwege de urgentie die ermee verband houdt. De schade die we zouden lijden als we het vanavond niet zouden doen, zou groter kunnen zijn dan wanneer we dit wel bespreken. Het medecijn kan dan misschien erger zijn dan de kwaal.

De vraag die voorligt is of wij het inkoop- en aanbestedingsbeleid niet willen toetsen. In de commissievergadering hebben wij er uitvoerig over gesproken en dat wil ik niet overdoen. Het beeld dat toen ontstond was dat er wellicht dingen onder de tafel zouden kunnen worden geschoven, wat natuurlijk niet kan. Ik heb overigens begrepen dat alle bevindingen wel worden gerapporteerd, zodat dat eigenlijk niet aan de orde is. Uit de beantwoording heb ik opgemaakt dat het puur om de interne regelgeving gaat. Graag wil ik vanavond bevestigd hebben dat het niet iets wettelijks is waar wij van afzien, maar dat het louter en alleen ons eigen inkoop- en aanbestedingsbeleid is waarover we praten en waar we dus niet op toetsen.

Ondanks het feit dat in een aantal presentaties is aangegeven dat de FLOW hartstikke goed loopt, is toch gebleken dat er hier en daar rafeltjes zijn. Op zichzelf is dat ook wel te verwachten. Als we 20% in de personeelskosten gaan snijden en helemaal gaan reorganiseren, is het een utopie te denken dat dan ineens, als een donderslag bij heldere hemel, nog beter kan worden gewerkt dan daarvoor. Aan de andere kant vraag ik me wel af hoe lang dit al bekend is. Er zit nu urgentie op, maar hoe lang wisten wij al dat het er zo bij stond?

Het is bekend dat het niet goed is, want dat is gewoon gerapporteerd, en we weten dat er fouten zijn gemaakt. De vraag is dan natuurlijk: hoe gaan we dit oplossen? Hoe gaan we ervoor zorgen dat het straks weer in de haak is? In het antwoord dat in de brief is gegeven wordt gesproken over “de oplossing”, maar ik kom niet verder dan dat die neerkomt op het bediscussiëren van het onderwerp. Het moet zeker opgelost worden, maar wat hier als oplossing is beschreven, is naar onze mening veel te vaag. Op voorwaarde van een toezegging van de wethouder willen wij hierin meegaan, en die voorwaarde is dat er een plan van aanpak komt om dit weer goed te maken, en bovendien concreet toetsbaar, met het verzoek ons periodiek te informeren over de stand van zaken, opdat we er bij de volgende audit weer op de normale manier mee aan de slag kunnen.

Mevrouw Kadra: Mijnheer de voorzitter. Wij zijn behoorlijk geschrokken van de beantwoording die ons is voorgelegd. Ik zal citeren waar het begon: *“Uit de interne controle in het kader van de interimcontrole 2012 zijn uit de eerste bevindingen signalen gebleken dat sprake is van een onacceptabel aantal fouten en onzekerheden.”* Ik stel vast dat hier coalitiepartners zijn die er al in eerste termijn mee instemmen, zonder de beantwoording van de wethouder af te wachten. Dat vind ik behoorlijk knap, maar wellicht beschikken zij informatie die wij niet hebben. Nagegaan wordt ook of het daarbij om procedures gaat of om inhoudelijke fouten. Dat blijkt heel divers te zijn. Gedacht kan worden aan inkoop/aanbesteding door de juiste bevoegde aangegaan, aantal offertes, volledigheid en vastlegging van stukken. Die volledigheid en vastlegging van stukken is nu juist de kern. In de Board Letter van Delotte is een ernstig signaal afgegeven aan de raad, waaruit onder andere kan worden afgeleid dat interne processen in dit huis niet goed verlopen: stukken zijn niet goed vastgelegd, niet volledig en noem maar op. Het wordt hier benoemd, maar vervolgens wordt er naar mijn mening overheen gestapt. Ook zijn gegevens niet aanwezig.

In de eerste bevindingen wordt weer gewag gemaakt van een onacceptabel aantal fouten en onzekerheden. Bij ons rijst dan de vraag waar dat precies in zit. Waar spreken we dan concreet over? Met alle respect, maar het is behoorlijk schandalig wat hier voorligt. Het is nog schandaliger dat wij met de rug tegen de muur worden gezet, want als wij hiermee niet instemmen worden we onder preventief toezicht van de provincie gesteld. Misschien zouden we ons zelfs moeten afvragen of we dat niet zouden moeten willen, want kennelijk kunnen we het zelf intern niet oplossen. Er zijn 72 dossiers onderzocht. Uit 17 dossiers is gebleken dat niet is voldaan aan de inkoop- en aanbestedingsregels. In 2012 gaat het om een bedrag van, naar boven afgerond, €1,8 miljoen, dat onrechtmatig is. Vervolgens wordt aan deze raad gevraagd als het ware weg te kijken en te doen alsof het niet is gebeurd, zodat de accountant niet met een achterstand hoeft te beginnen. Van de wethouder willen wij graag weten hoe dit zo ver heeft kunnen komen, waarom dit nu pas bij de raad ligt en wat hij hieraan gaat veranderen in de toekomst.

Mevrouw Stokbroeks: Mijnheer de voorzitter. Ik vroeg me zojuist even af of ik het soms verkeerd gelezen had. Het bedrag van €1,8 miljoen dat mevrouw Kadra noemde heeft bij mijn weten namelijk betrekking op de Europese aanbestedingen en die worden niet uitgesloten. Daar hebben we het vanavond niet over. Het is volgens mij puur informatie die wij van het college hebben gekregen, meer niet, maar als dat niet zo is, hoor ik het graag.

Wat wij het belangrijkste punt vinden is inmiddels al een paar keer langs gekomen: de interesse en de betrokkenheid. Het is een taak van bedrijfsvoering en vervolgens gaan we mensen informeren en bijscholen. Dat lijkt me ook heel belangrijk met alle aangescherpte regels die op dit moment van toepassing zijn. Wij horen graag hoe het college dit denkt te gaan doen, behalve door informatiebijeenkomsten. Komt er een extra toets tussen stukken, gaat een afdelingshoofd daar iets in doen? Wij willen graag meer gevoel krijgen dat dit in de toekomst niet meer zal voorkomen.

De heer Peterse: Mijnheer de voorzitter. Het voorliggende stuk is vooral belangrijk voor de interne mensen hier, de mensen buiten zal het waarschijnlijk weinig zeggen. Inmiddels heb ik al enkele keren vrees horen uitspreken voor de accountant en voor de provincie. Ik zou me daar niet zo druk om maken. De accountants hebben ook jarenlang de jaarrekeningen van de banken goedgekeurd, waar allerlei dingen in stonden waar niemand iets van begreep en daar hebben wij nu last van. Ze kunnen dan vast ook onze jaarrekening wel recht krijgen als daarin misschien dingen voorkomen die niet zo recht zijn. Die vrees zou ik dan ook zeker met een korreltje zout nemen.

De voorzitter: Ik zou bijna voorstellen meteen over te gaan naar punt 10 van de agenda, maar laat ik toch eerst de wethouder maar het woord geven!

Wethouder Cardinaal: Mijnheer de voorzitter. Laat ik beginnen met het voorstel om het inkoop- en aanbestedingsbeleid uit te sluiten. Er zijn twee opties: of in-

stemmen met de voorgestelde uitsluiting en het controleprotocol, of niet instemmen. Instemmen met de uitsluiting betekent dat de accountant de gemeentelijke inkopen en aanbestedingen niet verder zal toetsen aan interne regelgeving. De gedane bevindingen blijven onrechtmatig en daar lopen wij ook niet voor weg. Ze worden bij de jaarrekening 2012 in beeld gebracht in het rapport van bevindingen van de accountant. Omdat ze uitgesloten zijn, tellen ze niet mee voor de fouten en onzekerheden, al blijven ze onrechtmatig.

Zoals mevrouw Stokbroeks al heeft aangehaald, kunnen Europese aanbestedingen niet worden uitgesloten. Als de raad instemt met uitsluiting, in combinatie met de bevindingen ten aanzien van de Europese aanbestedingen, zal de accountant zijn jaarrekening starten met een totale rechtmatigheidsfout van circa €1,8 miljoen en dat alleen al zal ertoe leiden dat een ánder dan een goedkeurend rechtmatigheidsoordeel zal worden gegeven, wat in concreto kan betekenen niet goedkeurend, dan wel beperkt goedkeurend. Ik zal straks proberen uit te leggen wat daar weer de gevolgen van zijn.

De tweede optie is niet instemmen met de uitsluiting, wat impliceert dat de accountant alsnog alle gemeentelijke inkopen en aanbestedingen van 2012 nader moet toetsen aan interne regelgeving, aanvullend op het beeld dat al bestaat na de verrichte interne, eerste toets, waaruit al gebleken is dat er veel onrechtmatigheden zijn. Het zou naar de mening van het college tot een buitensporige investering leiden om hierop een adequate controle door de accountant te laten uitvoeren. Bovendien is het dan nog steeds maar de vraag of die werkzaamheden op tijd kunnen worden afgerond om de jaarrekening in de raadsvergadering van 26 juni te kunnen vaststellen. Overschrijding van die termijn zou, zoals ik eerder al heb aangegeven, aanleiding kunnen geven tot preventief toezicht. Ongeacht of de raad wel of niet instemt met uitsluiting, het oordeel van de accountant zal er niet veel door wijzigen. In onze antwoordbrief zijn wij dan ook uiterst zorgvuldig tewerk gegaan, om de raad optimaal te informeren over de stand van zaken.

Op het precieze oordeel van de accountant wil ik niet vooruit lopen, omdat dat ook afhankelijk is van andere factoren. Zo zal nagegaan worden of in de voorafgaande jaren sprake was van een structureel sluitende begroting, maar ook het beeld dat de provincie de laatste jaren heeft gehad van de gemeente Weert en het meerjarig perspectief dat geboden wordt zullen worden meegenomen. De provincie zal niet op basis van incidenten overgaan tot preventief toezicht. Het is mogelijk dat niet zal worden overgegaan tot preventief toezicht, maar het omgekeerde is ook mogelijk. Bij preventief toezicht zal iedere begrotingswijziging die door de raad wordt goedgekeurd eerst aan de provincie moet worden voorgelegd voordat tot uitvoering van het raadsbesluit mag worden overgegaan. Het is dus niet de accountant die sancties oplegt aan een goedkeurende dan wel beperkt goedkeurende verklaring, maar de provincie.

In feite wordt ieder jaar hetzelfde dossier voorgelegd, met uitzondering van die uitsluiting, en er wordt absoluut niets verbloemd of achtergehouden. Alles komt terug in het rapport van bevindingen en daarover kan de raad op 5 juni met de ac-

countant in overleg als hij de jaarrekening gaat controleren. Overigens kan ook in het BFO al uitgebreider met de accountant worden overlegd.

De vraag waar het de meeste fracties vandaag vermoedelijk om gaat is wat het college van plan is te doen met de passage inzake de interesse en de betrokkenheid van de budgethouders. In het kader van het verandertraject in de organisatie hebben wij een concerncontroller aangetrokken, om meer regie en sturing te krijgen vanuit het DT. Het budgetbeheer, risicomanagement en andere zaken zullen nu, anders dan voorheen, concernbreed direct onder het DT worden gehangen. Via de concerncontroller zal dus een verbeterslag worden gemaakt. Overigens ontbrak het de medewerkers niet zozeer aan interesse als wel dat het veelal nieuwe taken betrof en sprake was van een stukje onwetendheid. Het niet melden van overeenkomsten die 1 op 1 verlengd kunnen worden, wordt als fout aangemerkt en de PvdA heeft nog meerdere redenen genoemd waarom iets als fout wordt aangemerkt. De accountant heeft om informatie verzocht, die niet tijdig is aangeleverd en ook dat wordt als fout gemeld. Zodoende is een onacceptabel aantal foutmeldingen boven tafel gekomen. Het verbetertraject is al in gang gezet en zal via de concerncontroller verder gestalte krijgen. In de kwartaalrapportages zullen de budgethouders met de informatie meer accuraat en up to date moeten zijn en daarbij zullen ze ook eerder worden betrokken. Dat zijn naar mijn mening de twee verbeterpunten.

De heer Peters: Mijnheer de voorzitter. De wethouder dank ik voor zijn uitvoerige toelichting. De brief die wij hebben gekregen was aanleiding om onze vragen te vragen te stellen, want je schrikt natuurlijk als je leest dat er sprake is geweest van een onacceptabel aantal fouten en onzekerheden. Maar wat is onacceptabel? Ik weet uit ervaring dat elke komma, elk punt, elk briefje dat niet goed is opgeborgen meetelt bij de accountant en als hij dat turft, komt hij al gauw tot een onacceptabel aantal. Ik ben blij van de wethouder te horen dat een verbetering is ingezet in het proces. Via het breed financieel overleg willen wij graag ieder kwartaal een terugrapportage tegemoet zien. Het jaar 2012 willen wij als een incident beschouwen, om in 2013 weer te streven naar een goedkeurende accountantsverklaring zonder enige beperking.

De heer Kusters: Mijnheer de voorzitter. Uit het antwoord van de wethouder maak ik op dat de mindere interesse en betrokkenheid van de budgethouders eigenlijk moet worden toegeschreven aan onwetendheid en onduidelijkheid, en dat daarin nu verbetering zal moeten worden gebracht door de concerncontroller. Wij hebben daar vertrouwen in.

De suggestie van mevrouw Kadra dat de coalitie over meer informatie zou beschikken dan de andere leden van de raad, werpen wij verre van ons...

Mevrouw Kadra: Zo heb ik het ook niet gezegd!

De heer Kusters: Nou, u zei het op een manier dat het wel zo overkwam. Ik wil in ieder geval gezegd hebben dat dat niet het geval is. Toen u vroeg het agenda-punt van de agenda te halen, hebben wij u in eerste instantie ook gesteund.

Mevrouw Kadra: Mijnheer de voorzitter. Ik heb goed naar de wethouder geluisterd en ik probeer er iets zinnigs van te maken, maar dat lukt me gewoon niet. Dingen die niet goed of fout zijn heeft hij geprobeerd recht te praten, en dat is volgens mij ook een of andere drogreden, maar dat doet er verder niet toe. U hebt intern een probleem veroorzaakt, u hebt het althans niet in goede banen weten te leiden en vervolgens zadelt u daar de raad mee op en maakt u het ons probleem, door te waarschuwen dat we anders, al dan niet, onder preventief toezicht zullen worden gesteld. U hebt naar de interne regelgeving verwezen, maar die hebben we wel met een reden met elkaar afgesproken en niet om er vervolgens van af te wijken. Kennelijk nemen we onze eigen regels niet serieus.

Gezegd is ook dat het oordeel van de accountant slechts minimaal kan wijzigen. Als dat inderdaad het geval is, hoeven we het nu ook niet uit te sluiten en kunnen wij het in zijn volledigheid toetsen zoals het is. Het mag dan slechts gaan om een punt of een komma, of informatie die te laat wordt geleverd, zoals u zei, het zijn wel fouten. U probeert dat via omwegen recht te praten, maar u kunt ook duidelijk en eerlijk zijn en gewoon toegeven dat u er een potje van hebt gemaakt.

De heer Stals: Mijnheer de voorzitter. Het verbaast mij dat de wethouder heeft gezegd dat het eigenlijk helemaal niet gaat om te weinig interesse of betrokkenheid van de budgethouders, want zo staat het wel letterlijk in de brief. In eerste termijn heb ik gezegd dat wij akkoord gaan met het voorstel, op voorwaarde dat de wethouder een concreet stappenplan zal voorleggen voor de manier waarop hiermee zal worden omgegaan. Hij is er wel op ingegaan, maar wat ik in zijn betoog mis, is hoe hij de raad daarin periodiek wil meenemen, zodat ook wij het gevoel krijgen dat het de goede kant opgaat. Op dat antwoord wacht ik nog.

Tenslotte heb ik nog geen antwoord gekregen op mijn vraag wanneer dit bekend was.

De heer Peterse: Mijnheer de voorzitter. Als een briefje op het verkeerde moment op een verkeerde plek ligt, is dat een fout voor de accountant. Hoe meer fouten hij ontdekt, hoe hoger de marge wordt en hoe hoger zijn rekening voor ons wordt. Het is dus allemaal in zijn belang dat hij zoveel mogelijk fouten constateert. Hoe drukker wij ons daarover maken, hoe belangrijker zijn functie wordt en hoe hoger uiteindelijk zijn rekening. Ziehier de werking van de accountant.

De heer Peters: Toevallig ben ik accountant...

De heer Peterse: Ja, en ik ben aan het vertellen hoe u de afgelopen jaren aan uw geld bent gekomen!

De heer Peters: Ik kan heel vaak met u meegaan, maar nu moet ik toch protesteren!

De heer Meulen: Ook een accountant is afhankelijk van inkoop en aanbesteding en als het zou zijn zoals de heer Peterse zegt, werkt hij hier de volgende keer niet meer! Dus overdrijf nou eens niet en kom tot de kern!

De heer Peterse: Mijn kern is dat wij ons hier niet te druk moeten maken over de rol van de accountant en over het *mogelijk* preventief toezicht van de provincie.

Mevrouw Kadra: Bij interruptie...

De voorzitter: U bent ook accountant!?

Mevrouw Kadra: Nee, nee, stel je voor!

De heer Peters: Sorry, maar dit komt erg negatief over bij een accountant!

Mevrouw Kadra: Ik wil even reageren op de opmerking van de heer Peterse, in lijn met de heer Peters. Ik vind dit wel een beetje getuigen van minachting voor het vak van accountant.

De heer Peterse: Als de accountants zo goed zouden zijn, hadden wij nu niet deze economische crisis gehad!

De heer Peters: Die opmerking werp ik verre van me!

De voorzitter: Jurist, bankier of accountant, het maakt allemaal niet uit.

De heer Peters: Nou, nou...

De voorzitter: Ik heb geen oordeel gegeven!

Mevrouw Stokbroeks: Mijnheer de voorzitter. Wij hebben ook goed naar de wethouder geluisterd en wij hebben er vertrouwen in dat de concerncontroller echt wel stappen zal nemen. Dat zal goed gemonitored moeten worden en als wij dan een keer te horen krijgen of dat succes heeft, vinden wij dat prima. Wat ons betreft hoeft de wethouder niet ieder kwartaal aan de raad te rapporteren, want ook dat kost weer veel ambtelijke inzet en tijd. Wij vinden het voldoende als wij in de commissie van de wethouder te horen krijgen hoe het gegaan is.

De voorzitter: Tegen de regels in die wij onszelf hebben opgelegd, zal ik de wethouder nog een keer het woord geven – dat zal de heer Sijben deugd doen! –, om antwoord te geven op de vraag hoe hij de raad hierin wil meenemen, zodat die een goed gevoel krijgt bij het verbeterplan.

Wethouder Cardinaal: Mijnheer de voorzitter. In het laatste breed financieel overleg was de concerncontroller aanwezig en dat zal ook in het eerstvolgende overleg zo zijn. Bij die gelegenheid zal hij zijn verbeterplan toelichten. In het BFO hebben we het ook gehad over de kwartaalrapportages en daarbij is aangegeven dat het geen uitgebreide boekwerken zullen worden, maar dat wel overzichten en actuele standen van het lopende jaar zullen worden overgelegd. Dit jaar zijn wij zelf begonnen met de interne controle. In de voorgaande jaren was dat niet aan de orde en hebben wij ook geen op- of aanmerkingen op het inkoop- en aanbestedingsbeleid gehad. Wat dat betreft beschouwen wij 2012 als een incident.

De CDA-fractie heeft heel concreet gevraagd wanneer dit bekend was. Medio 2013 beginnen wij met de controles over 2012 en het is dus ook het college pas net bekend geworden dat er een onacceptabel aantal fouten zijn gemaakt.

De heer Stals: Volgens mij is het nog niet eens medio 2013!

Wethouder Cardinaal: Gevraagd was wanneer dit het college bekend was.

De heer Stals: Maar volgens mij is het pas april.

De voorzitter: Nee, nee, nu stoppen we ermee. U ziet waar het toe leidt: tot een discussie tussen de raad en de wethouder en dat moet niet in een raadsvergadering.

Mevrouw Kadra: Maar in de commissievergadering was de wethouder niet aanwezig en dat heeft ons wel beperkt in het stellen van vragen.

De voorzitter: Oké, maar hij heeft nu toegezegd dat de accountant in het volgende breed financieel overleg weer aanwezig zal zijn – ondanks zijn hoge rekeningen meneer Peterse! – en dat hij dan zal proberen een gevoel bij u te creëren, zodat u beter zult worden meegenomen in dit verhaal, en dat 2012 een incident is geweest.

Aan de orde is thans de besluitvorming.

De heer Sijben: Mijnheer de voorzitter. Ik verzoek u de vergadering enkele minuten te schorsen voor overleg.

De voorzitter: Goed, de vergadering is geschorst (21.25 uur).

Schorsing

De voorzitter: Ik heropen de vergadering (21.28 uur).

De heer Stals: Mijnheer de voorzitter. Namens onze fractie wil ik de volgende stemverklaring afleggen. Wij zijn helemaal niet tevreden met de kwaliteit van de antwoorden en evenmin met de manier waarop u reageert op mijn interruptie zojuist dat het nog niet medio 2013 is, waarbij u net doet alsof het al wel medio 2013 is geweest. U mag daarmee best wat serieuzer omgaan. Wij zullen nu instemmen met het voorstel, maar komen hierop terug in schriftelijke vragen en dan verwachten wij een fatsoenlijk antwoord.

De voorzitter: Nu brengt u mij enigszins in verlegenheid. Als u vindt dat ik de CDA-fractie, of welke fractie of welk raadslid dan ook, niet serieus zou nemen, bied ik daarvoor op voorhand mijn excuses aan, want dat is niet mijn bedoeling en het is zeker ook niet de bedoeling van de wethouder. Het is natuurlijk mogelijk dat u niet tevreden bent met de beantwoording, ik ben ook wel eens niet tevreden met de antwoorden die ik krijg, maar daarop moeten we dan op een later moment maar eens terugkomen, want we moeten vanavond wel een beslissing nemen. Het

doet me in ieder geval deugd dat u met het voorstel kunt instemmen en ik heb er kennis van genomen dat u er op een later moment op zult terugkomen.

Zonder hoofdelijke stemming wordt hierna conform het voorstel van burgemeester en wethouders besloten, onder aantekening dat de PvdA-fractie geacht wil worden tegen te hebben gestemd.

10. Instemmen met het vijfde Meerjareninvesteringsprogramma GOML (MIP5) en het Meerjarenprogramma (MP) van de Gebiedsontwikkeling Midden-Limburg en de hiervoor benodigde middelen beschikbaar stellen respectievelijk reserveren vanuit het Regiofonds GOML

De voorzitter: Dames en heren. Ten aanzien van dit voorstel zijn een motie en een amendement aangekondigd door twee partijen, SP en PvdA. Ik geef hen eerst het woord om deze in te dienen en zal daarna de eerste termijn aan de orde stellen.

De heer Marechal: Mijnheer de voorzitter. PvdA en SP hebben een gemeenschappelijke motie opgesteld naar aanleiding van de mededeling in het voorliggende stuk over het financieren van de N280. De motie luidt als volgt:

De raad van de gemeente Weert,
in vergadering bijeen d.d. 10 april 2013;
gehoord de beraadslaging;
overwegende dat:

- in het MP een bedrag van 18 miljoen euro is opgenomen voor de reconstructie van de N280;
- het college argumenteert dat de N280 een belangrijk project binnen de GOML is;
- hiermee feitelijk afstand neemt van de raadsbreed aangenomen motie van 9 december 2009;
- deze motie verklaart dat de kosten van de aanpak van de N280 volledig voor rekening van de provincie zijn;

draagt het college op:

1. het ingenomen standpunt van de raad te respecteren en hier actief naar te handelen;
2. dit handelen tot uiting te brengen binnen de ambtelijke en bestuurlijke stuurgroep;
3. kenbaar te maken dat de bijdrage van Weert aan de GOML niet voor doelen met betrekking tot de herontwikkeling van de N280 bestemd is. (M1)

De heer Peterse: Mijnheer de voorzitter. Samen met de PvdA dienen wij het volgende amendement in:

De raad van de gemeente Weert,
in vergadering bijeen d.d. 10 april 2013
gehoord de beraadslaging;
overwegende dat:

- het vijfde Meerjareninvesteringsprogramma GOML voor Weert een bedrag van € 384.499,- betekent;
- het Meerjarenprogramma GOML voor Weert een bedrag van € 2.343.461,- betekent;
- met dit voorstel de gemeenteraad gevraagd wordt in te stemmen met alle projecten;
- het niet kenbaar is gemaakt wat deze projecten bijdragen aan regionale structuurversterking, welke partijen buiten de overheid er betrokken bij zijn, wat de op-

brengrst van de projecten is en op welke wijze de gemeenteraden hun invloed nog kunnen uitoefenen;

- hiermee de gemeenteraad niet in staat is haar controlerende taak volledig uit te voeren;

wijzigt het voorstel als volgt:

1. beslispunt 1 aan te vullen met: "De bijdrage per project pas vrij te geven aan de GOML op het moment dat het project ter besluitvorming aan de gemeenteraad voor ligt";
2. beslispunt 2 aan te vullen met: "De bijdrage per project pas vrij te geven aan de GOML op het moment dat het project ter besluitvorming aan de gemeenteraad voor ligt";

en draagt het college op,

om in overleg te gaan met de bij de bestuursovereenkomst GOML betrokken partijen om de bestuursovereenkomst te wijzigen, waardoor uitvoering van het amendement mogelijk wordt.

(A1)

De voorzitter: Het woord is in eerste termijn aan de raad.

De heer Adriaens: Mijnheer de voorzitter. Weert Lokaal staat voor samenwerking met anderen, dat moge u bekend zijn, althans voor zover het een meerwaarde kan en moet hebben. Ook in dit geval zal een en ander een meerwaarde kunnen en moeten hebben, zeker wanneer onderwijs en bedrijfsleven, en niet te vergeten het maatschappelijk middenveld, een prominente plaats krijgen. Weert moet sturen in dit proces. De positie van onderwijs en bedrijfsleven is, zoals bekend, in Brainport heel goed geregeld. Neem dat mee.

In de commissie is gezegd dat een bijeenkomst zal worden belegd waarin de kaders die Weert stelt meegegeven kunnen worden. Wij vinden dat een hele goede zaak. Onlangs hebben wij het bericht ontvangen dat een en ander gepland is op 24 april, wanneer ook een vergadering van de commissie EZ is gepland; ik neem aan dat het dan in die commissie zal gebeuren.

Er dienen projecten te worden uitgevoerd die de bevolking van Weert en de regio ten goede komen. Dat is ook in de commissie naar voren gebracht en daarmee zijn wij het helemaal eens. Van het kerktorendenken moeten we zien af te komen, al moet ik zeggen dat ik me bij het zien van de projecten toch een beetje afvraag wat wij daar in brengen en wat wij ervoor terugkrijgen. Toch zullen we daarvan af moeten komen. Bovendien – en dat is niet onbelangrijk – draagt de provincie behoorlijk bij aan de diverse onderwerpen, en dat is mooi meegenomen. Alleen zou de gemeente diverse projecten niet kunnen invullen; dat moge duidelijk zijn. Ze moeten echter ‘smart’ zijn, zoals dat genoemd wordt, en controleerbaar. In een brief van 6 november 2012 hebben we kunnen lezen dat de provincie ook in de toekomst wil participeren in de regionale samenwerking.

Het evaluatierapport van de commissie-Rutten heeft diverse hiaten, aanbevelingen en een aantal verbeteringen aangegeven, met name in de samenwerking. Ook de bestuurlijke drukte, zoals het wordt genoemd, dient te worden teruggedrongen. Weert Lokaal neemt aan dat een en ander zal worden meegenomen in de stuurgroep, waarvan u voorzitter bent, en daar zal worden aangepast of verbeterd. Dat blijkt trouwens ook uit uw voornemen op pagina 2 van het voorliggende stuk, en daar hebben wij alle vertrouwen in. Uw goede wil blijkt ook het feit dat u in mei

een heisessie organiseert, waar een en ander langs zal komen en u zult spreken over mogelijke aanpassingen, etc.

Wij willen dat de samenwerkingspartners nadrukkelijk worden betrokken bij het bepalen van de toekomstige agenda en de vorm en structuur van de regionale samenwerking. U hebt concrete voorstellen geformuleerd aangaande inhoud en vorm voor wat betreft de toekomstige regionale samenwerking in Midden-Limburg en die zullen afzonderlijk worden voorgelegd. Wij zien dat met belangstelling tegemoet. Een dezer dagen hebben we al een overzicht gekregen van Keyport. Het is een heel pakket, met voorstellen etc., maar dat kan hierbij nog niet worden betrokken, want de inkt is nog maar net droog en door het stuk wandelend zie je bij "projectstatus" steeds "nog in ontwikkeling". Dat alles wordt de raad nog voorgelegd.

Op details gaan we nu niet, maar ik wil u bij deze wel zeggen dat het standpunt van Weert Lokaal ten aanzien van de bekostiging van de provinciale weg N280 ongewijzigd is. In de commissie heeft de wethouder aangekondigd dat tijd wordt ingekocht om na te denken over mogelijkheden om Weert meer te kunnen bieden. Wij wachten nu eerst het antwoord van de wethouder af, en dat geldt ook voor de motie en het amendement die door PvdA en SP zijn ingediend.

Dat sommigen nogal schrokken toen de enveloppe met het dikke pak binnenkwam, kan ik me voorstellen, maar zoals ik eerder al zei bestond het dikke pak uit wat nog aan gaat komen en een bijlage B waar alles in staat, met een toelichting op de projecten MIP5 en MP. Dat zat al in het stuk, dus was het niet nodig om ervan te schrikken. Belangrijker is het stuk met toezeggingen, GOML MP5, raadsvoorstel etc., en dat bestond uit twee A4'tjes. Ik heb dat nu meteen namens de wethouder verduidelijkt ten behoeve van degenen aan mijn rechterzijde. Gemak dient ook hier de mens!

De heer Peterse: Mijnheer de voorzitter. In de commissie zei ik al dat ons een slecht stuk was voorgelegd. Het stuk is nog steeds hetzelfde en daarmee blijft het dus een slecht stuk. Ik kan er wat dat betreft niet meer of minder van maken. In de commissie werd voor wat betreft de financiën nog toegelicht dat het misschien aan de rente zou liggen, maar nu ligt er tenminste een verhaal voor dat wel hout snijdt en daaruit blijkt dat in de commissie maar wat geroepen is om een antwoord te geven, in plaats van eens na te denken over een onderbouwd antwoord. Als we zo moeten werken en op die manier vertrouwen moeten krijgen in het hele gebeuren, lijkt me dat niet echt de juiste weg.

Het vorig jaar omstreeks deze tijd hadden we een stuk voor ons liggen waarin eigenlijk precies hetzelfde stond, alleen stond er het jaar 2012 waar nu 2013 staat. De bedragen zijn iets anders, MIP5 is toegevoegd en MIP4 staat er ineens tussen, terwijl de raad het vorig jaar in meerderheid heeft ingestemd met een amendement om geen budget beschikbaar te stellen voor MIP4, waarmee het voorstel werd veranderd. Als ik het voorstel van het vorig jaar nog eens bekijk, lees ik in het stuk met de verantwoording dat MIP4-projecten zijn opgevoerd en uitgevoerd, met verantwoording hier en verantwoording daar. Ik vind het een vreemde zaak dat hier

iets verantwoord wordt waarvan wij eerder hebben gezegd dat wij er niet mee akkoord gingen, althans niet als daarvoor onze centen zouden worden aangewend, om het maar even plat te zeggen, en nu gebeurt het toch! De GOML heeft kennelijk gewoon lak aan de besluiten die wij hier nemen. Het lijkt op deze manier een beetje Brussel in het klein. Wat dat betreft is het maar goed dat de provincie aan het eind van het jaar de stekker eruit trekt, anders had ik bijna voorgesteld dat zelf maar te doen.

In de commissie is ook de verantwoording voor het bedrag van negen ton voor de gebiedsontwikkeling Kempenbroek aan de orde geweest. Daarop is helemaal geen toelichting gegeven. Het was de grote hokus-pokus die avond hoe dat in godsnaam tot stand was gekomen. Ook de brief die gistermiddag in de mail zat bevatte nul komma nul verantwoording. Ik hoop dat de wethouder het vanavond wel uitgelegd krijgt, maar als het op dezelfde manier gaat als in de commissie, houd ik mijn hart vast.

Als het college kan knippen en plakken, kan ik dat natuurlijk ook, en dat maakte het mij het afgelopen weekend ook gemakkelijker om ons amendement in elkaar te zetten. Ik heb namelijk gewoon het amendement van het vorig jaar gepakt, het jaartal, de bedragen en de MIP-dingen aangepast, en daar lag het nieuwe amendement! Ik hoop dat wij daarvoor een meerderheid kunnen krijgen. Wij zijn in ieder geval vrij consequent wat dat betreft.

In de verantwoording is nu opeens ook een heel verhaal opgenomen over Keyport. Waarom lag dat ook niet voor tijdens de discussie in de afgelopen commissievergadering? Bovendien krijgen we nu een bijlage toegestuurd over de verantwoording en de voortgang, waarvan we in de commissievergadering hadden gezegd dat ze niet deugt. Al met al maakt dat het stuk niet bepaald van een hoge kwaliteit.

Ik ben benieuwd naar de reactie van de andere partijen op het amendement, maar ook op de motie, want als die motie niet wordt aangenomen, zou het betekenen dat de raad van Weert een andere koers gaat varen ten aanzien van de N280.

De heer Marechal: Mijnheer de voorzitter. De GOML is een overheidsinstituut geworden. Dat zijn niet mijn woorden, maar woorden die in de commissie zijn uitgesproken. Er is nog steeds sprake van bestuurlijke drukte en ook “de kerstboom” is in de commissie opnieuw ten tonele gevoerd. Daar hebben we nog steeds last van. Niet voor niets – het is zojuist ook aangegeven door de SP – ziet de provincie in dat het niet langer gehandhaafd kan worden. Als we de centjes niet opmaken, lopen we ook nog een keer het risico dat zij de centjes terugtrekken. Ook dat zet wat druk op de ketel.

Zoals zojuist door collega Frans al is gezegd – dank “wethouder” Frans! –, ben ik zeer ontstemd over het feit dat het stuk zo laat is aangeleverd. Dat is niet de manier waarop je met de raad behoort om te gaan. Van de verantwoordelijk wethouder wens ik direct te horen hoe het überhaupt mogelijk is dat wij die informatie zo laat ontvangen, want daarmee moeten we het wel doen. Keyport wordt daarin ook opgevoerd en ik denk ook wel dat we naar Keyport toe zullen gaan, maar die discussie moeten we niet nu voeren, maar in de commissie, op een tijdstip waarop ik

voldoende tijd heb gehad om de stukken te lezen en me daarover een mening te vormen. Desalniettemin wordt ons in het voorliggende stuk ook een besluit gevraagd over Keyport. Er wordt al een paar miljoen gereserveerd voor een organisatie die nog in oprichting is en dus geen rechtspersoon is.

Dat we de N280 opnieuw moeten opvoeren in een motie vind ik bijna getuigen van minachting van de GOML voor deze raad. We hebben brieven gestuurd, ook aan de provincie, en daarin iedere keer aangegeven dat Weert dit niet wil. We doen dat inmiddels al meer dan vier jaar en al vier jaar komt het ook weer terug. Dit kan niet. De wethouder heeft uitgelegd waarom de N280 opnieuw wordt opgevoerd: gedeputeerde staten hebben nog steeds de neiging ons te dwingen hieraan gelden te besteden. Ze hebben kennis genomen van ons standpunt en overleggen hierover met de gemeente, zodat de raad er anders tegenaan gaat kijken. Ik heb het letterlijk zo opgeschreven. Er wordt dus een poging gedaan om ons op andere gedachten te brengen. Gedeputeerde staten schuiven het besluit daarom met een jaar door, naar 2014. Noem het voor mijn part tijd winnen. Daarom hebben wij opnieuw deze motie ingediend, om dit te voorkomen, en als ik de raad goed begrijp, zullen we hierover opnieuw een standpunt innemen.

De discussie over de N280 ten opzichte van de A2 zullen we een andere keer voeren.

De heer Meulen: Mijnheer de voorzitter. De heer Peterse is vanochtend kennelijk met het verkeerde been uit bed gestapt..

De heer Peterse: Als u mijn tweet van gisteravond had gelezen, had u gezien dat ik gisteren een lange dag heb gehad.

De heer Meulen: U trekt het bij elk agendapunt door, hier ook weer! Overigens begrijp ik het wel, want ook in de commissie had u er al zo fel op gereageerd. Wat dat betreft bent u heel consequent. Door uw amendement zet u echter wat het CDA betreft de zaak weer op slot in plaats van dat we de goede kant opgaan.

Regionale samenwerking – ik hoef het de raad niet uit te leggen, maar zeg het maar ten behoeve van alle luisteraars thuis – vinden wij belangrijk voor de economische structuur, de werkgelegenheid, de sociale structuur, etc. Daarom zullen wij dit voorstel ook steunen, zij het voorzien van een aantal kanttekeningen, want op onderdelen is het inderdaad niet goed, maar dat weegt voor ons niet zo zwaar dat wij er alles voor op slot willen zetten.

Ik begin met een stukje geschiedenis, daarna zal ik ingaan op een viertal punten: de bestuurlijke drukte, het rapport van de commissie Wouters, Keyport en de N280. Met het releveren van de voorgeschiedenis wil ik duidelijk maken waarom dit voorstel op deze manier voorligt.

Inderdaad hebben wij het vorig jaar met z'n allen een motie aangenomen. De strekking daarvan was het vergroten van de slagkracht, het verminderen van de bestuurlijke drukte, het geven van een mandaat aan de stuurgroep voor het stellen van kaders en criteria met een verantwoording achteraf, en dat wilden we zowel voor GOML als voor Keyport. Eigenlijk zeiden we daarmee dat we niet steeds

weer de discussie wilden aangaan over al die punten in MIP4, maar aan de gang wilden gaan om de slagkracht te vergroten. Vervolgens verwacht je dan dat dat nu met MIP5 allemaal georganiseerd is. Dat dat niet zo is, heeft ook de CDA-fractie verbaasd, vandaar dat ik eerder heb gevraagd hoe het eigenlijk zit met die motie. Toegezegd is daarop – het is ook terug te vinden in de actielijst van economische zaken – dat het is ingebracht in de stuurgroep, dat het meegenomen is in de evaluatie en betrokken wordt bij de aanbevelingen voor de toekomstige structuur. Door wethouder Kirkels is dat in de commissie ook bevestigd. Wij moeten er daarom vertrouwen in hebben dat de motie onder water in beweging is. Ook wij zijn teleurgesteld, omdat wij hadden verwacht dat het kader dat wij hadden aangegeven bij de behandeling van MIP5 verwerkt zou zijn, maar we kunnen slechts constateren dat dat niet is gelukt. Er lopen blijkbaar twee sporen: de evaluatie van het rapport Rutten-Wouters, met het verwerken van de aanbevelingen, en de jaarlijkse uitvoering van MIP4, MIP5, etc. Het zou heel wenselijk zijn geweest als die beide sporen in elkaar hadden gepast, maar dat is nu eenmaal niet zo. Het gaat ons te ver om daarin aanleiding te zien voor het opstellen van een motie die alles op slot zet en aangeeft dat elk bedrag terug moet naar de raad. Als alle gemeenteraden dat doen, kunnen we de GOML wel aan de kant schuiven. Wij staan nog steeds voor de afspraken die we met z'n allen hebben gemaakt. Die afspraken moeten worden uitgevoerd en dat moet daadkrachtig ter hand worden genomen.

In de commissie zijn door de wethouder een aantal punten genoemd en op vier daarvan wil ik nu even ingaan: de bestuurlijke drukte, het rapport Wouters-Rutten, Keyport en de N280.

Met betrekking tot de bestuurlijke drukte, de gelaagde structuur en de besluitvorming, is toegezegd dat een overleg zal worden belegd voor de hele raad met de verantwoordelijk portefeuillehouder, de burgemeester – met z'n twee petten op in Keyport en de GOML –, de bestuurder uit Keyport, wethouder Kirkels, en wethouder Coolen, waarin duidelijkheid zal worden verschaft hoe Weert hierin zit. Ik vind dit voldoende om dat te gaan borgen. We laten het dus niet lopen, maar gaan het bespreken.

Het rapport Rutten-Wouters is spoor 1, dat loopt, en daar willen we ook over praten. Inmiddels is al toegezegd dat dat zal gebeuren.

Keyport bestaat nog niet als bestuurlijke entiteit, zoals de heer Marechal terecht heeft opgemerkt. Voor de projecten wordt €2 miljoen gereserveerd zonder onderbouwing. Eerder heb ik al gezegd dat zowel voor de GOML als voor Keyport geldt dat we daarvoor op basis van kaders en criteria de slagkracht willen vergroten. Voor Keyport mag dus wat ons betreft geen geld worden uitgegeven zonder dat is voldaan aan die criteria. In het stuk waaraan de heer Adriaens refereerde zijn allerlei zaken opgesomd, maar die moeten nog nader uitgewerkt worden. De bestuurlijke verankering is in Keyport blijkbaar goed geregeld met onderwijs etc., en dat zouden we graag ook in de GOML willen verankeren.

Ten aanzien van de N280 hebben wij als raad inderdaad eerder het besluit genomen dat geen geld vanuit Weert naar die weg gaat. Wij hebben allemaal de brief van de provincie van 6 november gelezen, waarin te kennen wordt gegeven dat

harerzijds langzamerhand een punt zal worden gezet achter de regiosamenwerking en dat voortaan meer zal worden gezien wat bijdraagt aan de doelen van de provincie. De provincie is haar financieringsstructuur dus aan het wijzigen en dat kan gevolgen hebben voor wat wij hier besloten hebben. Hiermee zeg ik niet dat het CDA het eerder ingenomen standpunt loslaat, maar wij willen wel graag van de wethouder horen wat het voornemen van de provincie betekent voor de positie van Weert en hoe dat zich verhoudt tot de eerder aanvaarde motie. Anders gooien we de deur helemaal op slot en het lijkt geen twijfel dat de andere partij dan goed in beweging zal komen. Het gevolg daarvan zou kunnen zijn dat er helemaal niks meer gebeurt en dan zijn we nog veel verder van huis. Weert is een centrumgemeente die moet sturen, zij moet ook uitstralen dat regionale samenwerking belangrijk is en dat betekent dat we hiermee gewoon door moeten gaan. De vier genoemde punten zullen vervolgens nader moeten worden uitgewerkt en ik heb er vertrouwen in dat het dan goed komt. Het andere uiterste, de stekker eruit trekken, is veel erger.

De heer Van Brussel: Mijnheer de voorzitter. GOML is een praatclub, een vergaderclub, die wel eens een keer een evaluatieopdracht meegeeft aan een groep hooggeschoolde mensen. Als de door die groep gegeven aanbevelingen vervolgens niet in het straatje passen, wordt de tactiek van vertragen ingevoerd. Zoals de heer Peterse al met andere woorden heeft gezegd, zou met wat tipp-ex het viertje van MIP4 kunnen worden weggelakt en vervangen door 5, en dan kunnen we weer vrolijk verder gaan. We hebben hier niks van geleerd.

In de commissie heb ik gezegd dat wij het van belang vinden om het evaluatierapport te bespreken. Daarin staan een aantal aandachtspunten die wij ook in het verleden al hebben aangegeven, bijvoorbeeld dat de projecten “smart” geformuleerd worden, dat we vooraf moeten weten waar we aan beginnen en dat er meetmomenten moeten zijn, om achteraf te kunnen controleren. Wij kunnen nu niet vooraf controleren, maar evenmin achteraf. Het enige wat we hebben is bestuurlijke drukte en veel overleg.

Keyport kan een goede ontwikkeling zijn, maar is er nog niet en hoort dus eigenlijk niet in dit stuk thuis. Overigens heb uit de regionale pers in het Brabantse begrepen dat in de samenwerking daar, weliswaar niet in Brainport, maar in SRE-verband, problemen zijn ontstaan tussen Peeltgemeenten en gemeenten aan de andere kant van Eindhoven. We moeten er dus niet zomaar van uitgaan dat dit het Walhalla van de toekomst is. Aan de andere kant heeft het wel zaken in zich waarmee we vooruit kunnen. Ik wijs het dus niet af, maar wil er wel een waarschuwing bij laten horen.

In de commissie heb ik gezegd dat ik dit stuk nog niet rijp vind voor beraad en daarin heeft de brief die wij vandaag gekregen hebben geen verandering gebracht. Jammer, een gemiste kans, want wij hadden er wat dieper op willen ingaan en het evaluatierapport erbij willen betrekken. We hadden ook graag “smart” geformuleerde projecten gezien die te controleren waren, maar dat hebben we allemaal niet gekregen.

Ik stap nu over op de motie over de N280. D66 heeft altijd gepleit voor een vierbaansweg, maar die zal er niet komen. Indertijd hebben ook wij aangegeven dat de N280 een provinciale weg is, die uit provinciale middelen gefinancierd moet worden. Dat is daar echter niet opgepikt, dus we zijn eigenlijk geen spat verder gekomen, en dat is erg jammer. D66 ziet zeker voordelen in samenwerking en wil graag verantwoordelijkheid overdragen, maar zij wil ook kunnen controleren en afrekenen, want het is geld van onze burgers.

Het amendement dat is ingediend oogt sympathiek, maar wij vinden het hele stuk nog steeds niet rijp voor behandeling, dus elk amendement daarop heeft voor ons geen toegevoegde waarde.

De heer H.P.M. Lempens: Mijnheer de voorzitter. Stilletjes-aan wordt toch de commissie weer overgedaan, maar ja, dat krijg je als de stukken niet helemaal compleet zijn, als vragen nog onbeantwoord zijn en wat al niet meer.

De heer Adriaens heeft betoogd dat samenwerking binnen de GOML een meerwaarde zal moeten hebben, en daarmee zijn wij het helemaal eens. Het zal een meerwaarde moeten hebben voor het hele Midden-Limburgse. Onderwijs en bedrijfsleven zullen daarin een prominente plaats moeten krijgen, en dat zien we ook terug in de stukken, waar het gaat over Keyport. De heer Adriaens heeft ook gezegd dat Weert meer zal moeten sturen in dit proces, waaruit ik afleid dat hij goed heeft geluisterd naar wat wethouder Kirkels in de commissievergadering heeft gezegd.

Na de bijdrage van de heer Meulen kan ik alleen maar zeggen dat het moeilijk zal zijn om daar nog bovenuit te komen. Hij heeft zijn huiswerk beter gemaakt dan ik en hij snapt er ook veel meer van. Dank Theo! Laat ik maar proberen het op mijn eigen manier te zeggen.

De plannen van Riek Bakker zijn indertijd besproken in een paar sessies in Thorn en in Heel. Het waren heerlijke avonden, waarop gebrainstormd werd over de toekomst van Limburg. Daarna is er echter alleen nog maar gepraat en weinig gedaan. Ik heb eruit geconcludeerd dat ik het verkeerde beroep heb gekozen. Ik had beter deel kunnen uitmaken van zulke praatgroepen, waarin je kunt ouwehoeren en waarvoor je nog betaald krijgt ook! Bij het aanhoren van het verhaal van wethouder Kirkels in de commissievergadering, die wethouder Coolen verving, werd ik echter toch weer wat euforisch, omdat ik het idee kreeg dat er nu echt wat zou gaan gebeuren. De toezegging die hij heeft gedaan om hierop in de volgende commissievergadering samen met de burgemeester en portefeuillehouder Coolen verder in te gaan, doet ons goed. In de stukken hebben we gelezen dat er ook nog een heisessie komt; prima! Weert zal het voortouw moeten nemen en mag geen belemmerende factor zijn in het geheel, want dat doet ons geen goed.

Op 9 december 2009 hebben wij een uitspraak gedaan over de N280. Het is vandaag 10 april 2013 en ik moet vaststellen dat er in die tussentijd nogal wat veranderd is. Toch vind ik dat wij onze poot stijf moeten houden en zullen moeten laten weten dat het voorlopig zo blijft, tenzij de portefeuillehouder ons ervan kan overtuigen dat wij er toch van af moeten stappen. Als we meegaan in het proces, krij-

gen we daar ook andere voordelen uit, maar voorlopig zien wij die nog niet, met uitzondering misschien van Brusselse wafels voor de heer Peterse de volgende keer! Als er moverende redenen zijn om toch in te stemmen met de financiering van de N280 horen we die graag. Als we “dat” en “dat” er extra voor terugkrijgen, kunnen we het uitrekenen en is het gewoon een kwestie van tel uit je winst, maar zo ver zijn we nog niet.

Opvallend is dat in het stuk steeds gesproken wordt over Keyport. Zo ver is het nog niet, maar ik denk dat we straks eens goed zullen moeten nadenken, ook in de komende vergadering van EZ en misschien ook tijdens een heisessie, maar dan een andere, over de vraag wat voor ons het belangrijkste is: ons richten op Eindhoven, of ons ergeren aan een stroperig dossier als de GOML.

Wethouder Coolen: Mijnheer de voorzitter. Om te beginnen wil ik enkele onduidelijkheden wegwerken en een paar bekentenissen doen. Dat sommige informatie wat later is gekomen, trek ik helemaal naar mij toe, omdat ik veertien dagen niet aanwezig ben geweest en dus ook niet kort genoeg op dit dossier heb kunnen zitten om te doen waar de raad recht op heeft: goed informeren. Vorige week hebben wij het vanwege die achterstand niet in het college kunnen behandelen. Pas deze week is het met stoom en kokend water wel gelukt. Daarvoor mijn excuses. Ik was ervan uitgegaan dat de gevraagde informatie van dien aard en omvang was dat de raad die alsnog tot zich zou kunnen nemen. Of dat in individuele gevallen wel of niet zo is geweest, laat ik nu maar in het midden. Ik heb die inschatting zelf gemaakt, daarbij ook in acht nemend dat de bijgevoegde informatie naar mijn idee niet altijd dragend is voor de beslissingen die wij vanavond moeten nemen. Nogmaals: als hierdoor toch een informatieachterstand wordt gevoeld, trek ik dat naar mij toe.

Vervolgens zullen wij ook even moeten vaststellen in welk tijdpad we zitten met MIP5. Het MIP5 moest opgesteld worden in oktober 2012, op een moment dat de evaluatie nog volop liep. De stuurgroep was nog niet bijeen geweest over die evaluatie en ook met de raden was er nog niet over overlegd. Dat is allemaal gebeurd tussen oktober en 6 februari. Inmiddels gaat de trein van MIP5 wel door en lopen ook de afspraken door die wij hebben gemaakt over het indienen, uitvoeren, controleren en toetsen van projecten. Het mag dan wel lijken alsof er tussen MIP4 en MIP5 niks veranderd is, maar – de heer Meulen gebruikte in dit verband de woorden “onder water”, laat ik het wat anders zeggen: – ik verzeker u dat achter de schermen heel hard gewerkt wordt. Ik zal daarop direct nog wat verder in gaan. MIP5 ligt er nu, ondanks het feit dat de stuurgroep echt van plan is geweest ervoor te zorgen dat er een toekomstige structuur, toekomstige afspraken en toekomstige toetscriteria zouden zijn voordat we aan deze afweging toe kwamen. Dat is niet gelukt en dat heeft ook zijn oorzaken. De stuurgroep is nog niet klaar met haar afwegingen over die structuur en de toekomstige afwerking. Daarbij komt dat vanaf januari ook het een en ander is verschoven in het politieke krachtenveld en in de diverse colleges in het Midden-Limburgse. Het moge duidelijk zijn dat ook dat meespeelt en zijn dynamiek kent. Daarmee hebben wij van doen.

Met het hiervoor geschetste gelieve de raad rekening te houden bij het beoordelen van datgene wat vanavond voorligt. Een deel van de kritiek die zich hierop richtte was dat er met de inbreng en de opvattingen van Weert helemaal niets zou zijn gedaan. Niets is minder waar, de raad kan mij daarop aanspreken: alle zaken die in deze raad zijn gewisseld, met een opdracht naar de stuurgroep, heb ik in de stuurgroep neergelegd en is uit en terna aan bod geweest. De raad kan er van op aan dat dit ook voor een groot deel zijn beslag zal krijgen in de toekomstige toets-criteria die we voor de toekomst van GOML, maar ook Keyport, gaan vaststellen. Vergeet ook niet dat hier een voorstel wordt behandeld dat uniform in alle gemeenten voorligt. Wel hebben wij in ons voorstel geprobeerd de Weerter onderdelen nader te duiden en preciseren, in andere gemeenten zal dat misschien ook gebeuren, maar in het uniforme stuk zijn die specifieke onderdelen niet opgenomen, conform de afspraken die in de GOML-gemeenten onderling zijn gemaakt. De raden krijgen dus allemaal dezelfde stukken voorgelegd.

In de houding, de opstelling en de uitgangspunten van Weert ten opzichte van de N280 is niets veranderd. De opdracht die wij van de raad hebben meegekregen is de provincie bekend en daar houden wij aan vast. De provincie heeft inmiddels het “go or no go” voor de N280 verschoven van 2013 naar 2014, in feite om tijd te kopen en met Weert in overleg te gaan over de manier waarop Weert in dat dossier meegenomen zou kunnen worden. Als wij een opening van een jaar krijgen, willen en kunnen wij daarvan ook gebruik maken om het hele spectrum infra eens te bezien dat voor Weert belangrijk is. Verder ga ik daar niet op in – de vakinhoudelijk wethouder kan dat wellicht doen –, maar ik denk dat ik in deze bewoordingen duidelijk genoeg ben geweest.

Laat ik wat Keyport betreft beginnen bij het begin. De raad heeft op 30 mei een economische uitvoeringsagenda vastgesteld en daarvoor de kaders aangegeven. Binnen die kaders is Keyport in ontwikkeling gekomen. Keyport heeft ergens in januari het levenslicht gezien, naar ik meen in Nuenen, als onderdeel van Brainport. Ik meen te mogen zeggen dat wij daarmee allemaal erg blij waren, omdat we daarmee aansluiting hebben met Eindhoven en Brainport. Wederom “onder water” is de werkgroep Keyport nu hard aan het werk om met procesmiddelen die beschikbaar zijn gesteld criteria, doelen en ambities op te stellen, die de raad later nog zullen worden voorgelegd. Dat dat nu nog niet het geval is, komt omdat Keyport heel netjes wacht op de afwerking van de evaluatie met betrekking tot GOML en op de structuur die voor Keyport en GOML gekozen wordt. Zodra de stuurgroep het ei heeft gelegd ten aanzien van de toekomst, zal ook Keyport aan de raad worden voorgelegd. Op 24 april komen we met de raad bijeen om zijn bevindingen en wensen op te halen, die wij vervolgens meenemen naar de stuurgroep. Al op 25 april vindt een werkgroepbijeenkomst plaats van Keyport, waarin die informatie zal worden meegenomen en verwerkt.

De heisessie voor de stuurgroep – met een voorzitter die Heijmans heet kan het bijna niet anders dan een *heisessie* zijn – is bedoeld om ervoor te zorgen dat de horloges weer gelijk worden gezet en de neuzen weer één kant op komen te staan,

als ze al anders staan, in die stuurgroep. We gaan dat met heel veel druk doen, omdat wij als stuurgroep ook voelen dat er nu garen op de klos moet komen.

Tenslotte nog iets over Keyport. Waar gewag is gemaakt van bestuurlijke drukte en van het ontbreken van onderwijs en ondernemers aan tafel tot nu toe, wijs ik erop dat in Keyport die mensen nu wél aan tafel zitten. Ook zij praten mee over criteria en over ambities, zodat het niet alleen de overheid is die zich moe en druk maakt over datgene wat er moet gebeuren. Gelukkig, zou ik bijna zeggen. Het houdt overigens wel in dat het niet alleen de gemeenten zijn die zeggenschap hebben, maar dat ook de partners, willen ze serieus genomen worden, hun zegje kunnen en moeten doen. Dat is wat wij vorm moeten geven en bewaken, en dat willen wij doen.

Tot de heer Peterse wil ik afsluitend nog opmerken dat ik bij het vaststellen van de agenda geen politiek statement heb willen afleggen. Wat ik wel heel nadrukkelijk heb willen zeggen is dat wij als centrumstad Weert nu eindelijk iets kunnen sturen en ook moeten sturen in het Keyportdossier en de ontwikkeling van Midden-Limburg.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder Coolen. Een kleine aanvulling mijnerzijds: ik ben graag bereid geweest om mijn agenda vrij te maken voor 24 april a.s., om in de commissie EZ samen met de beide vakinhoudelijke wethouders en de raad verder te discussiëren over de zaken die in eerste termijn zijn ingebracht en u ook op dit dossier een beter gevoel te laten krijgen.

Aan de orde is thans de tweede termijn.

De heer Peterse: In eerste termijn heeft de wethouder nog niet gereageerd op de vraag hoe het bedrag van negen ton voor Kempenbroek bij elkaar gegoocheld is.

De voorzitter: Ik stel voor dat de wethouder dit even opzoekt en dat we inmiddels aan de tweede termijn beginnen.

De heer Peterse: Maar in tweede termijn kan ik daarop dan niet meer reageren!

De voorzitter: Jawel...

De heer Peterse: Niet als we ons aan de regeltjes houden! Als vakspecialist zou de wethouder het antwoord op deze vraag toch moeten kennen.

De voorzitter: Goed, dan wachten we even tot de wethouder het heeft gevonden.

De heer Adriaens: Ik zou het wel fijn vinden als u intussen de vergadering even zou willen schorsen.

De voorzitter: Het is bijna half elf en ik had u willen voorstellen de vergadering rond die tijd te schorsen, want we slagen er toch niet in de agenda vanavond af te maken, maar ik kijk even naar de wethouder: hebt u ook behoefte aan een korte schorsing?

Wethouder Coolen: Ja, heel even, voorzitter.

De voorzitter: Goed, dan kunnen de rokers even een sigaretje roken. Ik schors de vergadering (22.20 uur)

Schorsing

De voorzitter: Ik heropen de vergadering (22.27 uur). Wethouder Coolen heeft inmiddels het antwoord op de zeer moeilijke vraag van de heer Peterse gevonden. Het woord is aan hem.

Wethouder Coolen: Mijnheer de voorzitter. Ik werd een beetje op het verkeerde been gezet, omdat ik mij niet op de projecten had voorbereid. Dat is naar mijn mening namelijk commissiewerk en ik weet zeker dat de heer Peterse dat met mij eens is. Waar het om gaat, is het bedrag van negen ton voor de tweede fase van Kempenbroek, dat in de GOML-reserves zit. Met GOML hebben wij afgesproken dat wij voor die reserves deelprojecten zullen indienen. Die deelprojecten moeten we nog opvoeren, maar één ervan heeft al het levenslicht gezien, namelijk de kabelskibaan. Voor die kabelskibaan hebben wij in december €295.000,- beschikbaar gesteld uit de algemene reserve, waarvoor wij vanuit GOML €147.500,- als “matchgeld” kunnen krijgen. Ondanks het feit dat de termijn verlopen was, hebben wij het project kabelskibaan toch nog onder GOML kunnen fietsen. Het zal duidelijk zijn dat het bedrag van negen ton nu zal worden teruggebracht met het zojuist genoemde bedrag van €147.500,-. Ik heb mij voorgenomen tijdens de sessie van 24 april uiteen te zetten hoe de financieringsstructuur van GOML, met de procesmiddelen, matchmiddelen enz., in elkaar zit. Vanmiddag heb ik daarvan een overzicht ontvangen van onze heer Kersten – dank voor die service! – dat de zaak zelfs voor mij een beetje heeft verduidelijkt. Ik zal dat met de raad behandelen, in de hoop dat daarover nooit meer onduidelijkheid zal bestaan.

De heer Peterse: Maar we trekken negen ton van 2014 naar 2013 en daarop wordt nu een voorschot genomen; zo staat het althans in het stuk waarvan ik eerder heb gezegd dat het niet rijp was voor besluitvorming, wat nu eigenlijk ook impliciet door de wethouder wordt erkend.

Wethouder Coolen: Wij hebben de kabelskibaan niet betaald uit het bedrag van negen ton, maar met het bedrag van €295.000,- dat de raad eerder beschikbaar had gesteld.

De heer Peterse: Zo staat het niet in het stuk en ik moet het stuk vaststellen. Ik verwijs naar het rekensommetje op pagina 6, waaruit blijkt dat van het bedrag van negen ton €147.500,- wordt afgetrokken, plus nog bijna €10.000,- voor het ruiternetwerk.

Wethouder Coolen: Dat is wat overblijft van de reservering van negen ton.

De heer Peterse: Ja, maar daar boven staat dat die reservering weer wordt aangevuld via de prioriteiten 2014. We nemen dus een voorschot op die prioriteiten, die door de raad nog moeten worden vastgesteld en dat kan niet.

Wethouder Coolen: Dit is een beperking van de prioriteit 2014 met €147.500,-...

De heer Peterse: Ja, dat zeg ik!

Wethouder Coolen: Wij hoeven dus in 2015 die prioriteit niet meer vast te stellen.

De voorzitter: Ik merk dat het wat onduidelijk blijft, maar we gaan er nu over ophouden, anders blijven we heen en weer ketsen.

De heer Peterse: Maar voorzitter...

De voorzitter: Ik denk dat u óf niet wilt horen, óf dat de wethouder het niet goed kan uitleggen....

De heer Peterse: Dat moet u maar even terugnemen.

De voorzitter: Of de wethouder kan het niet goed uitleggen, heb ik erbij gezegd.

De heer Peterse: Dat kan misschien zo zijn, maar dat lijkt me een belediging voor de wethouder.

De voorzitter: Nee, we zitten in een raadsvergadering en ik ga nu terug naar het stuk. De wethouder heeft gepoogd het uit te leggen...

De heer Peterse: Maar in de commissievergadering was naar aanleiding van de discussie over dit onderwerp toegezegd dat daarop een schriftelijke toelichting zou worden verstrekt en die toelichting is niet gekomen. Daarom heb ik eerder gezegd dat dit stuk naar de mening van onze fractie niet rijp is voor besluitvorming. Nu zitten we in de raad weer een beetje commissiewerk te doen. U wilt het stuk erdoor hebben...

De voorzitter: Nee, nu maakt u een essentiële fout. Uw collega's hebben het stuk wel rijp geacht voor behandeling.

De heer Peterse: De meerderheid van de raad, ja.

De voorzitter: En die wil er wel over beslissen.

De heer Peterse: Ja, maar de vragen liggen nog gewoon op tafel.

De voorzitter: Dat kan, maar de meerderheid van uw collega's wil hierover wel een besluit nemen en daar zult u zich bij moeten neerleggen.

De heer Peterse: Maar dan mag ik mijn vragen toch wel stellen?

De voorzitter: Dat hebt u gedaan en u hebt antwoord gekregen.

De heer Peterse: Maar we constateren volgens mij met z'n allen dat dat antwoord nogal rammelt!

De voorzitter: Nee, dat constateert u!

De heer Peterse: Nou, ik kijk rond en zie een nogal behoudende lichaamstaal!

De heer Meulen: Ik steun hem daarin.

De voorzitter: Goed, laten we dan eens zien wat uw collega's ervan vinden.

De heer Sijben: Mijnheer de voorzitter. Op de prioriteitenlijst voor 2014 en volgende jaren is een groot bedrag opgenomen voor de ontwikkeling van Kempenbroek. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat tegenover de investering van Weert een zelfde bijdrage wordt ontvangen van GOML. Nu wordt het een beetje andersom gedaan: GOML geeft een bedrag en vervolgens geven wij hetzelfde bedrag. Het is een soort balletje-balletje, terwijl we nog altijd geen budget hebben vastgesteld voor Kempenbroek, afgezien van de kabelskibaan, en nog discussie zal ontstaan over de vraag of wij überhaupt wel geld hebben voor de prioriteiten 2014 en volgende jaren en of Kempenbroek daarin voorkomt. Het argument mag daarom niet zijn: GOML reserveert geld voor Kempenbroek en dus moeten wij geld voor Kempenbroek bij leggen.

De voorzitter: Volgens mij heb ik dat ook de wethouder horen zeggen.

Wethouder Coolen: Ik heb geprobeerd uit te leggen dat we de reservering voor GOML terugbrengen met €147.500,- en dat we de kabelskibaan betalen met €295.000,- aan ander geld.

De voorzitter: Ik geef het woord nu weer aan de raad, met de vraag of alles inmiddels helder en duidelijk is.

De heer Meulen: Mijnheer de voorzitter. De heer Sijben heeft de financiële kwestie inmiddels uitgelegd. Eerder heb ik al gezegd dat ik de heer Peterse steunde voor wat betreft het punt dat is blijven liggen en nog altijd niet is beantwoord. Ik vind dat we er te snel overheen walsen als we het zo laten, tenzij er nog een toezegging komt of iets dergelijks. Op deze manier kan het in ieder geval niet.

De voorzitter: Ik heb niet de indruk dat we nu snel over iets heen aan het walsen zijn, want we zijn er uitgebreid en in zeven termijn over aan het discussiëren. Het lijkt me wel goed de wethouder te vragen schriftelijk nog eens goed aan de heer Peterse uit te leggen wat er financieel precies aan de hand is, maar dat verandert niets aan het feit dat dit stuk vanavond ter besluitvorming voorligt.

De heer Van Brussel: Mijnheer de voorzitter. De wethouder heeft mij wat getriggerd met zijn opmerking dat er achter de schermen hard wordt gewekt, of dat

“onder water” bepaalde activiteiten gaande zijn. Voor de commissie hadden wij de GOML als vast agendapunt staan, maar daaraan is eigenlijk nooit echt invulling gegeven. Het ging een beetje in de trant van: zijn er vragen, nee?, dan gaan we weer over tot de orde van de dag, en daarmee was het gedaan. Er zijn naar mijn mening momenten genoeg geweest waarop de wethouder de raad duidelijk had kunnen maken wat er achter de schermen, onder water, aan het gezicht onttrokken, allemaal gebeurde; in het openbaar of besloten, wij hadden er informatie over kunnen krijgen, maar die hebben we niet gekregen, terwijl wij al het vorig jaar hadden gevraagd ons bij de hand te houden en te blijven informeren. Toegezegd is nu dat de commissie op 24 april verder zal worden geïnformeerd en dat dan ook de financiële structuur zal worden besproken. Daaruit, en uit de vragen van de heer Peterse, blijkt eens te meer dat het hele stuk nog niet echt rijp is voor besluitvorming, maar helaas zijn we daartoe nu wel gedwongen omdat de meerderheid van de raad dat wil. Ik vind dat jammer, want D66 rest nu geen andere keus dan tegen het voorstel te stemmen.

De heer Peterse: Mijnheer de voorzitter. De wethouder heeft gezegd dat MIP5 in oktober 2012 is opgesteld. Er ligt een brief van de provincie van 6 november en toch zijn de reacties op de provincie er al in meegenomen. Er is dus beweging mogelijk. De dingen hadden ook gewoon aangepast kunnen worden, lijkt mij zo, en daarin had ook de evaluatie betrokken kunnen worden. Het lijkt erop dat dat rapport nu ergens heel diep in een la ligt bij de GOML.

Na de toezegging die is gedaan ten aanzien van de N280, kan de motie wat mij betreft worden aangehouden, als ook collega Marechal daarmee kan instemmen. Afhankelijk van het besluit van provinciale staten kan de motie misschien vervallen of worden ingetrokken, maar tot zo lang houden we de motie wel boven de markt. Ik snap werkelijk niet waarom we nu over een stuk moeten spreken dat aan alle kanten rammelt. Niemand durft dat kennelijk hardop te zeggen, ik wel, maar de rest zegt het met iets minder harde woorden...

De heer Van Brussel: Volgens mij heeft D66 die harde woorden wel gebruikt!

De heer Peterse: Waar ik het over “Brussel” had, bedoelde ik niet de heer Van Brussel! Volgens mij moet ik de heer Lempens de volgende keer ook nog op Brusselse wafels trakteren; zo komen we er wel uit! Hoe dan ook, het kan er bij mij niet in dat de raad hier zo’n slecht stuk laat passeren en het argument accepteert dat het in andere raden ook zo gebeurt. Dat laatste kan wel wezen, maar wij zijn de raad van Weert en gaan over onze eigen stukken. Wij hebben een eigen ambtenarenapparaat dat het college moet voorzien van goede stukken en wij hebben een controlerende taak. Als andere raden hun controlerende taak anders invullen, hoeft dat niet te betekenen dat wij het ook op die manier moeten doen. Dat laat onverlet dat wij het prima vinden om samen te werken, waar dat nodig en mogelijk is en waar het iets toevoegt. Daarom maak ik me ook zorgen over de hele Keyport-ontwikkeling, want volgens mij zal Keyport de criteria verzinnen en mogen wij er aan de achterkant alleen ja tegen zeggen. Dat moet andersom: wij

verzinnen die criteria en Keyport heeft die maar te accepteren. Wij stellen de kaders, niet Keyport, wij bepalen welke vorm Keyport zal krijgen. Het is inmiddels al een stichting, wij hebben daar nooit iets over mogen zeggen en dat vind ik kwalijk. Ik heb er een heel mooi idee over, maar dat bewaar ik wel tot 24 april. Het CDA heb ik over Keyport horen zeggen: geen criteria, geen geld. Welnu, er zijn geen criteria, dus volgens mij moet het CDA tegen de economische uitvoeringsagenda stemmen, maar dit terzijde.

De heer Marechal: Mijnheer de voorzitter. Allereerst wend ik me even tot de wethouder, die het zich persoonlijk aantrok dat de informatie te laat is verstrekt. Ik waardeer het dat hij zich niet achter het college heeft verscholen, maar het zich persoonlijk heeft aangetrokken. Ik accepteer zijn excuus en daarover is wat mij betreft nu het laatste woord gezegd.

De wethouder is uitgebreid ingegaan op de vele opmerkingen. Daarin zijn mij een paar dingen opgevallen waarop ik nu even wil ingaan.

De term “smart” is weer enkele keren gevallen – onder anderen collega Van Brussel heeft het gebruikt – en dat gebeurt regelmatig. Ondanks het feit dat ik al jaren roep dat het “smart” moet, blijkt dat om de een of andere reden niet te gebeuren. Als we hierop invloed willen uitoefenen, neem dan ook de leiding en zorg ervoor dat het een keer voor elkaar komt.

Keyport wordt iedere keer genoemd als de opvolger van het hele GOML- en OML-gebeuren, de Hoge Dunk en weet ik wat we allemaal hebben. Als Keyport het bestuurlijke monster wordt waar we met z'n allen bang voor zijn, hebben we niets geleerd. Het vorig jaar hebben we het gehad over het vertrouwen dat we moeten hebben in de bestuurders die deel uitmaken van de stuurgroep-GOML. Is dat vertrouwen nu weg? Nee, het vertrouwen is niet weg, maar het valt wel op dat we niet de vinger achter een hoop stukken kunnen krijgen. Achter de schermen en onder water gebeurt kennelijk van alles. Straks hebben we allemaal een duikerspak nodig om die processen onder water te kunnen volgen. Voor een kabelski-baan hebben we trouwens weer een ander pak nodig.

Of we er in de commissievergadering van 24 april in zullen slagen dit alles voor elkaar te krijgen, waag ik ernstig te betwijfelen, gezien de beschikbare tijd. Helaas moet ik erbij zeggen dat ik dan in mijn eigen duikerspak ergens in Italië zit. Het spijt me geweldig, ik kan dan niet aanwezig zijn, maar ik neem aan dat het allemaal zal worden opgenomen.

Het CDA zeg ik dank voor de vier punten die zijn aangedragen, waaruit in ieder geval blijkt dat er serieus naar gekeken wordt.

Tenslotte dringen wij erop aan nog eens goed te kijken naar het rapport-Rutten, ook weer richting Keyport-verhaal. Laat het geen praatclub worden, zoals D66 al heeft gezegd. Het ouwehoer-diploma kan de heer Lempens ook zonder GOML wel krijgen.

De heer Gabriëls: Ik wil even een vrolijke noot toevoegen. Bijna alle gasten van de raad zijn vertrokken en ik begrijp waarom. Het heeft niets met de heer Marechal te maken, maar ik wil het toch even gemeld hebben.

De heer H.P.M. Lempens: Mogen we dit dan beschouwen als bestuurlijke drukte!?

De heer Marechal: Aan het eind van mijn betoog had ik willen zeggen dat we eigenlijk voor onszelf moeten applaudiseren, omdat we, ook als iedereen weg is, zo leuk met elkaar door kunnen gaan, maar volgens het protocol mag dat blijkbaar niet.

De heer Meulen: Denk aan die drie luisteraars thuis!

De heer Marechal: Mijn vrouw luistert in ieder geval mee, dat weet ik zeker! De motie inzake de N280 zullen we aanhouden. De raad heeft vanavond opnieuw duidelijk gemaakt hoe belangrijk die motie is. Als we die boven water kunnen houden, heb ik er wel vertrouwen in dat het goed komt. We hebben nu in ieder geval een signaal afgegeven.

Mede gelet op de voorstellen die in het MIP zitten en met Keyport en financieringen te maken hebben, kunnen wij niet akkoord gaan met het voorliggende voorstel.

De heer Adriaens: Mijnheer de voorzitter. Onze wensen en opmerkingen hebben wij in eerste termijn al kenbaar gemaakt; ze omvatten ook de vier punten die door mijn collega naar voren zijn gebracht. Door de wethouder en door collega's om mij heen is daarop positief gereageerd. Van de heisessie tot en met de toezeggingen die zijn gedaan: het geeft ons een heel goed gevoel voor de toekomst.

De motie inzake de N280 is weliswaar aangehouden, maar iedereen weet hoe Weert erover denkt: wij wensen vooralsnog niet bij te dragen aan een provinciale weg.

Het amendement zou, naar wij vrezen, alles vertragen. Het CDA zei dat het alles op slot zou zetten, en dat komt eigenlijk op hetzelfde neer. Wij kunnen daarin derhalve niet meegaan.

Verder doe ik er het zwijgen maar toe, anders ga ik ook in herhalingen vervallen en door de tijd word ik ook steeds selectiever in mijn energiegebruik.

De heer H.P.M. Lempens: Mijnheer de voorzitter. Met aandacht heb ik vanavond geluisterd. Sinds kort ben ik een cursus "leren luisteren" aan het volgen, daarom heb ik ook zo weinig gezegd. U krijgt daarvan straks ook het getuigschrift te zien! Bij de behandeling van dit stuk in de commissie EZ hebben wij ons druk gemaakt over de bestuurlijke drukte, over het gezever, over het oeverloos gezwam, over de stoperigheid en over het uitblijven van besluiten. Ik vind dat de raad van Weert zich bij dit agendapunt zou moeten schamen. Wij waren euforisch toen de oproep werd gedaan om de kar te gaan trekken, maar niets is minder waar gebleken dan dat. We houden het hele proces bewust op en doen aan miereneukerij. Daarbij wil ik het laten. Wij stemmen overigens wel in met het voorstel.

De heer Meulen: Mijnheer de voorzitter. Het belang van de samenwerking is helder en toegezegd is dat de vier punten zullen worden ingevuld. Daar wil ik het maar bij laten.

De voorzitter: Aan de orde is thans de besluitvorming, allereerst over het amendement van SP en PvdA.

Het amendement wordt bij handopsteken in stemming gebracht en met de stemmen van de fracties van SP en PvdA vóór verworpen.

De voorzitter: Aan de orde is het voorstel van burgemeester en wethouders.

Het voorstel wordt bij handopsteken in stemming gebracht en met de stemmen van de fracties van SP, PvdA en D66 tegen aanvaard.

De heer Peterse: Mijnheer de voorzitter. Ik wil nog een korte stemverklaring afleggen.

De voorzitter: De hamer is weliswaar al gevallen, maar zo flauw wil ik niet zijn. Ga uw gang.

De heer Peterse: De SP is vóór samenwerking, maar wel voor *goede* samenwerking.

De voorzitter: Waarvan akte.

Ik schors thans de vergadering tot morgenavond half acht (22.51 uur).

Schorsing

Voortzetting van de vergadering op donderdag 11 april 2013 om 19.30 uur.

De voorzitter: Dames en heren. Ik heropen de vergadering en heet u wederom van harte welkom.

De heer Goubet: Mijnheer de voorzitter. Ik wil graag een ordevoorstel doen.

De voorzitter: Ga uw gang.

De heer Goubet: Ik vrees dat we er vandaag net zo'n Poolse Landdag van zullen maken als gisteren, wat zou betekenen dat we maandag opnieuw zouden moeten terugkomen. Bij de SP stuit dat op ernstige bezwaren, omdat wij dan een paar belangrijke afspraken hebben, die we al eens hebben moeten verzetten en dan wederom zouden moeten verzetten. Als het moet, zullen wij dat uiteraard doen, hoe vervelend dat ook is, maar we hebben maandag wel de raadzaal gehuurd voor fractieoverleg en dan zult u ons dus eerst weg moeten jagen!

De voorzitter: Misschien wel reden temeer om maandag terug te komen! Maar even serieus nu: wat houdt uw ordevoorstel in?

De heer Goubet: Ik stel voor agendapunt 12 inzake de Poort van Limburg in ieder geval vandaag te behandelen.

De voorzitter: Dat lost uw probleem voor maandag niet op, want ik denk dat we daarmee vanavond de tijd helemaal zullen vullen, zodat we maandag sowieso zullen moeten terugkomen.

De heer Goubet: Wij vinden de Poort van Limburg een dermate belangrijk dossier, dat wij een afweging willen kunnen maken over onze aanwezigheid op maandag.

De voorzitter: Gisteravond hebben we bij de vaststelling van de agenda met z'n allen afgesproken dat de Poort van Limburg als laatste agendapunt in behandeling zal worden genomen, maar naar aanleiding van uw ordevoorstel leg ik de raad de vraag voor of hij de volgorde van behandeling van de resterende agendapunten opnieuw wenst te bezien.

Mevrouw Stokbroeks: Van mij mag het, want ook wij hebben voor maandag een afspraak staan die dan verzet zou moeten worden.

Mevrouw Kadra: Wij hebben ook afspraken staan, maar gisteren hebben we besloten dat de Poort van Limburg als laatste agendapunt zou worden behandeld en daaraan wensen wij vast te houden.

De heer Kusters: Ook wat de fractie Weert Lokaal betreft kan de eerder vastgestelde volgorde worden gehandhaafd. Ik stel voor nu met gezwinde spoed te beginnen, want met deze discussie gaat alleen maar tijd verloren.

De heer Stals: Wij denken er precies zo over.

De heer Peters: Wij willen het rekenkameronderzoek naar de Poort van Limburg zorgvuldig bespreken en houden daarom vast aan de gisteren vastgestelde agenda.

De voorzitter: Ik stel vast dat de meerderheid van de raad de agenda wenst af te werken op de manier die gisteren is afgesproken. Laten we nu in ieder geval proberen de nog resterende agendapunten vanavond voor half elf af te werken, anders worden het drie avonden. Van mij mag het, maar u zou het uzelf niet moeten willen aandoen.

11. Beschikbaar stellen van €200.000,- voor 2013 uit het gereserveerde budget van €800.000,- voor economische structuurversterking en promotie 2011-2014.

De heer Adriaens: Mijnheer de voorzitter. Ik neem uw advies van zo-even direct over en zal meteen met de deur in huis vallen, zonder er een ander verhaal omheen te breien. Wij staan voor om het resterende bedrag van €59.000,- over te hevelen naar het budget 2013. Waarschijnlijk zal dat ook nodig zijn om bijvoorbeeld een BIZ in het leven te roepen, wat wij van harte zouden toejuichen. In Roermond groeit en bloeit een en ander al als nooit tevoren. Niet alleen de middenstand, maar ook de stad en het winkelend publiek varen er wel bij. Verder kunnen zich in de komende jaren nog onderwerpen aandienen die uit het gereserveerde bedrag kunnen worden bekostigd. Tot slot zijn wij van mening dat ook stadspromotie wel een duwtje in de rug mag krijgen.

De heer Marechal: Mijnheer de voorzitter. Wij zijn tegen dit voorstel om de bekende, ons moverende redenen. Wij zien niets in het magazine “Met ons. In Weert”, over China hebben wij eerder al laten weten dat wij dat niet zien zitten, we hebben weinig gezien van het bestuurlijk-ambtelijk richten op enkele beurzen en we waren er sowieso al op tegen om het resterende bedrag van het vorig jaar over te hevelen; dat zou eigenlijk moeten terugvloeien naar de algemene middelen.

De heer Van Brussel: Mijnheer de voorzitter. In de commissie hebben wij aangegeven dat wij het magazine “Met ons. In Weert” niet zien zitten en dat wij het resterende bedrag graag willen laten terugvloeien naar de algemene middelen. Het voorstel voorziet daar niet in en daarom zullen wij tegenstemmen.

De heer H.P.M. Lempens: Mijnheer de voorzitter. Of je het nu wel of niet eens bent met het magazine “Met ons. In Weert”, de VVD is van mening dat dit bedrag gewoon moet worden overgeheveld naar het volgend jaar, zodat het in totaal €259.000,- wordt. Lopende de rit kan men eventueel altijd nog zijn ongenoegen kenbaar maken over bepaalde zaken waaraan het geld besteed wordt, maar zo komt in ieder geval het budget van acht ton niet in gevaar.

De heer Peterse: Mijnheer de voorzitter. In de commissie heeft de wethouder uiteengezet dat hij het bedrag van acht ton over vier jaar berekent. Daar zal hij nog

een bedrag van €17.500,- van moeten aftrekken vanwege de Rogstaekersoptocht van vorig jaar die uit dit budget wordt gefinancierd. Ik hoop dat hij het volgend jaar iets minder ruim zal begroten op die jaarschijf. Ik zou nu wel kunnen gaan opsommen waar de SP voor en tegen is, maar in feite komt het erop neer dat wij tegen alles zijn, behalve tegen de economische samenwerking in het kader van de Hoge Dunk, die misschien nog het beste vorm is gegeven in dit economische uitvoeringsprogramma.

De heer Sijben: Mijnheer de voorzitter. Dit is de laatste ronde van de besteding van het extra budget van acht ton voor economische structuurversterking. Het wordt grotendeels uitgeven aan beleid dat we al hebben vastgesteld. Met het overschot van 2012 erbij hebben we net genoeg geld om alle zaken die zijn gepland, en waarover grotendeels al afspraken zijn gemaakt, uit te voeren. Volgens mij is er zelfs geen geld meer om hieruit nog mede een bedrijveninvesteringzone te financieren, zoals de heer Adriaens zou wensen. In deze laatste ronde is het wel goed om bij dit project Hoge Dunk Land van Weert en Cranendonck samen met GOML en Keyport eens goed na te gaan wat precies het doel is – wat doen we waarvoor en welke effecten zal het allemaal hebben? –, om straks, voor 2014, opnieuw keuzes te maken met een fundament waarin we de ervaringen van de afgelopen jaren kunnen verwerken. Voor 2013 gaan we echter akkoord.

Wethouder Kirkels: Mijnheer de voorzitter. Hoewel hierbij items van meerdere portefeuillehouders zijn betrokken, zal ik centraal de beantwoording op me nemen.

Inderdaad hebben we hier te maken met de laatste ronde van het vierjarenbudget. Van ruimer begroten over een volgende jaarschijf kan dan ook geen sprake zijn, want dit is de laatste ronde.

Wat de Rogstaekersoptocht betreft, moet ik erop wijzen dat die, met een aantal andere items, hierin is opgenomen op aanwijzen van de raad. Na de opdracht die de raad daartoe heeft verstrekt, is er wat ons betreft geen keuze meer en zijn wij er verder ook niet in gaan schuiven.

De heer Peterse: Nu begint het bij mij toch wat te kriebelen, want in de commissie heeft wethouder Cardinaal gezegd dat aan het eind van de jaarlagen nog een bedrag van €17.500,- van dit programma zal worden afgetrokken om rond te komen. We hebben de afgelopen jaren steeds twee ton uitgegeven, behalve in 2012, en waar dit de laatste jaarlage is waarmee we alles dicht rijmen, zullen we aan het eind van de rit €17.500,- ergens anders vandaan moeten toveren. Het is óf zoals wethouder Cardinaal in de commissie heeft gezegd, óf wat wethouder Kirkels zojuist heeft gezegd, maar het kan niet allebei.

Wethouder Kirkels: Dat weet ik niet, maar het is op aangeven van de raad dat dit item in dit budget een rol moest spelen, net zoals op aangeven van de raad de kosten voor de activiteiten met betrekking tot China uit dit budget moesten komen. Meer kan ik er niet over zeggen.

De heer Peterse: Maar dan...

De voorzitter: Nee, nee, u moet nu aan uw collega's vragen stellen. Ik ga wat strenger zijn dan gisteravond.

De heer Peterse: Dan vraag ik mijn collega's of wij het in de commissie goed hebben verstaan, of dat hier nu wat naar voren wordt gehaald wat niet helemaal te rijmen is.

Wethouder Cardinaal: Mijnheer de voorzitter. In de commissie heb ik aangegeven dat wij het budget neerwaarts hebben bijgesteld – van twee ton naar €182.500,- – via een begrotingswijziging, door de raad goedgekeurd, door de bijdrage aan de Rogstaekersoptocht. Toen de raad het budget beschikbaar stelde voor de Rogstaekers, is het budget van twee ton voor die jaarschijf neerwaarts bijgesteld naar €182.500,-. Naar aanleiding van de opmerking die de heer Peterse in de commissie had gemaakt dat hij graag het begin had gezien van het budget van twee ton minus €17.500,-, heb ik uitgelegd dat wij het budget via een begrotingswijziging hebben verlaagd, net zoals eerder is gebeurd met de kosten voor Koninnedag. De drie jaarschijven tot en met 2013 zijn nu via de budgetoverheveling gesaldeerd tot zes ton.

Zonder hoofdelijke stemming wordt hierna conform het voorstel van burgemeester en wethouders besloten, onder aantekening dat de fracties van PvdA, SP en D66 geacht willen worden tegen te hebben gestemd.

13. 1. **Vaststellen van de herziene bestuursopdracht voor het Beekstraatkwartier;**
2. **beschikbaar stellen van een krediet van €847.000,- voor de al gemaakte kosten en te maken kosten tot 1 juli 2014.**

De heer Van de Loo: Mijnheer de voorzitter. De reden waarom wij dit voorstel als bespreekstuk hebben laten opvoeren is de volgende. In het stuk is aangegeven dat de dekking van het bedrag van €847.000,- wordt gezocht in de voorjaarsnota 2012. In die voorjaarsnota was inderdaad een dekking van €1,1 miljoen voorzien uit de reserve Wmo, die onder meer bestemd was voor het Beekstraatkwartier. In de commissievergadering is geen duidelijk antwoord gekomen op de vraag waar dat geld nu eigenlijk vandaan komt. Wij hadden de indruk dat het geld twee keer werd uitgegeven, een keer in het voorstel dat in de vorige raadsvergadering is behandeld inzake de reserve Wmo, en een keer in dit voorstel als dekking voor het Beekstraatkwartier. Vervolgens is bij mijn weten in de commissie afgesproken dat het voorstel als hamerstuk voor de raad kon worden geagendeerd, mits de financiering nog een keer helder werd uiteengezet en dat is nog niet gebeurd.

Ik heb eens uitgezocht wat er allemaal aan de hand is geweest. Bij de behandeling van de voorjaarsnota 2012 is door mevrouw Nouwen een motie ingediend die betrekking had op een voorziening voor het Beekstraatkwartier. Het is mij echter niet duidelijk of daarvoor ook daadwerkelijk geld beschikbaar is gesteld. Wij wil-

len nu eerst duidelijkheid over de financiering, voordat wij hierover een besluit nemen.

De heer Van Brussel: Mijnheer de voorzitter. In de commissie heeft D66 aangegeven dat zij deze bestuursopdracht ziet als een voorschot op grote projecten en dat die gelegd moet worden naast de aanbevelingen van de rekenkamer. Het antwoord van de wethouder daarop heeft mij vervolgens doen besluiten alsnog met de bestuursopdracht in te stemmen. Na beraad achteraf zijn wij echter tot de conclusie gekomen dat er nog hele grote vraagtekens bestaan, onder andere bij de kosten van het archief. Dat is een van de redenen waarom wij nu niet met deze bestuursopdracht zullen instemmen.

Mevrouw Beenders-van Dooren: Mijnheer de voorzitter. Naar aanleiding van de vraag die de heer Van de Loo in de commissie had gesteld over de financiering, heb ik de behandeling van de voorjaarsnota nog eens geraadpleegd. Daarbij heb ik vastgesteld dat er inderdaad een amendement of een motie is ingediend om het bedrag naar beneden bij te stellen, maar ook dat voor ieder item dat daar werd aangehaald de bedragen naar beneden zijn bijgesteld, waardoor we uiteindelijk op een bedrag van €913.000,- voor het Beekstraatkwartier zijn gekomen. Dat neemt niet weg dat, als ons wordt toegezegd dat nog eens op papier zal worden uiteengezet hoe een en ander is gegaan, dat ook zal moeten gebeuren.

Over de bestuursopdracht heeft de PvdA nog het volgende op te merken. Het doel van die opdracht is de werkwijze aan te geven hoe gekomen kan worden tot een tijdelijke invulling van het Beekstraatkwartier. Dat zo zijnde, zal ook die tijdelijkheid nader gedefinieerd moeten worden, want als dat niet gebeurt praten we over een termijn die blijkbaar geen einde kent. Een visie op het stadshart is misschien relevant, maar als de tijdelijkheid van iets wordt vastgesteld is die visie op het stadshart niet zo relevant en zouden daar kosten bespaard kunnen worden. Van de zaken die in dat plangebied gaan landen kunnen we ons nu immers nog geen beeld vormen. Belangrijk is nu te weten hoe wordt omgegaan met de tijdelijkheid in dat gebied en welke invulling het gebied dan kan krijgen. Belangrijk zijn de termijn, de parkeergarage, het archief en mogelijk de herinrichting van het kleine pleintje bij de Hegstraat, maar alle elementen in de rest van het oorspronkelijke plangebied zijn naar de mening van de PvdA dan niet meer relevant. Dat geldt ook voor de doorsteek naar de Hoogstraat, naar aanleiding waarvan in de commissie de nodige discussie is ontstaan over de vraag of die al dan niet moest worden meegenomen.

De heer Van Eersel: Mijnheer de voorzitter. De tijdelijkheid die mevrouw Beenders aanroert hebben we wel degelijk in de commissie besproken. Daarvan is met de wethouder afgesproken dat, op het moment dat het stadhuis wordt verlaten, gedacht zal moeten worden aan niet-tijdelijkheid en aan de toekomstige invulling. De wethouder heeft toegezegd dat wij daarvan op de hoogte zullen worden gehouden via een driemaandelijke rapportage. Tot en met de invulling van het stadhuis zullen wij hierover periodiek in de commissie RO praten. Fijnmaziger

kan het op dit moment niet worden gemaakt en daarover waren we het in de commissie volgens mij ook eens.

De heer Sijben: Mijnheer de voorzitter. In het verslag van de commissievergadering staat het niet zo duidelijk – waarschijnlijk is het dan ook niet zo duidelijk gezegd –, maar het is wel van belang te weten wat er gaat gebeuren met de archiefbewaarplaats hieronder. Van de kosten die het zou vergen om die bewaarplaats in stand te houden als de bovenbouw wordt gesloopt is een globale berekening gemaakt, maar wat wij nodig hebben om een afweging te kunnen maken tussen slopen of instandhouden van het gemeentehuis is welke investeringen nodig zijn om de archiefbewaarplaats nog een redelijk aantal jaren in functie te kunnen houden. Kan het zonder kosten en hoe lang? Zo nee, wat moet er dan aan gedaan worden en hoe lang kunnen we dan nog van die archiefbewaarplaats gebruik maken?

Wethouder Kirkels: Mijnheer de voorzitter. Hoewel ik niet wist dat vandaag een vraag zou worden gesteld over de dekking, kon uit de advieslijst van de raadscommissie wel het een en ander worden opgemaakt en dat heeft ertoe geleid dat ik inmiddels navraag heb gedaan bij zowel de projectleider als de financieel controller die hierbij betrokken is. Beiden hebben mij de volgende informatie aangereikt, die ik maar ronduit zal voorlezen.

Bij de voorjaarsnota 2012 is een voorziening getroffen van €913.000,- uit de vrijval van de reserve Wmo en onderwijshuisvesting en is dit bedrag ingezet als voorziening voor de ontwikkelkosten van het Beekstraatkwartier. Tijdens de behandeling van de voorjaarsnota destijds was het bedrag van €1,1 miljoen voorgesteld. Door de raad is dit teruggebracht naar €913.000,-. Dit bedrag komt overeen met het bedrag dat in de toenmalige concept-bestuursopdracht als krediet is gevraagd. In de huidige bestuursopdracht wordt dit bedrag van €913.000,- als krediet gevraagd.

Kortom, de voorziening die daarmee bij de voorjaarsnota 2012 gesticht is, wordt nu aangewend als dekking voor dit voorstel. Andere informatie heb ik niet.

Geïnformeerd is voorts naar de kosten van het archief. We zijn op een moment aangeland dat anders naar het gebouw, en ook wel een beetje naar de omgeving, wordt gekeken. We gaan niet meer uit van een projectontwikkeling op korte of middellange termijn en ook niet meer van sloop. In plaats daarvan wordt onderzocht wat we met het gebouw kunnen en wat daarbij financieel komt kijken. Voor wat het zou kosten om het archief hier te behouden en nog een aantal jaren te laten functioneren, niet alleen als bewaarplaats, maar ook met enige toegankelijkheid, zijn alleen heel grove ramingen beschikbaar. De bestuursopdracht heeft nu net tot doel dit soort zaken uit te zoeken, om daarna een concreet voorstel, dat goed onderbouwd en uitgewerkt is, aan de raad te kunnen voorleggen. Meer regelen we vandaag niet.

De PvdA heeft gevraagd aan welke tijdelijkheid gedacht moet worden bij de tijdelijke invulling van het Beekstraatkwartier. Ik zou willen dat ik het wist! Misschien kan de PvdA het aangeven, maar mij lukt dat op dit moment niet. Het perspectief is wel dat hiermee in ieder geval een korte en ook wel middellange termijn ge-

moeid zal zijn. Wanneer de lange termijn vervolgens begint, hangt ervan af wanneer zich een serieuze, haalbare kans voordoet. De raad heeft aangegeven, en daarom is ze ook besteld, dat er wel een visie op het stadshart moet komen. Zonder zo'n visie kan ook moeilijk worden beoordeeld of een kans ook datgene is wat we voor de binnenstad willen. Op basis daarvan kan vervolgens een nadere uitwerking plaatsvinden in de richting van een programma van eisen en een projectopzet, met eventueel samenwerkingsovereenkomsten, enz. Een visie speelt wat dat betreft als start voor een toekomstige beslissing een onontbeerlijke rol.

De heer Van de Loo: Mijnheer de voorzitter. De wethouder heeft informatie voorgelezen van een briefje dat hij had gekregen, maar waar het werkelijk om draait heb ik nog niet gehoord, namelijk hoe het bedrag van €847.000,- gedekt wordt. Zojuist heb ik aangegeven dat van het bedrag van €1,1 miljoen uit de oude Wmo-reserve acht ton is gegaan naar het potje van mevrouw Jacobs, om het zo maar even te zeggen, waarover we in de vorige raadsvergadering hebben gesproken, en drie ton naar het potje van de heer Gabriëls en mij, bedoeld voor een werkgelegenheidsproject in de sociale sector waarmee de heer Litjens vooruit zou kunnen. Daarom stel ik nogmaals de vraag of hier niet twee keer hetzelfde geld wordt uitgegeven.

De voorzitter: De wethouder heeft een duidelijke toelichting gegeven op het financiële verhaal.

De heer Van de Loo: Vindt u?

De voorzitter: Ja.

De heer Van de Loo: Goed, dan stemmen we gewoon tegen.

De voorzitter: We kunnen wel op en neer blijven gaan, maar we hebben met elkaar afgesproken dat de wethouders slechts in één termijn aan het woord komen. Van uw andere collega's verneem ik graag of het voor hen wel helder is.

Mevrouw Jacobs-Verstappen: Misschien is het wel zinnig dat de wethouder even bevestigt dat het geld waarom het hier gaat niet afkomstig is uit het bedrag van €1,1 miljoen van de Wmo-reserve, maar uit het bedrag van €10 miljoen voor onderwijs. De wethouder heeft beide potten genoemd en daardoor is verwarring ontstaan. Als hij nu gewoon zegt dat het geld afkomstig is uit het bedrag van €10 miljoen voor onderwijs, is het voor iedereen duidelijk.

De voorzitter: Ik wil met alle plezier de wethouder nog een keer het woord geven, maar als u pagina 2 van het stuk erop naslaat, kunt u precies zien waar de financiën vandaan komen.

De heer Van de Loo: Daar hebben wij grote twijfels bij!

De voorzitter: Dat zou impliceren dat het stuk niet goed is.

De heer Van de Loo: Dat zou ook een conclusie kunnen zijn, ja.

De voorzitter: Ik geef het woord aan de wethouder.

Wethouder Kirkels: Mijnheer de voorzitter. In de schriftelijk aangeleverde beantwoording staat dat de voorziening van €913.000,- is getroffen uit de vrijval van de reserve *Wmo en onderwijshuisvesting*. Ik kan op dit moment geen onderscheid maken tussen de posten die zijn terug te leiden naar het Wmo-deel en naar het onderwijsdeel. Deze financiële verdiepingvraag kan ik nu niet beantwoorden. Volgens mij moet het in gezamenlijkheid worden gezien en worden alle posten die uit die twee bronnen zijn voortgekomen ook weer in gezamenlijkheid daardoor gedekt.

De voorzitter: We kunnen de wethouder natuurlijk vragen toe te zeggen dat hierop schriftelijk antwoord zal worden gegeven, maar we zullen vanavond wel een besluit moeten nemen, anders blijft het weer liggen en we willen graag verder met de visie.

De heer Van de Loo: Dan zult u toch opnieuw de wethouder het woord moeten geven, want die zal die toezegging moeten doen.

De voorzitter: Ik kijk eerst even naar uw collega's.

Mevrouw Beenders-van Dooren: Mijnheer de voorzitter. Ik wil even reageren op de woorden van de heer Van Eersel. Als de bestuursopdracht ten doel heeft na te gaan hoe we kunnen komen tot een tijdelijke invulling van het Beekstraatkwartier en ik leg dat naast de opmerking in de adviezen van de commissie, luidende: *“Na de realisatie van de tijdelijke invulling moet een nieuwe bestuursopdracht aan de raad worden voorgelegd”*, dan begrijp ik niet waarover we hier eigenlijk een besluit nemen. Het één rijmt namelijk niet met het ander. We zeggen dat we een bestuursopdracht gaan maken voor de tijdelijke invulling en we zeggen tegelijk dat er na de tijdelijke invulling weer een nieuwe bestuursopdracht moet zijn. Dat betekent dat we met een continu proces te maken krijgen om ervoor te zorgen dat hier iets wordt ingevuld. Naar de mening van de PvdA kan de visie op het stadshart nooit leidend zijn voor de tijdelijke invulling, maar zo staat het wel in het stuk en daar maak ik bezwaar tegen.

De heer Van Brussel: Mijnheer de voorzitter. In de commissie heb ik aangegeven dat D66 nog een mogelijkheid openhoudt voor sloop, om er vervolgens een stadspark van te maken. In het stuk wordt nu heel specifiek gekozen voor behoud, maar financieel technisch gezien kunnen we niet bepalen of dat de gunstigste oplossing is. Daarom dring ik erop aan ook een kostenberekening te maken van het slopen.

De voorzitter: Kan wethouder Cardinaal nu misschien nog iets zeggen over het bedrag van negen ton?

Wethouder Cardinaal: Mijnheer de voorzitter. De voorziening Beekstraatkwartier is beschikbaar. Bij de voorjaarsnota 2012 hadden wij aanvankelijk een voorstel voorgelegd om de post onderwijshuisvesting af te romen en de reserve Wmo op te heffen, waarbij wij ook hadden aangegeven hoe wij die middelen zouden willen inzetten. De raad heeft het bedrag van €1,1 miljoen voor het Beekstraatkwartier toen neerwaarts bijgesteld, maar de voorziening Beekstraatkwartier is wel overeind gebleven. De reserve-Wmo is anders besteed en daar heeft de raad ook over beslist. De voorstellen die het college bij de voorjaarsnota had gedaan zijn door de raad geamendeerd tot, uit mijn hoofd gezegd, een bedrag van €913.000,-. Met de herverdeling van de pot onderwijshuisvesting en de reserve-Wmo is de raad akkoord gegaan, zij het met de kanttekening dat hij op het bedrag van €1,1 miljoen uit de Wmo-reserve wilde terugkomen en dat het bedrag voor het Beekstraatkwartier neerwaarts moest worden bijgesteld. Door die besluitvorming zijn wat verschillen ontstaan, maar de voorziening is beschikbaar.

De voorzitter: Duidelijker kan het niet zijn. Het geld is er gewoon.

De heer Goubet: Mijnheer de voorzitter. Onze mening is sinds de commissievergadering niet veranderd. Wij zullen dit voorstel nog steeds steunen.

De voorzitter: Aan de orde is thans de besluitvorming.

Mevrouw Beenders-van Dooren: Mijnheer de voorzitter. Ik wil graag een stemverklaring afleggen. Om de initiatieven die in dit gebied liggen niet tegen te werken, zullen wij met het voorstel instemmen. Wij vinden het echter niet correct dat de visie op het stadshart leidend is voor de bestuursopdracht. Daarop zullen wij in een later stadium nog terugkomen.

Zonder hoofdelijke stemming wordt hierna conform het voorstel van burgemeester en wethouders besloten, onder aantekening dat de fractie van D66 geacht wil worden tegen te hebben gestemd.

16. Instemmen met de waardering van de grondexploitaties.

De heer Sijben: Mijnheer de voorzitter. Het lijkt zo onschuldig, instemmen met de waardering van de grondexploitaties, maar het is een wolf in schaapskleren. Het leidt tot een financiële maatregel met een omvang die we maar zelden in deze raad behandelen. We moeten €29 miljoen apart zetten, daarnaast nog eens bijna €7 miljoen, verder moeten we nog een keer €6 miljoen als een risicobuffer vormen, en dan hebben we de twee eerdere reserveringen voor verliezen op de grondexploitaties er nog niet eens bijgeteld.

Naar de inzichten van nu betreffende de uitgifte van bedrijventerreinen, uitgiften voor woningbouw en de ontwikkeling van prijzen en kosten, komen we na verloop van tijd op een verlies op onze grondexploitaties ter grootte van de bedragen die ik zojuist noemde, ruw afgerond €40 miljoen. Het lijkt wel alsof dat niets te betekenen heeft, maar het tegendeel is waar. Om het niet helemaal zwart voor te

stellen voeg ik er overigens aan toe dat, als de omstandigheden de komende jaren weer verbeteren, een deel van deze reservering weer terugkomt als vrij besteedbaar geld. In dat geval is het geld dus niet weg. Blijven de omstandigheden de komende tien, vijftien jaar echter zoals nu geraamd, dan is het geld over die periode gezien wel definitief weg, wat een heel forse aanslag betekent op de reservepositie van de gemeente.

Kunnen we hier nog wat aan doen? Ja, we zouden ervan kunnen uitgaan dat deze aannamen veel te pessimistisch zijn; dan hoeven we niet zoveel te reserveren en houden we meer vrij voor andere doelen. Wij zijn echter van mening dat we onszelf dan voor de gek houden. In de commissievergadering en in werkvergaderingen van de commissie ruimtelijke ordening is uitgebreid gesproken over de aannamen die aan deze herberekening ten grondslag liggen en wij zijn tot de conclusie gekomen dat die aannamen reëel zijn.

Aan de ene kant zijn we hier het slachtoffer van de crisis, zoals andere gemeenten dat ook zijn. Daar is niks aan te doen. Hoogstens zouden we kunnen zeggen dat, als we eerder het roer hadden omgegooid, althans een beetje hadden bijgestuurd, eerder wat maatregelen genomen hadden kunnen worden, waardoor de gevolgen die we nu krijgen wat minder ingrijpend zouden zijn, maar heel veel zou het niet hebben geholpen. Aan de andere kant is uit toetsingen van onze grondexploitaties door externe partijen gebleken dat onze verwachtingen ten aanzien van uitgaven voor woningbouw en bedrijventerreinen te ambitieus zijn geweest, zelfs in economische hoogtijdagen. Wat dat betreft geven de bureaus die deze exploitaties hebben doorgerekend ons een boodschap die we ter harte moeten nemen. Alleen hebben we er nu niets meer aan. Het verandert niets aan wat we nu moeten doen om geld te reserveren voor mogelijke verliezen in de komende jaren.

Wij stemmen in met deze herberekening en accepteren ook de financiële gevolgen daarvan. Daarin schuilt onze echte zorg, ook omdat de herwaardering en de effecten daarvan ons nog niet lijken te deren. We weten al langer dat dit eraan komt, maar het lijkt alsof het plannen van nieuwe projecten en het doen van uitgaven gewoon doorgaat en dat we de zaak oplossen met een herschikking van voorzieningen en reserves, zoals hier staat. Dat is een administratieve formulering. Heel strikt genomen is het ook een administratieve handeling, maar het heeft wel enorme consequenties. Het betekent dat we het geld in de komende jaren kwijt zijn als we het ooit hadden willen besteden aan projecten waarvoor we in de lopende begrotingen geen geld hebben. We worden dus gewoon armer. Het effect op de begroting is voor 2013 al ongeveer €1 miljoen. Met andere woorden: in de begroting 2013 wordt hierdoor een gat geslagen van ongeveer een miljoen, met een structureel effect. Onderzocht wordt weliswaar welke maatregelen hiervoor kunnen worden getroffen, maar het lijkt alsof de zwaarte hiervan nog niet onderkend wordt. Daar komt nog eens bij dat we onze algemene reserve op peil moeten brengen, want bij de najaarsnota hebben we een eerdere afboeking op de grondexploitatie uit de algemene reserve gehaald, wat in feite een tijdelijke maatregel is. Er zit dus nog een extra gat in onze reservepositie en in de begroting. Daar ma-

ken wij ons grote zorgen over en wij zijn benieuwd wat ons in mei en juni ter zake zal worden voorgeschoteld.

Eén geruststelling zou er kunnen zijn, maar dat is een relatieve geruststelling, namelijk als de reorganisatie FLOW de opbrengst oplevert die in 2011 werd voorzien. Blijkens het toen genomen raadsbesluit zou ingaande 2014 daaruit budgettair een opbrengst van €4,6 miljoen worden verkregen. Al in november, bij de voorbereiding voor de begroting 2013, hebben wij gevraagd wat naar het inzicht van nu de opbrengst van die reorganisatie zou zijn, maar tot op heden is daarop geen antwoord gekomen. Dat antwoord zullen we in ieder geval moeten hebben als we de effecten van deze afwaardering gaan bespreken en de maatregelen die daarvoor genomen zouden moeten worden, maar het zou goed zijn als we die informatie nu al zouden kunnen krijgen. Zonder die informatie hebben we het al zwaar genoeg met alles wat we vandaag te behandelen hebben.

(Tijdens het betoog van de heer Sijben is de heer Meulen te 20.09 uur ter vergadering gekomen.)

Mevrouw Beenders-van Dooren: Mijnheer de voorzitter. De waardering van de grondexploitaties, wetend welke financiële consequenties daaraan vasthangen, is geen gemakkelijke zaak. In de commissie is me wel duidelijk geworden dat, hoe graag we ook anders zouden willen, we gewoon geen andere keuze hebben. Als we niet akkoord zouden gaan met de voorgestelde afwaardering, zouden we de prognoses naar boven moeten bijstellen, met als gevolg dat de ambitie te groot zou worden en de accountant niet akkoord zou gaan met wat wij voorstellen. Met andere woorden: we hebben geen andere keuze.

Deloitte heeft niet voor niets een doorrekening gemaakt van een aantal grondexploitaties, gelukkig mogen we wel zeggen, want we hebben nu een reëel beeld van wat ons te doen staat, hoe desastreus dat ook is. We hebben het op dit moment over een slordige €41,5 miljoen en het zal nog even duren voordat duidelijk is hoe we dat gaan dekken. Alle spaarpotjes zullen tegen het licht moeten worden gehouden. De wethouder heeft al laten weten dat we jaarlijks €1 miljoen minder te besteden hebben en dat dit een structureel effect is. Daaraan voegde hij toe dat dit geen lastenverzwaring voor de burgers zal betekenen en daarvan ben ik nogal geschrokken, want ik vraag me af hoe we dat met alle tekorten die we de afgelopen dagen voorbij hebben zien komen dan moeten gaan doen. Zijn er soms ergens nog verborgen schatten in gebieden die mij, en waarschijnlijk niemand in deze raad, bekend zijn, en waar we nog kunnen gaan schatgraven? Laat ik het hopen, maar vertrouwen heb ik er niet in.

Van een aantal zaken wil onze fractie graag weten wat u daarmee van plan bent. Deloitte stelt in zijn rapportage dat er alternatieve civieltechnische ramingen moeten komen. Ik heb een aantal jaarschijven opgevraagd en wil u vragen wat u wilt doen op de onderdelen civieltechnische ramingen en voorbereiding en toezicht. Worden die naar beneden bijgesteld? Als we minder gaan uitgeven, of er langer

over doen, kan ik me voorstellen dat we daar misschien voorlopig iets kunnen terugvinden.

Wanneer krijgen wij een overzicht van de omvang van de vervolgschade? De heer Van de Loo heeft hierover namens Weert Lokaal een brief gestuurd, met daarin een aantal andere zaken die belangrijk zijn, maar ik laat het graag aan hem over om daarop verder in te gaan.

Kunt u een overzicht maken waarin duidelijk wordt wat de te verwachten inkomstendalingen zijn en hoe we die gaan dekken?

In de commissievergadering hebben wij extra aandacht gevraagd voor de diverse braakliggende terreinen in Weert. De wethouder heeft in reactie daarop toegezegd dat nagegaan zal worden of het tijdelijk anders bestemmen, zoals ooit door de heer Marechal is voorgesteld, tot de mogelijkheden behoort. Wij zien dat graag tegemoet, zodra hierover iets concreets te melden is.

Zoals ik eerder al zei, is het de PvdA-fractie duidelijk dat we echt geen andere keuze hebben en akkoord zullen moeten gaan met de afwaardering. Wel wil ik hierbij in herinnering roepen dat wij al jarenlang bij begrotingsbehandelingen, voorjaarsnota's en de vaststelling van grondprijzen en grondexploitaties, hebben aangegeven dat de gemeente eigenlijk geen aankopen van grond meer moest doen. Dat werd toen als niet relevant terzijde geschoven, maar toch zat er een kern van waarheid in. Helaas zijn onze oproepen en moties niet verhoord.

Wat wij nog triester vinden is dat op 31 oktober 2012 door de raad, met uitzondering van de PvdA, is ingestemd met de grondaankoop in Laar van de familie Hanssen in het kader van de Wet voorkeursrecht gemeenten, onder het mom van een morele verplichting, voor een bedrag van €384.000,-. Beste collega-raadsleden, beste collegeleden, als ik dit omreken met het percentage van de afwaardering die we doen, staat deze grond nu in de boeken voor €260.000,-. In amper drie maanden – we zijn namelijk begin februari al gaan praten over de afwaardering van de gronden – hebben wij €124.000,- weggegooid. Dat is onverantwoord omgaan met gemeenschapsgeld, zeker omdat het probleem binnen het grondbedrijf toen ook al bekend was. Eigenlijk is het schande. Laten we hopen dat we de weg omhoog kunnen vinden en dat dit soort beslissingen niet meer zal worden genomen.

De crisis waarin wij verkeren maakt het niet gemakkelijk, maar terecht heeft de heer Sijben opgemerkt dat het ook goed is eens na te gaan wat onze ambitie kan en mag zijn, én niet wat die *moet* zijn.

De heer Van Eersel: Mijnheer de voorzitter. Eigenlijk hoeven we het hierover niet zo lang meer te hebben na de uitvoerige analyse die de heer Sijben heeft gegeven. Het zou een beetje te gek zijn om dit als een hamerstuk door de raad te laten gaan, maar feit is wel dat wij door de ambtenaren heel goed zijn voorgelicht over de manier waarop ze tot deze afwaardering gekomen zijn. Misschien was er ergens nog wel een speld tussen te krijgen, maar ook echt niet meer. Het was een heel duidelijke analyse, die het gevolg is van wat wij in bezit hebben. Een blijde boodschap is het niet, wel een noodzakelijke en realistische. Behalve van een grote afwaardering is ook sprake van het schrappen van een groot deel van ons wo-

ningbouwprogramma. In de commissievergadering hebben wij al gevraagd wat daarvan op langere termijn de gevolgen zijn, volkshuisvestelijk, sociaal-maatschappelijk en uiteraard financieel. Als we die gevolgen kennen, kunnen we daarop in ieder geval anticiperen. Als in een wijk geen woningen meer worden gebouwd, wat doen we dan bijvoorbeeld met het scholenprogramma? Die combinaties zullen we met elkaar onder de loep moeten nemen.

De afwaardering is noodzakelijk, maar we zullen ons ook moeten blijven richten op kansen die er zijn in de economie en in de omgeving voor Weert. De locatie-Weert is niet slechter geworden, er zijn kansen en die zullen ook voorbij blijven komen. In de commissie hebben wij aangegeven dat er een discounter in Echt geland was, maar dat was een echte discounter en die hebben we ook voorbij laten gaan, want we gaan het niet voor niets weggeven, maar er blijven kansen komen. Als die kansen er zijn en worden aangegrepen, komt dat, zoals de heer Sijben ook zei, weer ten gunste van de reserveringen die we gedaan hebben. We moeten nu afwaarderen, we moeten er doorheen en dat zal heel veel gevolgen hebben, maar blijf asjeblieft ook naar de toekomst kijken en naar de kansen die er zijn.

De heer Peterse: Mijnheer de voorzitter. Net als gisteren en in de commissievergadering kan ik vandaag weer over de rol van de accountant beginnen, maar ik zie de heer Peters zijn hoofd al schudden, en dat zal ik hem vandaag dan ook besparen!

Vastgesteld moet worden dat we de afgelopen jaren behoorlijk positief gestemd een grondbeleid hebben gevoerd. Anderhalf jaar geleden heeft de SP-fractie aangedrongen op zwarte dan wel rode scenario's, maar toen werd gesteld dat de gemeente Weert een reële grondpolitiek voerde. We zien er nu de resultaten van. Dat het reëel werd geacht, goed, dat is een politieke mening, maar de wethouder heeft in de commissie in ieder geval aangegeven dat de gemeente Weert nu aan de voorzichtige kant zit, en dat interpreteer ik maar zo, dat de wethouder daarmee ook toegeeft dat we in het verleden behoorlijk aan de positieve kant hebben gezeten. In een goede markt heeft een actieve grondpolitiek zeker voordelen, omdat het allerlei inkomsten oplevert waarmee we weer allerlei mooie dingen kunnen realiseren, maar de risico's daarvan keren nu net zo hard weer terug en die zullen we dus moeten nemen. Dat gaat pijn doen in de stad. De heer Sijben noemde een bedrag van €40 miljoen en dat zal ergens vandaan moeten komen. Ik heb zojuist even snel door de reserves zitten scrollen. Volgens mij hebben we in totaal iets van €115 miljoen aan reserves en als daar €40 miljoen afgaat, zal het ergens gaan wringen, want die reserves zijn niet voor niks opgenomen: daar wilden we dingen voor gaan doen.

Kortom, dit is geen leuk verhaal, maar we zullen de pil moeten slikken. De consequenties ervan zullen behoorlijk doortikken. Wat betekent het bijvoorbeeld voor de bouwleges en voor allerlei andere inkomsten, wat zal de aanpassing van het woningbouwprogramma betekenen voor het onderwijs en voor het aantal inwoners in de stad, wat weer doortikt in de algemene uitering van het rijk? Al dat soort gevolgen kunnen we nu nog niet overzien, maar er zit een multiplier-effect

op en daardoor zouden de bedragen die we nu zien nog wel eens groter kunnen worden. Dat is zorgelijk en pijnlijk. De programmering en de uitkomsten zullen we in de programmabegroting en in de jaarrekening terugzien en dan zullen de politieke keuzes pas echt gemaakt kunnen worden. Het heeft weinig zin nu een discussie te gaan voeren over cijfers en miljoenen die je waarschijnlijk nooit op je bankrekening zult zien staan – althans niet op mijn privé-rekening vrees ik, maar als ze bijgeschreven kunnen worden, graag! Het is hoe dan ook een bittere pil en een ernstige zaak. Bij de behandeling van de begroting en de jaarrekening en op andere geëigende momenten zullen we daarbij de politieke keuzes moeten maken.

De heer Van Brussel: Mijnheer de voorzitter. Wij hebben dit zien aankomen, zoals ik ook in de commissie heb gezegd, en daarop zullen we moeten inspelen. Het college doet dat ook, het komt met voorstellen om tot een afwaardering te komen binnen het grondbedrijf. In de commissie heb ik gezegd dat ik benieuwd ben naar de effecten op de begroting en de voorjaarsnota, maar ook naar de effecten op de OZB en andere heffingen binnen onze gemeente. We zullen keuzes moeten maken en dat moeten we doen op de momenten die daarvoor staan.

In de pers heeft de wethouder een mooi doel gesteld, namelijk dat hieruit geen lastenverhogingen mogen voortvloeien. Ik ben dat helemaal met hem eens en ik zal hem ook aan die uitspraak houden. Ik ben in ieder geval blij dat hij zich daarvoor wil inzetten.

Zoals ik in de commissie heb opgemerkt – het is inmiddels ook door de VVD gezegd, en naar ik meen ook door de heer Sijben – zullen er allicht kansen langs komen en die zullen we moeten grijpen. Het is niet alles triest en donker, er komen ook weer goede tijden aan, wanneer weten we niet, maar ik ga ervan uit dat het college dan op het vinkentouw zit en de kansen die langskomen zal grijpen. We zullen deze bittere pil moeten slikken. De politieke keuzes zullen gemaakt worden bij de behandeling van de voorjaarsnota en de begroting en dan zullen we er verder over komen te spreken.

De heer Van de Loo: Mijnheer de voorzitter. Na jarenlang de kas te hebben gespekt vanuit het grondbedrijf komen we nu onszelf tegen en gaan we een andere kant op. Dat is pijnlijk, maar het is nu eenmaal het gevolg van het beleid dat we jarenlang hebben gevoerd en waar we met z'n allen, in welke samenstelling dan ook, altijd voor gestaan hebben.

€42 miljoen afwaarderen in het meest ongunstige scenario is natuurlijk niet gering. Waar halen we de centen vandaan? Dat het pijn gaat doen, is duidelijk. Ik noem – en dan verwijs ik ook naar de vraag die ik in mijn brief gesteld heb – de consequenties voor de autonome groei van de OZB, de consequenties voor de bovenplanse bijdragen en de plannen die daaruit gefinancierd moeten worden, de consequenties voor de (bouw)leges en voor datgene wat we daaruit allemaal moeten financieren. In de commissie heeft de wethouder toegezegd daarin meer inzicht te zullen verschaffen. In feite zou al bij de behandeling van de voorjaarsnota duidelijk moeten zijn wat hiervan de consequenties zijn, zodat we daarmee rekening kunnen houden in onze nieuwe plannen voor de komende jaren.

Geschrapt wordt ook in particuliere plannen. Kenmerk van die plannen is dat zij wellicht de economie en ook de woningbouw als eerste aan zullen trekken, eerder dan andere. Met name geldt dit voor niet al te grote particuliere plannen, en dan denk ik even aan inbreiplannen en aan kleinschaliger plannen in de kerkdorpen. Of het helemaal verstandig is daar in te schrappen, wagen wij te betwijfelen.

Vervolgens wil ik nog even aandacht vragen voor de aankoop van gronden op basis van de Wet voorkeursrecht gemeenten. Wanneer dat voorkeursrecht op die gebieden is gelegd, weet ik niet precies meer, maar volgens mij was dat niet in deze collegeperiode. Als dat al vier jaar, of nog langer geleden is gebeurd, vraag ik me af of het wel juist is om nu zo hard te roepen dat het een verkeerd besluit is om die gronden aan te kopen. Ik denk dat we dan ook maar moeten roepen wat in de commissievergadering niet door ons, maar door een collega-partij is opgemerkt, namelijk dat Weert Lokaal in die periode de enige was die de gronden in Laarveld niet wilde aankopen. Misschien hadden we toen voor het eerst al signalen dat het mis zou gaan lopen. Het is allemaal achteraf praten en achteraf weet iedereen het altijd het beste. Wat we nu vooral moeten doen is ons afvragen wat ons dit in de toekomst gaat opleveren: wat zijn de negatieve gevolgen van deze plannen? Wij hopen dat we daarin binnenkort, en zeker bij de behandeling van de voorjaarsnota, meer inzicht zullen krijgen, zodat we plannen kunnen maken voor de toekomst, want dat zullen we toch moeten blijven doen.

Wethouder Kirkels: Mijnheer de voorzitter. Grotendeels zijn door de raad beschouwingen gehouden, maar er zijn ook enkele vragen gesteld waarop gereageerd moet worden.

De woordvoerder van het CDA heeft een visie weergegeven op de manier waarop het werkt, en die visie is de juiste. Als de tijd de komende tien tot vijftien jaar slecht blijft, zijn de reserves en voorzieningen gedeeltelijk, goddeels, of misschien wel helemaal, weg, want die moeten dan inderdaad voor optredende verliezen worden aangewend. Wat kunnen we daaraan doen? Er zijn een paar zaken aangehaald en die wil ik graag aanvullen met het volgende: maximaal de mogelijke afzet organiseren, iets waartoe ook de VVD heeft opgeroepen. We kunnen meerdere aspecten in beschouwing nemen, maar het realiseren van afzet is absoluut het beste medicijn.

Daarnaast zijn meer dingen mogelijk en ook noodzakelijk. Mevrouw Beenders heeft er één aangehaald en putte daarvoor uit het advies van Deloitte Real Estate: alternatieve civieltechnische ramingen. In de commissie RO heb ik er ook al iets over mogen zeggen, want het ligt absoluut bovenaan in het laatje. Zeker als we niet weten wanneer gebieden aan snee komen, is het verstandig daarvoor niet nu al infrastructurele kosten te maken. We zullen dat straks ook in Laarveld zien voor wat betreft de andere fases. Zonder dat er met enige redelijke mate van waarschijnlijkheid zicht is op afzet, worden die infrakosten niet gemaakt. Dat geldt voor relatieve details, maar ook voor grote posten als bijvoorbeeld het verder doortrekken van een geluidwal, want als dat een geluidwal moet zijn waar geen woningen achter komen, hebben de koeien een rustige graasdag op de wei en daar

doen we het niet voor. Het lijkt een grap die ik hierover maak, maar soms zijn het ook hele logische gevolgtrekkingen die je daaruit kunt maken. Ook Kampershoek-2 wordt momenteel kritisch onder de loep genomen. Er wordt aan gedacht om de ringstructuur binnen het industriepark niet aan te leggen, zelfs misschien de backbone niet, de verdeelweg die achter de ontsluitingen zit, maar alleen de ontsluiting zelf en het directe vervolg daarop, om vervolgens af te wachten wanneer welke koper welk perceel in welke vorm zou willen afnemen en daarop het infraplan te maken. Dan heb je ook afzet en kostendekkingen en dan ook pas de investering. Zo kan ik nog even doorgaan, maar u zult begrijpen dat het hier goed tussen de oren zit.

Gevraagd is wanneer informatie tegemoet kan worden gezien over de uitwerking op andere beleidsterreinen, zoals ik het maar even noem. Er zijn vele voorbeelden van genoemd, niet alleen door de PvdA, maar ook door Weert Lokaal, D66 en de SP, kortom, vrijwel iedereen. Na de commissievergadering hebben wij dit nog eens expliciet besproken in het college en in het directieteam. Het lijkt me het verstandigste, en ook het meest reëel, dat het college daarop in de volgende commissievergadering terugkomt. Ten aanzien van onderwijs worden de prognoses jaarlijks bijgesteld, maar het is duidelijk dat dit ook op andere beleidsterreinen moet gebeuren.

Ik hecht eraan ook even in te gaan op de rekensom die mevrouw Beenders heeft gemaakt naar aanleiding van de aankoop van partij Hanssen. Die rekensom zou opgaan, als de afwaardering juist op die percelen zou liggen. Mevrouw Beenders heeft echter het geheel van alle grondexploitaties omgerekend en dat omgeslagen naar kennelijk een m²-waarde per aankoop, met deze uitkomst als resultaat. Naar mijn mening doet dat geen recht aan de materie.

De SP heeft de keuze voor een actieve grondpolitiek aangehaald. Gezegd moet worden dat Weert daarin een lange traditie heeft, en niet zonder succes en ook lange tijd zonder enige twijfel, hoewel dat tegenwoordig wel anders is. Actieve grondpolitiek gaat altijd van twee zaken uit: een maximale opbrengst die te halen is voor de gemeenschap, maar daar hoort ook het risico bij. Het aardige is dat decennialang vrijwel niemand het over dat risico heeft gehad en dat dit item nu ineens opkomt. Het is echter onlosmakelijk verbonden aan de vele voordelen die we ervan genoten hebben. De commissie heb ik eens een becijfering voorgelegd van de kosten die sinds 2005 vanuit het grondbedrijf zijn gedekt en niet strikt genomen des grondbedrijfs zijn, maar voor algemene doelen zijn ingezet. In totaal beliep dat een bedrag van €17 miljoen.

Hebben wij altijd een reële grondpolitiek gevoerd? Ik denk het wel. Ondanks het feit dat de crisis in het najaar van 2008 begon, heeft het grondbedrijf van de gemeente Weert tot en met 2011, ja zelfs tot een deel van 2012, nog geplust, d.w.z. meer afzet en opbrengsten uit die afzet, waaruit de rentelasten, alle proceskosten en ook de infrastructuur gedekt konden worden, en dan resteerde nog een plus. Ik zeg dit niet om het vraagstuk kleiner te maken, maar het is wel reëel te zeggen dat Weert daarin nog heel lang heel positief gescoord heeft. De twee eerste dips van deze grote reeks aan crises zijn wij best goed doorgekomen, zeker vergeleken met

andere voorbeelden, maar nu zullen wij toch, ook op voorschrift van de accountant – waarmee ik de SP niet extra wil prikkelen, maar toch –, maatregelen moeten nemen ter voorbereiding op zwaar weer tot en met, pak ‘m beet, 2025-2027. We zullen zien hoe het gaat. Ik ben het overigens met diverse sprekers eens dat het weer perspectief kan bieden als de tijden beteren en dat ook het maximaal mogelijk benutten van kansen verlichting kan brengen.

Tenslotte kom ik bij de conclusie van Weert Lokaal dat het op het aangehaalde moment een goede beslissing was geweest de gronden in Laarveld niet aan te kopen en de bespiegelingen rondom de Wvg. In de commissie heb ik uiteengezet hoe lang deze operaties cyclisch in beslag nemen. Ik heb verteld wanneer de raadsbesluiten zijn genomen om aan deze uitleggebieden, zoals Laarveld, Kampershoek en andere, te beginnen. De jaartallen waarin die kernbesluiten werden genomen liggen uit mijn hoofd gezegd tussen 1997 en 2002 of 2003. Daaruit komen de besluiten voort tot het vestigen van een voorkeursrecht. Ik vind het helemaal niet zo interessant of het in deze periode was – wat niet het geval was – of in de vorige, wat maar gedeeltelijk het geval was, want het is ook in de periode daarvoor gebeurd. Het is gewoon een lang-cyclische operatie. Het is dus ook niet één college dat zoiets doet, het zijn meerdere colleges achtereen die plannen verwezenlijken. Je mag je dan echt afvragen of de grondaankoop in Laarveld die de heer Van de Loo aanhaalde, het verschil maakt. Reeds veel eerder was voor Laarveld de toon gezet voor wat betreft kosten en lasten. Met de aankoop van een bekend groot pluimvee- en eierverwerkingsbedrijf en de verplaatsing daarvan was de grootste kostenpost voor Laarveld gemaakt en die moest worden terugverdiend.

De voorzitter: Aan de orde is de tweede termijn.

Mevrouw Beenders-van Dooren: Mijnheer de voorzitter. Tot de berekening ten aanzien van het perceel van de familie Hanssen in Laarveld ben ik gekomen, nadat ik in de commissie had gevraagd of een stuk grond dat de gemeente had gekocht voor €1 miljoen nu nog zeven ton waard is. Die vraag werd bevestigend beantwoord en daarop heb ik die rekensom 1 op 1 doorgevoerd.

De wethouder heeft in zijn beantwoording gezegd dat in het gebied Kampershoek 2.0 – daar ligt de grond inderdaad, ik had het even verkeerd gezegd – waarschijnlijk niet zal worden overgegaan tot het aanleggen van wat infrastructuur, maar dat afhankelijk van de manier waarop tot verkoop kan worden overgegaan een aantal zaken zal worden aangelegd, waaronder de back bone. Het perceel waarover wij spraken was grotendeels bedoeld als groenstrook en daar zat voor ons ook het pijnpunt in.

De wethouder zeg ik tenslotte dank voor zijn uitvoerige beantwoording.

De heer Peterse: Mijnheer de voorzitter. De wethouder heeft gezegd dat het grondbedrijf de afgelopen jaren €17 miljoen heeft bijgedragen aan algemene doelen. Als wij nu €40 miljoen moeten afwaarderen, kom ik uit op een som van min €23 miljoen. Daar hoeft volgens mij geen accountant naar te kijken! Het is mis-

schien wat te simplistisch gezegd, dat wil ik best erkennen, maar het geeft wel aan dat het risico in dezen een grotere factor is dan de plus. Behoudendheid in deze situatie lijkt mij dan ook een goed vertrekpunt voor een toekomstige discussie.

De heer Sijben: Mijnheer de voorzitter. De miljoenen die al vóór de genoemde periode ten goede zijn gekomen aan algemene doelen, met stadsvernieuwing, Fatima, Oda, Keent en noem maar op, zijn er nog niet bijgeteld. Met inbegrip daarvan kom je echt op hele grote bedragen, maar dat waren andere tijden en een vergelijking tussen toen en nu mag zo niet gemaakt worden.

Over het onderwerp zelf wil ik het nu niet meer hebben. Wel wil ik nog even de vraag herhalen, min of meer ook ter geruststelling, wat wij in algemene zin hebben te verwachten van de reorganisatie, ingaande 1 januari 2014.

De voorzitter: Maar dat staat bij dit onderwerp niet op de agenda.

De heer Sijben: Maar we zouden er een agendapunt van kunnen maken.

De voorzitter: Misschien.

De heer Van de Loo: Mijnheer de voorzitter. De SP zou ik allereerst de volgende vraag willen stellen: als wij geen grondpolitiek hadden gevoerd, waar zouden we dan onze woningen hebben gebouwd en waar zouden we dan onze industrie hebben neergezet? Al met al is toch sprake van een positief saldo met gronden die we wel hebben bebouwd en gronden waarop we wel industrie gevestigd hebben. We hebben nu eenmaal een grondpolitiek nodig. Of die in *deze mate* gevoerd had moeten worden, kijkend vanuit 2013 naar vroeger, is een vraag die terecht mag worden gesteld, maar daar zijn we met z'n allen bij geweest.

Terecht is gesteld dat de grondpolitiek van Weert in de afgelopen jaren reëel is geweest. Dat het nu even wat minder gaat, is heel triest en jammer, maar het is niet anders. Daarom zullen we ons moeten voorbereiden op lastige besluiten die we nog moeten gaan nemen, niet alleen over het al of niet doorgaan van projecten, maar ook – en dat is ook een gevolg van deze crisis – over de vraag of we de lasten voor onze burgers nog steeds op het huidige niveau kunnen houden. Let wel: de vele miljoenen die we verdiend hebben in de grondpolitiek hebben we ingezet voor stadsontwikkeling, om ons Weert mooi te maken, maar ook om afdekking te zoeken voor bijvoorbeeld OZB-stijgingen. We hebben de OZB zo laag kunnen houden dankzij die positieve gelden. Nu die wegvallen, zullen we ons moeten voorbereiden op lastige besluiten.

Zonder hoofdelijke stemming wordt hierna conform het voorstel van burgemeester en wethouders besloten.

17. Vaststellen van de Welstandsnota 2013.

De voorzitter: Dames en heren. Ten aanzien van dit voorstel is een tweetal amendementen in het vooruitzicht gesteld, een door PvdA en CDA en een door

Weert Lokaal en D66. Ik geef allereerst gelegenheid om die amendementen in te dienen.

De heer Marechal: Mijnheer de voorzitter. Het amendement dat wij mede indienen namens het CDA luidt als volgt:

De raad van de gemeente Weert,
in vergadering bijeen d.d. 10 april 2013;
overwegende dat:

- er grote zorgen bestaan over de kwaliteit van het buitengebied vanwege de kwetsbaarheid daarvan;
- vooral de goede zichtbaarheid van bouwwerken in het open landschap hierbij een rol speelt;
- de belevingswaarde van het buitengebied voor inwoners en toeristen van groot belang is;
- gevreesd wordt voor verrommeling van het buitengebied door dit gebied welstandsvrij te verklaren, zoals in onderhavig voorstel gebeurt;

wijzig het voorstel als volgt:

1. schrapt de zinsnede in hoofdstuk 3 paragraaf 3.b op pagina 14: "Het buitengebied, met uitzondering van de schuilgelegenheden, paardenbakken en omheiningen (zodra hiervoor de criteria zijn vastgesteld medio 2012)";
2. besluit dat het buitengebied welstandsplichtig is en valt onder welstandsniveau 2 (regulier) als aangegeven in hoofdstuk 4, paragraaf 4.c onder 2. (A2)

De heer Van de Loo: Mijnheer de voorzitter. De welstandsnota is tot tweemaal toe in de commissie RO behandeld, tot tweemaal toe werd door een meerderheid van de raad aangegeven dat spanframes in de stad toegestaan zouden moeten worden en tot tweemaal toe is dat niet verwerkt in de voorliggende nota. Erger nog: er is zelfs uitbreiding gegeven aan spanframes en ook nog aan reclame-uitingen met een industrieel karakter.

De voorzitter: Ik verzoek u te volstaan met een toelichting op het amendement.

De heer Van de Loo: Daar ben ik mee bezig...

De voorzitter: Nee, u bent een betoog aan het houden.

De heer Van de Loo: Bovenstaande is voor ons aanleiding het volgende amendement in te dienen:

De raad,
in vergadering bijeen op 10 april 2013,
overwegende dat:

- in het kader van het ruimtelijk beleid er een Welstandsnota 2013 tot stand is gekomen;
- deze nota in concept reeds 2 maal aan de orde is geweest in de commissie ruimtelijke ordening;
- in beide gevallen er een raadsmeerderheid van VVD, D66 en WEERT Lokaal was om reclame-uitingen op spanframes in de gehele gemeente Weert toe te staan;
- in de welstandsnota 2013 niet alleen een verbod op spanframes staat maar ook geen mogelijkheid meer bestaat om "reclame-uitingen met een industrieel karakter" te gebruiken;
- dit beleidsonderdeel zal leiden tot een eindeloze discussie over welstand;

- dit beleidsonderdeel tot een verarming van creatieve uitingen van reclame zal leiden;
- dergelijke vormen tot reclame-uitingen in het kader van de wet wabo vergunningsplichtig zijn;
- er derhalve bij een dergelijke aanvraag een beoordeling gemaakt moet worden;
- hierbij ook gekeken kan worden naar redelijke eisen van welstand;
- het toepassen van spanframes en andere reclame met industrieel karakter mogelijk moet zijn;
- dit geen financiële consequenties heeft;

wijzigt het voorstel als volgt:

de zinsnedes:

- hoofdstuk 4 welstandsplichtig, op pagina 18, onder Vormgeving 3e bullit: "Spanframes en andere reclame met industrieel karakter zijn niet toegestaan";
- hoofdstuk 4 welstandsplichtig, op pagina 18; onder samenvatting 3e bullit: "Geen spanframes";

worden geschrapt en vervangen door:

- Spanframes en andere reclame met industrieel karakter zijn toegestaan. Bij de beoordeling van de wabo vergunning zal tevens de redelijke eis van welstand beoordeeld worden.
- De excessenregeling is op deze beoordeling van toepassing. (A3)

De voorzitter: Aan de orde is nu de eerste termijn.

De heer Marechal: Mijnheer de voorzitter. De voorliggende welstandsnota kun je vanuit verschillende oogpunten bekijken. Een burger wil het liefst door zo weinig mogelijk regels gehinderd worden als hij een mooi huisje wil bouwen, maar zijn buurman zal wel willen dat het vervolgens bij zijn mooie huisje past. Ook een ondernemer wil het liefst zo weinig mogelijk regeltjes, maar zijn buurman zal willen dat dat niet ten koste van hem gaat, of minimaal hetzelfde willen hebben. De overheid is al heel lang bezig hiervoor criteria op te stellen, maar die zelfde overheid trekt zich ook terug omdat ze inziet dat de regelgeving soms erg beperkend kan zijn; tegelijkertijd koestert ze bepaalde gebieden waarvoor ze zich verantwoordelijk voelt. Ook in het buitengebied wonen mensen die graag mooie huizen willen bouwen, of andersoortige woningen, maar een bezoeker of toerist die er rondloopt zal het landschap graag van een bepaalde waarde willen houden, om ervan te kunnen genieten. De overheid zal zich daarvan bewust moeten zijn. Omdat wij vrezen dat hier wel eens verrommeling zou kunnen optreden als daarvoor geen criteria worden gesteld, hebben wij ons amendement ingediend.

De invloed van een welstandscommissie kan bepalend zijn voor het welstandsniveau van de gemeente. Een heel ambitieuze welstandscommissie kan daar heel ver in gaan. Ook daarvoor zullen op de een of andere manier criteria moeten worden vastgesteld.

De nieuwe welzijnsnota bevat verschillende criteria en verschillende mogelijkheden om te toetsen. Vanuit preventief oogpunt is dat goed voor de burger. De overheid kan via een excessenregeling ingrijpen als het te ver lijkt te gaan. Ook daarvoor zijn criteria genoemd en daarin kunnen wij ons best vinden. Verder waarderen wij het f dat in de welstandsnota een stroomschema is opgenomen aan de hand waarvan je precies kunt zien waaraan je moet voldoen.

In de aanbiedingsbrief aan de raad is opgenomen dat de dorps- en wijkraden een rol zullen gaan spelen in de communicatie. Het wordt naar onze mening hoog tijd

om de rol van dorps- en wijkraden nog eens onder de loep te nemen. Uit de laatste stukken blijkt dat zij bij de communicatie zullen worden betrokken, dus ook invloed zullen hebben op de welstand, alsmede bij het leefbaarheidsfonds, terwijl van hen ook een actieve rol wordt verwacht in het kader van het nieuwe hondenpoepbeleid en bij bijvoorbeeld eetcafés. Zo vindt een verandering plaats in de beleving naar dorps- en wijkraden en dat wil ik even opgemerkt hebben.

Tenslotte pleiten wij ervoor de omgeving op een of andere manier in kennis te stellen van een bouwwerk dat geplaatst wordt. Het wordt wel gemeld in de plaatselijke kranten, maar daarnaast zou het ook met een bordje kunnen worden aangegeven, of een mededeling daarover in de buurt kunnen worden rondgebracht.

De heer Goubet: Mijnheer de voorzitter. Inhoudelijk ga ik niet meer op het voorstel in, want dat hebben we in de commissie al gedaan. Ik zal mij beperken tot de amendementen.

Uitgangspunt van deze nieuwe welstandsnota is minder regels, en daar zijn wij helemaal voor. Op die merites beoordelen wij ook de amendementen. Het amendement van PvdA en CDA behelst meer regels. Het welstandsbeleid wordt ermee aangescherpt, terwijl we dat juist versoepeld hadden. Daarmee kunnen wij dan ook niet instemmen.

Het amendement van Weert Lokaal behelst wel minder regels en meer vrijheid en daarmee kunnen wij wel instemmen.

De heer Jacobs: Mijnheer de voorzitter. Het hele proces om tot deze nota te komen is diverse keren langs gekomen in de commissie RO. Bovendien is er onlangs nog een bijeenkomst geweest met de welstandscommissie waarbij enige leden van de fracties van CDA en PvdA aanwezig waren. Uitgebreid is toen gediscussieerd over de voor- en nadelen van welstandsvrij bouwen. Ook uit de ingediende zienswijzen blijkt dat er verschillend over wordt gedacht: de ene partij vindt het niet streng genoeg, de andere pleit er juist voor het veel lossier te maken. Het blijft wat dat betreft een beetje discutabel en subjectief.

In de laatstgehouden commissievergadering heeft het CDA aangegeven zich een beetje zorgen te maken over de ontwikkelingen in het buitengebied. In de samenspraak die we hebben gehad met de welstandscommissie zijn er voorbeelden van genoemd. Daarin kwam ook tot uiting dat een gebouw in het buitengebied wel mooi kan zijn, maar vooral ook moet passen in zijn omgeving. In de fractie hebben wij dat ook besproken en daarbij hebben wij uiteindelijk de afweging gemaakt dat wij het buitengebied niet welstandsvrij willen maken, vandaar dat wij hierover samen met de PvdA een amendement hebben ingediend.

Op het amendement dat is ingediend door Weert Lokaal wachten wij even de reactie van de wethouder af. Op voorhand kan ik al wel zeggen dat spanframes er in mijn ogen wat goedkoop uitzien. Over grootten en afmetingen is niets vermeld en dat blijft dan ook een beetje punt van discussie waar we nog niet helemaal uit zijn.

De heer Van Brussel: Mijnheer de voorzitter. D66 heeft vanaf het begin van het proces aangegeven voorstander te zijn van een geheel welstandsvrije gemeente,

met uitzondering van monumenten en beschermde stads- en dorpsgezichten. In het voorliggende stuk is dat niet geheel naar voren gekomen en dat vinden wij jammer. Zoals wij al vaker hebben gezegd, geldt voor ons één excessenregeling, waarmee aardig wat kan worden opgevangen.

De PvdA heeft het zojuist goed aangegeven: de burger wil zo weinig mogelijk regeltjes. Daaraan zou ik willen toevoegen dat de burger met name geen overbodige regels wil hebben. Kijken we naar de welstandsnota, dan blijkt dat veel van deze regels al zijn opgenomen in beeldkwaliteitsplannen, zoals voor Laarveld en Vrouwenhof, of in een bouwvergunning. Zo krijg je een opeenstapeling van regels en daar wil de burger van af.

Een heel betoog over de redenen waarom wij voor welstandsvrij zijn ga ik vandaag niet meer houden; dat heb ik al een paar keer eerder gedaan. Ik zal mij daarom beperken tot het amendement van PvdA en CDA. Het zal niemand verbazen dat wij tegen dat amendement zijn, want daarmee gaan we juist weer een stukje terug in de tijd.

De heer Egging: Mijnheer de voorzitter. Samen met de ambtelijke sector hebben we met elkaar behoorlijk wat tijd en energie in deze zaak gestoken, om te proberen hiervan een goed stuk te maken. Minder regelgeving, minder werk, maar ook minder kosten in de ambtelijke sector, gewoon praktisch werken, daar waar het kan, dat is het uitgangspunt geweest. In die zin kunnen wij het eens zijn met deze nota; uiteindelijk hebben we die energie er niets voor niets in gestoken.

In reactie op het amendement van Weert Lokaal moet ik zeggen dat de VVD-fractie van mening is dat zij spanramen in het winkelbeeld in z'n algemeenheid als minder passend ervaart, eenvoudigweg omdat ze door constructie en kleurstelling een wat goedkoop image kunnen uitstralen. In die zin vinden wij ze minder gewenst. Dat betekent niet dat ze verboden zouden moeten worden, maar wel dat de eisen van welstand van toepassing moeten zijn, en dat is dan weer strijdig met het uitgangspunt in het raadsvoorstel dat we minder regelgeving willen. Het amendement stelt hierover dat bij de beoordeling van de Wabovergunning tevens de redelijke eis van welstand beoordeeld moet worden. Wat is echter redelijk, hoe wordt dat vastgesteld en hoe moet dat gedefinieerd worden? Dat zijn allemaal lastige elementen. Onze vraag aan de wethouder is dan ook of dat nog nodig is, gezien het feit dat de excessenregeling al van toepassing is. Voordat wij definitief onze mening geven over dit amendement, willen wij daar graag een duidelijk antwoord op. Wat we via de voordeur geregeld hebben moeten we via de achterdeur zo min mogelijk weer toelaten, want ook dat gaat weer een hoop gedoe kosten.

Naar aanleiding van het amendement van PvdA en CDA wil ik even terugrijpen op wat in de commissievergadering, waarin ik zelf niet aanwezig was, is gezegd. Ik citeer uit het advies van de raadscommissie: *“In het buitengebied van buurgemeenten zijn voorbeelden te noemen van gebouwen die niet op die manier gebouwd hadden moeten worden. Het is de bedoeling dat deze situaties in het buitengebied van Weert voorkomen kunnen worden door middel van de excessenre-*

geling.” U geeft het dus zelf al aan en ik vraag me dan ook af waarom men met dit amendement is gekomen. Laat ik eens een voorbeeld noemen. In het buitengebied staat midden op de weg een bord met het opschrift “Einde bebouwde kom”, links is binnen de bebouwde kom, rechts buiten de bebouwde kom. Zo gaan we op een en dezelfde weg qua regelgeving verschillen creëren. Willen we dat wel? Naar mijn mening is de excessenregeling juist voor dit situaties gecreëerd. Daarom moeten we niet overal weer escapes gaan maken met nieuwe regelgeving. Ik begrijp de bedoeling wel, maar ik vind niet dat we het op die manier moeten gaan regelen, vandaar dat wij het amendement in deze vorm niet kunnen steunen.

De heer Van de Loo: Mijnheer de voorzitter. Graag wil ik ingaan op een aantal opmerkingen die zijn gemaakt over ons amendement. Met de SP ben ik het eens dat het amendement van Weert Lokaal minder regels behelst en daarom de voorkeur verdient. CDA en PvdA hebben opgemerkt dat spanframes e.d. een doorn in het oog kunnen zijn van iedere liefhebber van mooie gebouwen, en dat is zo, vandaar ook dat wij in ons amendement hebben opgenomen dat spanframes en andere reclame aan redelijke eisen van welstand zullen moeten voldoen. Even als voorbeeld: als op het ABN-gebouw in de Langstraat een spanframe zou worden gehangen, zou het daar niet misstaan. Het is een strak, modern gebouw, waar het zou kunnen. Anderzijds zou een spanframe op het gebouw van de Oude Markt zeer onwenselijk zijn. Om een modus te vinden voor waar het wel en niet kan, stellen Weert Lokaal en D66 voor daarop een simpele toets van welstand los te laten.

Vervolgens het amendement van PvdA en CDA. Ik kan mij herinneren dat in de tijd waarin het buitengebied welstandsplichtig was in deze raad heftige discussies zijn gevoerd over het wel en niet mooi zijn van gebouwen. Dat is en blijft een subjectief gevoel, of we er wel of niet een welstandscommissie aan hangen. Wij zijn zeker geen voorstander van meer regels in het buitengebied en daarom zullen wij dit amendement niet steunen.

Wethouder Kirkels: Mijnheer de voorzitter. Gehoord de beraadslagingen, meen ik mij in overwegende mate te kunnen beperken tot de beide amendementen.

In het amendement van Weert Lokaal en D66 wordt een uiteenzetting gegeven over de spanframes. In z'n algemeenheid zullen we ons moeten realiseren dat er bij wijze van spreken volgend jaar, of enige tijd later, weer een nieuwe vorm van reclame-uiting zal ontstaan. Wat dat betreft zullen we van dit vraagstuk niet los raken, want er komt altijd weer iets nieuws, wat dan weer opnieuw bekeken en beoordeeld moet worden. Dit voorstel is echter duidelijk en als we dat tegen het licht houden van andere uitingen in de binnenstad, wordt het grosso modo, niet kijkend naar de kleinste detailnuance, gelijk gesteld met de andere reclame-uitingen in de binnenstad en de manier waarop die beoordeeld worden. Daarmee wordt het in feite een vrij homogene beslissing als dit amendement zou worden overgenomen in de nieuwe welstandsnota. Waar in het amendement voorts wordt gesteld dat de excessenregeling op deze beoordeling van toepassing moet zijn, zal daarmee, naar ik aanneem, bedoeld zijn dat, als ergens een spanframe opduikt dat om welke reden dan ook niet acceptabel is en gezien moet worden als een excès,

daarvoor de excessenregeling moet worden aangewend. Als ik het zo mag begrijpen, lijkt mij ook dat een correcte aanvulling. Wat dat betreft ziet het college het amendement als een beperkte aanpassing. Ik noem het zo, omdat, zoals eerder al aangegeven, hieraan een enorm proces vooraf is gegaan, ook met de buitenwacht, zoals ik het maar even uitdruk. Door veel mensen is meegedacht en meegediscussieerd, herhaaldelijk ook met de raad in commissieverband, en uiteindelijk is daaruit een lijn voortgekomen waarop de welstandsnota rust. Dit is naar mijn mening een beperkte variant, maar het is aan de raad om dit zeer kaderstellende en beleidsdocument vast te stellen.

Dat laatste geldt natuurlijk ook voor het amendement van PvdA en CDA. Dit amendement slaat een duidelijk andere weg in dan in het hele proces aan gedachten en oriëntatie is opgebouwd. Wij menen dat hiermee het buitengebied enigszins in een uitzonderingspositie wordt geplaatst ten opzichte van het stedelijk gebied. Nooit is in de aanlooproute naar deze nota gesteld dat we daartussen zo'n rabiaat verschil moeten maken. Ik zeg het wat zwart-wit en ongenueanceerd, maar het college is hierdoor ook een beetje verrast. Ik vind dat we het nu maar aan de kaderstelling van de raad moeten overlaten of dit gehonoreerd kan worden of niet. Een kleine kanttekening wil ik er wel bij plaatsen. Het buitengebied is een planologische grens, de bebouwde kom een verkeerstechnische grens en die lopen niet altijd parallel. Planologische grenzen lopen meestal om percelen heen en hebben niet zozeer de neiging om dwars door het hart van de weg te lopen, maar er is altijd een grens en aan de grens geldt het ene en aan de andere grens het andere.

De heer Marechal heeft de suggestie gedaan om ter extra informatie een bordje in de grond te plaatsen. Zo'n systeem is in meerdere landen in Europa bekend. Ik ken het bijvoorbeeld uit Italië, waar dit soort bordjes staan. Het kan aan het fraaie Italiaanse design liggen, maar die bordjes zijn een gewild verzamelobject. Ik heb tenminste vaak gehoord dat mensen ze graag meenemen. Als aanvullend instrument zou het mijns inziens een concreet voorstel aan de raad behoeven en dat laat ik dan ook maar aan de raad zelf.

De voorzitter: Voor alle zekerheid: ontraadt u nu beide amendementen?

Wethouder Kirkels: Na beraad achter deze tafel hebben wij geconcludeerd dat het amendement van Weert Lokaal en D66 eenvoudig inpasbaar is, omdat daarin spanframes gelijk worden gelijk gesteld aan andere reclame-uitingen. Als u het helemaal zwart-wit wilt horen, zouden wij dit amendement kunnen overnemen.

Het amendement van PvdA en CDA wijkt duidelijk af van alles wat in de voorbereiding gesteld is. Het is aan de raad te bepalen of hij op dit moment nog de andere kant op wil. Dat horen we dan wel. Het amendement ontraden zou ik te zwaar vinden.

De voorzitter: Het woord is aan de raad in tweede termijn.

De heer Marechal: Mijnheer de voorzitter. Op de vraag die ik heb gesteld over de rol van de wijk- en dorpsraden is de wethouder niet ingegaan, en dat vind ik jammer...

De voorzitter: Het is ook iets dat tot mijn portefeuille behoort. Ik had er een aantekening van gemaakt, maar in de verwarring rondom het advies van het college inzake de amendementen was ik het even vergeten. Wat de portefeuillehouder dorps- en wijkraden betreft, zullen de dorps- en wijkraden zoveel mogelijk aan de voorkant bij het beleid worden betrokken.

De heer Marechal: Mijn opmerking was dat ze heel veel bij de voorkant worden betrokken.

De voorzitter: Nou, dan vinden we elkaar daarin!

De heer Marechal: Als u dat met de dorps- en wijkraden wilt communiceren, is dat prima. Dank u wel.

De wethouder heeft het aan de raad overgelaten om over ons amendement te oordelen. Het amendement wijkt inderdaad af van de voorliggende welstandsnota en daar zit het argument bij van “wat als?”. De openbare ruimte die we daar hebben koesteren wij in het bijzonder. De afgelopen week stond een prachtige foto in de krant van de hoek waar nu het UWV-gebouw staat. Hadden we toen maar een welstandscommissie gehad, dan hadden we nog een mooi gebouw gehad, maar dat is altijd achteraf. Een gebouw dat wij nu lelijk vinden zou over honderd jaar prachtig kunnen zijn. Aan de andere kant zijn er ook voorbeelden waarvan je nu zou denken: hadden we het maar nooit gedaan! De natuur is ons aller erfgoed en moeten we in die zin koesteren. Daarom pleiten wij er bij de raad voor de ruimte die de wethouder geeft te benutten en het amendement te steunen. Schaden doet het niet, baten uiteindelijk misschien wel.

De heer Van de Loo: Mijnheer de voorzitter. Ik heb heel goed geluisterd naar de wethouder en daaruit heb ik geconcludeerd dat het amendement van Weert Lokaal en D66 kan worden overgenomen. Van het amendement van PvdA en CDA zijn wij nog altijd niet overtuigd.

De heer Van Brussel: Mijnheer de voorzitter. Het amendement van PvdA en CDA kunnen wij niet steunen. Ik wil nogmaals benadrukken dat deze welstandsnota weliswaar een verbetering is, maar naar de mening van D66 nog niet ver genoeg gaat.

De heer Egging: Mijnheer de voorzitter. De uitleg van de wethouder was duidelijk. Hij merkte op dat het amendement van Weert Lokaal en D66 zou leiden tot een homogene toepassing, d.w.z. dat de constructie zou aansluiten op de welstandsnota. In dat licht bezien kunnen wij dat amendement steunen.

Ten aanzien van het amendement van PvdA en CDA blijven wij van mening dat het ongewenst is. Het scheidt geen duidelijkheid en ik vind het ook niet juist om voor onze burgers in het buitengebied andere maatstaven aan te leggen. Dat moeten we niet willen. Het CDA verwees naar buurgemeenten waar het fout is gegaan. Die voorbeelden ken ik nog niet in Weert en waarom zouden we dat dan willen? Het amendement is echt ongewenst en wij zullen het dan ook niet steunen.

De heer Jacobs: Mijnheer de voorzitter. Gehoord het antwoord van de wethouder zullen wij het amendement van Weert Lokaal en D66 steunen. Ons amendement brengen we gewoon in stemming.

De heer Goubet: Mijnheer de voorzitter. U vroeg de wethouder zojuist of hij de amendementen kon overnemen. Volgens mij – maar misschien kan de griffie me daarbij helpen – kan het college geen amendement overneemt en is dat puur een instrument van de raad.

De voorzitter: De wethouder heeft gezegd dat hij er geen beletsel in ziet om het amendement uit te voeren als het door de raad wordt aangenomen. Uiteraard is het de raad die beslist; dat heeft de wethouder ook gezegd.

Aan de orde is thans de besluitvorming, allereerst over de beide amendementen.

Amendement A2 van PvdA en CDA wordt bij handopsteken in stemming gebracht en met de stemmen van de fracties van PvdA en CDA vóór verworpen.

Amendement A3 van Weert Lokaal en D66 wordt bij handopsteken in stemming gebracht en met de stemmen van de PvdA-fractie tegen aanvaard.

De voorzitter: Aan de orde is het geamendeerde voorstel van het college.

De heer Van Brussel: Mijnheer de voorzitter. Eerder heb ik al aangegeven dat de welstandsnota naar onze mening de goede richting opgaat, maar nog niet ver genoeg gaat. Desondanks zullen wij met het voorstel instemmen.

De heer Marechal: Mijnheer de voorzitter. Wij stemmen in met de welstandsnota, ondanks het feit dat het blijk geeft van een zienswijze op het buitengebied die anders is dan de onze.

Zonder hoofdelijke stemming wordt hierna conform het geamendeerde voorstel van burgemeester en wethouders besloten.

19. Vragen en verzoeken om inlichtingen ex artikel 40 van het reglement van orde voor de vergaderingen en andere werkzaamheden van de gemeenteraad van Weert.

a. Brief van de heer B. Peterse namens de fractie SP d.d. 6 maart 2013 inzake vragen aan het college over kabelskibaan IJzeren Man en Maasplassen, met het verzoek om schriftelijke beantwoording.

De heer Peterse: Mijnheer de voorzitter. Zojuist zag ik een berichtje op L1 langs komen dat de CDA-fractie in provinciale staten heeft verzocht €3 miljoen voor het Nautisch Plan Maasplassen beschikbaar te stellen. De discussie die we gisteren hebben gevoerd over de GOML wil ik niet gaan herhalen....

De voorzitter: Dat zou ik ook niet toestaan!

De heer Peterse: Dat vermoedde ik al! De kern van onze vragen was dat de coördinatie van dit soort dingen bij de GOML hoort te liggen en dat de GOML het wat dat betreft een beetje laat liggen, ook omdat in het Masterplan Maasplassen staat dat de plas bij Panheel juist bedoeld is voor rustige recreatie. Een kabelskibaan lijkt mij niet bepaald een voorbeeld van rustige recreatie. Ik verzoek het college daarom bij de GOML sterk aan te dringen op coördinatie met betrekking tot dit kabelskibaanverhaal.

De voorzitter: Maar uw vragen zijn wel voldoende beantwoord?

De heer Peterse: Ik ben uiteraard tevreden met de antwoorden die ik heb gehad.

De voorzitter: De cri de coeur die u daarbij hebt geslaakt is opgetekend voor de geschiedschrijving.

De heer Adriaens: Mijnheer de voorzitter. Volgens de heer Peterse zou hier geen sprake zijn van rustige recreatie. Ik ben er in Nieuwegein naar gaan kijken en ik kan hem vertellen dat het net zoveel lawaai maakt als een elektrische auto. Bovendien kunnen er maar een stuk of zes tegelijk aan meedoen. Het is echt een misvatting dat dit veel herrie zou veroorzaken.

De vragen en antwoorden worden voor kennisgeving aangenomen.

b. Brief van mevrouw M. Stokbroeks namens de fractie D66 d.d. 7 maart 2013 inzake vragen aan het college over onderwijs, met het verzoek om schriftelijke beantwoording.

Mevrouw Stokbroeks: Mijnheer de voorzitter. Voor een deel zijn onze vragen naar tevredenheid beantwoord. Heel blij zijn wij met name met het feit dat het onderdeel prognoses in twee varianten wordt uitgewerkt. Een aantal zaken die wij hebben opgevraagd zullen wij op een later tijdstip ontvangen. Dat is allemaal prima, totdat wij op de laatste pagina van de beantwoording aan komen. Tijdens de informatiebijeenkomst hebben wij gevraagd onderbouwd aan te geven waarom het Expertisecentrum niet in bestaande leegstand zou kunnen worden ondergebracht. In reactie daarop wordt verwezen naar een locatieonderzoek naar vier locaties. Als we het desbetreffende voorstel gaan behandelen, komen we daar wel op terug, want we missen hierin onder andere de Emmasingel en noem-maar-op wat nog leegkomt, wat tot nu toe nog steeds onderwijshuisvesting is. We moeten immers nog altijd een besluit nemen over het Erfgoedhuis.

In reactie op onze laatste vraag of er ook prognoses zullen komen voor SBO-leerlingen, vooral in relatie tot de visie op passend onderwijs, die uitgaat van zoveel mogelijk leerlingen naar het regulier onderwijs, wordt verwezen naar een programma van eisen. Verder wordt daarin gezegd dat voor het speciaal onderwijs geen prognoses gemaakt worden, maar daar hebben wij ook niet naar gevraagd. Het gaat ons echt om het speciaal basisonderwijs. Wij hebben het gevoel dat daarbij een aantal dingen door elkaar lopen. Bij mijn weten gaat de verordening uit van leerlingenaantallen als het gaat om speciaal basisonderwijs. Als dat niet zo is,

hoor ik dat graag en dan komen we er nog verder over te spreken als de raadsvoorstellen voorliggen.

Wethouder Coolen: Mijnheer de voorzitter. De onderbouwing waarom was gevraagd ten aanzien van de Emmasingel en dat soort zaken heb ik expliciet in de laatste alinea laten opnemen, om aan te geven dat we hier niet praten over een school, maar over een onderwijsvoorziening, en dat is wat anders dan het beeld dat we hebben bij een klassiek schoolgebouw. Er is een onderbouwing, maar het zou mijns inziens te ver voeren om daarover hier een discussie aan te gaan. Ik snap wat mevrouw Stokbroeks bedoelt. De uitgangspunt die eronder liggen wil ik graag delen in de commissie. Afgelopen dinsdag hebben wij een voorstel gedaan dat in de volgende cyclus kan worden aangetroffen. We komen er dan ongetwijfeld op terug en daarin zullen we ook de ambitie en de visie van de partners meenemen op de manier waarop men met dit onderwijs aan de slag wil en hoe men daaraan vorm wil geven.

De vragen en antwoorden worden voor kennisgeving aangenomen.

20. Lijst van aan de raad gerichte brieven ingekomen in de periode 30 januari tot en met 5 maart 2013.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt deze lijst voor kennisgeving aangenomen.

21. Lijst van aan de raad gerichte brieven waarover het college nog een voorstel moet doen.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt deze lijst voor kennisgeving aangenomen.

22. Kennis nemen van onderstaande overzichten:

- a. overzicht beïnvloeding onvoorziene lasten 2013;**
- b. overzicht begrotingsuitkomsten 2013;**
- c. overzicht nieuw beleid als gevolg van verlenging afschrijvingstermijnen;**
- d. overzicht reserves en voorzieningen 2013.**

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming worden deze overzichten voor kennisgeving aangenomen.

De voorzitter: Dames en heren. Ter behandeling resten ons nog twee onderwerpen. Ik stel u voor de motie vreemd aan de orde van de dag nu nog te behandelen en daarna de vergadering te schorsen tot a.s. maandag. Wilt u ook het voorstel inzake de Poort van Limburg vanavond nog behandelen, dan gelieve u er rekening mee te houden dat ik er uiterlijk om elf uur mee zal stoppen, of u de behandeling hebt afgerond of niet.

De heer Goubet: Misschien kunnen we dan beter de motie uitstellen. Ik vind wel dat we vandaag in ieder geval moeten beginnen met de behandeling van het voorstel inzake de Poort van Limburg.

De voorzitter: Goed, dan liggen er twee opties voor: A. we behandelen nu de motie nog in twee termijnen, B. we beginnen met de eerste termijn van de behandeling van de Poort van Limburg – veel verder zullen we dan niet komen – en vervolgen de beraadslagingen op maandag. Ik verzoek de raad zich hierover uit te spreken. Als u eerst een schorsing wilt voor beraad, kan dat natuurlijk.

De heer Goubet: Op zichzelf heb ik er wel begrip voor dat u om elf uur wilt stoppen...

De voorzitter: Ja, ik stop absoluut om elf uur, zeker met zo'n zwaar onderwerp.

De heer Goubet: Volgens mij gaat de gemeenteraad daarover.

De voorzitter: Dat mag, maar dan stop ik wel als voorzitter.

De heer Goubet: We hebben ook een plaatsvervangend voorzitter.

De voorzitter: Dat kan ja, daar kunt u ook toe beslissen. Ik vind dat u met dit soort onderwerpen zorgvuldig tewerk moet gaan.

Mevrouw Kadra: Laat ik dan namens de PvdA-fractie maar de aftrap geven. Wij stellen voor de Poort van Limburg maandag te behandelen.

De heer Kusters: Weert Lokaal opteert voor optie B en pleit ervoor niet al te strikt vast te houden aan het tijdstip van elf uur. Het mag wat ons betreft ook kwart over elf, half twaalf worden.

De voorzitter: Als het om kwart over elf klaar is, ga ik echt niet eerder stoppen.

De heer Kusters: Ik vraag me af waarop u de gedachte baseert dat het dan nog niet klaar is.

De voorzitter: Dat zou kunnen. Ik kijk nu even naar de andere fracties.

De heer Stals: Mijnheer de voorzitter. Gezien het belang van het onderwerp Poort van Limburg, zijn wij van mening dat dat in één sessie afgehandeld behoort te worden en dat we het mes niet half in het varken moeten laten steken. Óf we gaan hiermee nu door, ook na elf uur – want dan is stoppen om elf uur voor ons geen optie –, óf we behandelen het onderwerp in zijn geheel a.s. maandag

De voorzitter: Ik wil graag één keuze van u.

De heer Stals: Dit is ons standpunt.

De heer Peters: Mijnheer de voorzitter. Ook wij willen het onderwerp zorgvuldig behandelen en geven er de voorkeur aan om het in één keer te behandelen, bij voorkeur op maandag.

De heer Gabriëls: En als dat maandag niet gaat lukken?

De voorzitter: Nee, we maken eerst even het rondje af.

Mevrouw Stokbroeks: Mijnheer de voorzitter. De Poort van Limburg is in ieder geval een belangrijk onderwerp dat met zorgvuldigheid behandeld behoort te worden. Het zou heel vreemd zijn als we midden in een discussie over zo'n onderwerp zouden moeten stoppen. Helaas zit er dan niets anders op dan de behandeling uit te stellen tot a.s. maandag.

De heer Goubet: Mijnheer de voorzitter. Ik sluit me aan bij Weert Lokaal en pleit ervoor vandaag door te gaan, al wordt het half vier.

De voorzitter: Ik heb de stemmen geteld en concludeer dat de meerderheid van de raad de Poort van Limburg maandagavond wil behandelen.

De heer Stals: Daarbij gaat u er kennelijk van uit dat ook wij de Poort van Limburg maandag willen behandelen, maar ik heb gezegd dat wij het onderwerp in één sessie willen behandelen. Dat kan maandag, maar ook vanavond, al wordt het twee uur of drie uur. Het is ons om het even, als het maar in één sessie gebeurt.

De voorzitter: Dan lijkt het mij verstandig dat maandagavond te doen.

De heer P.P.E. Lempens: Mijnheer de voorzitter. Ik vraag hoofdelijke stemming over uw voorstel. Ik verzoek u dat eerst nog eens netjes te formuleren en vóór de stemming nog een schorsing in te lassen.

De voorzitter: Het lijkt me dan om te beginnen het beste dat ook het CDA een voorkeur uitsprekt voor óf vanavond, óf maandag.

De heer Stals: Dan kiezen wij vanwege de zorgvuldigheid voor maandag, om zeker te stellen dat we het in één sessie kunnen behandelen.

De voorzitter: Dat betekent dat we nu de motie nog behandelen en maandagavond verder gaan met de Poort van Limburg.

De heer P.P.E. Lempens: Mijnheer de voorzitter. Dan wil ik nu een voorstel van orde doen. De fractie van de Socialistische Partij wil graag een motie van wantrouwen indienen. Wij vinden dit dermate belangrijk dat het college geen dag verder meer uitzit.

De voorzitter: Dat kan ook.

De heer P.P.E. Lempens: Ik verzoek u met dat dringende punt rekening te houden en de gelegenheid te geven de motie in te dienen, toe te lichten en erover te stemmen.

De voorzitter: Het lijkt me verstandig de vergadering nu even te schorsen, zodat iedereen dit even kan laten zakken, want het brengt een heel andere bal in het spel. Ik schors de vergadering voor overleg (21.35 uur).

Schorsing

De voorzitter: Ik heropen de vergadering (21.47 uur).

Dames en heren. Na enig overleg over en weer is gebleken dat iedereen het het beste vindt om, als het voorstel inzake de Poort van Limburg eenmaal aan de orde wordt gesteld, dat ook goed af te handelen en daarvoor ruim de tijd te nemen, zodat alles gezegd kan worden wat gezegd moet worden. Ik heb overigens begrip voor de positie van de SP, die eerder al heeft aangegeven dat zij maandagavond met een agendatechnisch probleem te kampen heeft. De heer Lempens wil daarom een voorstel doen voor het vervolg.

De heer P.P.E. Lempens: Mijnheer de voorzitter. Een meerderheid van de raad wil vanavond niet over de Poort van Limburg praten, wat al eerder is gebeurd. Er zijn inmiddels al zes sessies over dit onderwerp geweest. Voortzetting van de vergadering op maandagavond levert voor ons een probleem op. Een alternatief zou zijn om de vergadering om vijf uur te laten beginnen; daarmee zouden wij kunnen leven, mits de vergadering rond zeven uur, half acht is afgelopen. Eventueel zal dan met spreektijdbeperking gewerkt moeten worden. Dit is hoe ver wij kunnen gaan.

De voorzitter: Maandag zo vroeg mogelijk beginnen. Laten we daar eens mee beginnen.

De heer Peters: De VVD-fractie is daar op tegen. Als we nu tussen vijf en zeven uur moeten gaan vergaderen, hebben we toch weer met tijdsdruk te maken en dat willen we liever niet.

De heer Kusters: Op die manier krijgen we precies dezelfde situatie als waar we nu over praten. Als we zorgvuldig willen zijn, kunnen we best om vijf uur beginnen, maar dan moet er niet vooraf een eindtijdstip worden bepaald.

De heer Van Eersel: Ik wil nu even in herinnering roepen wat ik vorige week in de commissie RO verteld heb, als gevolg waarvan ik iedereen over me heen kreeg. Ik heb toen gezegd dat we moeten gaan voor zorgvuldigheid, voor tijd en voor goed overleg. Is het daarom niet verstandig deze behandeling een cyclus te verschuiven? We wachten inmiddels al twee jaar en we kunnen kennelijk geen consensus bereiken over een behandeling.

De heer Stals: Als dit maandag tussen vijf en zeven uur moet worden afgeraffeld, kunnen we net zo goed nu doorgaan. Dat heeft overigens niet onze voorkeur. Wij kiezen dan liever voor een andere dag, bijvoorbeeld dinsdag. Op die manier kunnen we ook zorgvuldigheid betrachten jegens de SP.

De voorzitter: Is dinsdag een alternatief?

De heer Peters: Niet voor de VVD, want dan missen wij minstens twee mensen.

De heer Goubet: Mijnheer de voorzitter. Wij hebben een handreiking willen doen en ik vind het triest dat deze raad kennelijk niet het vermogen heeft zich zelf te organiseren. Ik vind het betreuenswaardig.

Mevrouw Stokbroeks: Mijnheer de voorzitter. Aan het begin van deze avond hebben wij voorgesteld met dit agendapunt te beginnen, maar daar konden we geen meerderheid voor krijgen. Nu het dan toch zo ver is, beginnen we voor mijn part nog deze avond en gaan we gewoon door. Van spreektijdbeperking e.d. zijn wij geen voorstander. Het is alles of niets; dan maar vanavond.

Mevrouw Kadra: Mijnheer de voorzitter. Ik heb de aftrap gedaan, maar er is inmiddels van alles tussendoor komen fietsen. Wij blijven erbij dat zorgvuldigheid voorop dient te staan, wat betekent dat we het onderwerp volledig willen bespreken. Onze voorkeur gaat uit naar maandag, eventueel ook dinsdag, maar ik begrijp dat de VVD dan weer moeilijk zit. Ik zou bijna zeggen: laten we het onderwerp dan nu volledig behandelen tot één uur.

De heer Kusters: Mijnheer de voorzitter. Weert Lokaal is bijzonder flexibel. Het maakt ons niet zoveel uit. Het mag voor ons eventueel ook dinsdag, maar maandag van vijf tot zeven uur gaat niet werken. Dat is niet zorgvuldig en moeten we niet doen. Er gaan nu steeds meer stemmen op om het vanavond nog te behandelen, maar zonet hoorde ik nog van de PvdA dat ze niet na elf uur door wilde gaan. Wij zijn zo flexibel als wat, maar een cyclus verder heeft absoluut niet onze voorkeur.

De heer Peters: Het is wat ons betreft vanavond of maandagavond. Meer alternatieven zijn er niet.

De heer Kusters: Dan kiezen wij voor maandag.

De voorzitter: We zullen nu toch langzamerhand een beslissing moeten nemen. Of we beginnen vanavond nog met de Poort van Limburg, of we stellen het uit tot maandagavond. In beide gevallen maken we de behandeling helemaal af. Dat zijn de twee opties en ik verzoek de fracties zich daarover uit te spreken.

De heer Peters: Dan kiezen wij voor vanavond.

De heer Stals: Onze voorkeur gaat uit naar maandag.

De heer Kusters: Vanwege de zorgvuldigheid kiezen wij ook voor maandag.

Mevrouw Kadra: Maandag, maar dan om half acht en niet om vijf uur.

De heer Goubet: Vanavond.

Mevrouw Stokbroeks: Vanavond.

De voorzitter: De uitslag is dat 15 leden zich hebben uitgesproken voor maandag en 13 voor vanavond. Derhalve gaan we maandagavond om half acht over de Poort van Limburg vergaderen. Rest nog de motie vreemd aan de orde van de dag, die we nog wel vandaag kunnen behandelen.

22A. Motie inzake inrichting openbaar gebied stadhuis en stationskwartier.

De heer Marechal: Mijnheer de voorzitter. Een motie vreemd aan de orde van de dag, dat is vreemd, maar er is een bijzondere reden voor. Op 20 februari jl. is in de commissie EZ een presentatie gehouden over de inrichting van het openbaar gebied van het stadhuis en het stationskwartier. Tijdens die presentatie werd de commissie geadviseerd een en ander als één project aan te besteden. Daardoor ontstond in de commissie enige onduidelijkheid, omdat daarmee iets leek te gebeuren wat feitelijk gewoon niet kan. Voor de stadhuisomgeving is in de begroting 2013 al een bepaald bedrag opgenomen. De herinrichting van het stationskwartier is een prioriteit voor 2014 en zou dus naar voren worden gehaald als we dit voorstel zouden accepteren. Gezien de huidige financiële situatie kunnen we dat niet doen, is toen gezegd. Er is niet bij gezegd, althans niet in mijn beleving, hoe sympathiek dat eventueel zou kunnen zijn. Daarna is het ook afgedaan met de opmerking dat begonnen zou worden met de inrichting van het stadhuisgebied, zoals afgesproken, en dat het stationskwartier zou worden geprioriteerd voor 2014. Echter, we hebben hierover nog eens nagedacht, ook gelet op de brief die de BOB gestuurd heeft, terwijl er ook in onze eigen omgeving mensen waren die zich, om het maar eens op zijn Weerts te zeggen, afvroegen hoe we zo stom konden zijn om dit te doen. We kunnen hier namelijk een substantieel voordeel behalen. De burger snapt ook niet hoe we op deze manier de stad een paar keer helemaal op z'n kop kunnen zetten; zeker op weg naar "Weert 600 jaar" lijkt dat niet zo verstandig. Daarover doordenkend, heb ik me opnieuw tot de ambtenaren gewend met het verzoek me nog eens uit te leggen hoe het precies zit. Zij hebben mij ervan overtuigd dat het tot substantieel minder hoge kosten leidt als we het in één keer aanbesteden. Die aanbesteding heeft ook nog niet plaatsgevonden. Er is even mee gewacht tot wat deze avond mogelijk door de raad besloten zal worden.

Politiek gezien zouden we nu de keuze moeten maken om een voorschot te nemen op de prioriteiten 2014 en dat is, gelet op wat eerder vanavond is gezegd, een heikel punt als we geen geld hebben. We weten echter ook dat het stationskwartier vanzelf een keer boven water zal komen en dat we daarmee dan iets zullen moeten doen. De kapitaalslasten die in de motie worden genoemd zijn gedekt, omdat het vanuit de grondexploitatie voor het stationskwartier niet woonrijp gemaakt hoeft te worden. Daarmee hebben we in ieder geval voor dit jaar de kapitaalslasten gedekt en eventueel ook nog een keer voor het volgend jaar. In die zin is dat deel door deze motie gedekt. Tot welk substantieel voordeel dit zou leiden is niet in de motie aangegeven, maar dat kan ik eventueel tijdens een schorsing wel uitleggen aan vertegenwoordigers van de fracties. Ik kan dat hier niet zeggen, omdat anders het voordeel voor de gemeente al openbaar zou worden gemaakt. Misschien kun-

nen we het daar in beslotenheid even over hebben. In ieder geval lopen we de kans een substantieel voordeel te missen als we dit niet zouden doen.

De motie luidt als volgt:

De raad van de gemeente Weert,
in vergadering bijeen d.d. 10 april 2013;
overwegende dat:

- de herinrichting van de stadhuisomgeving in de begroting is opgenomen als prioriteit voor 2013 en de herinrichting van het stationskwartier als prioriteit voor 2014;
- er nu dus van wordt uitgegaan dat deze projecten separaat van elkaar worden aanbesteed;
- het als één project aanbesteden en aan één aannemer gunnen van beide projecten aanzienlijke voordelen voor de gemeente heeft op het gebied van afstemming, bereikbaarheid, omleidingsroutes, beperking overlast voor omwonenden en werk-met-werk-maken;
- dit leidt tot een aanzienlijke verlaging van de totale kosten voor beide herinrichtingsprojecten (het waarschijnlijke aanbestedingsvoordeel is berekend, maar kan niet worden vermeld omdat de aanbesteding nog moet plaatsvinden);
- de aanbesteding van de herinrichting van de stadhuisomgeving nog niet heeft plaatsgevonden, maar wel op korte termijn aanstaande is;
- het naar voren halen van de herinrichting van het stationskwartier wel tot gevolg heeft dat er dit jaar eenmalig kapitaallasten opkomen van € 89.421,-, waarmee in de begroting geen rekening is gehouden;
- binnen de grondexploitatie van het stationskwartier een bedrag van € 217.023,- is gereserveerd voor het woonrijp maken van de openbare ruimte in dit project;
- omdat een tijdelijke herinrichting van het stationsgebied niet meer noodzakelijk is indien het herinrichtingsplan in 2013 wordt uitgevoerd, het bedrag van € 217.023,- niet meer wordt uitgegeven, hetgeen nog een extra voordeel oplevert bovenop het genoemde aanbestedingsvoordeel;
- dit bedrag gebruikt kan worden voor de dekking van de dit jaar opkomende kapitaallasten;

draagt het college op:

1. de herinrichting van de stadhuisomgeving en de herinrichting van het stationskwartier in de begroting op te nemen als één prioriteit voor het jaar 2013;
2. de eenmalige kapitaallasten voor 2013 te dekken uit het bedrag van € 217.023,- dat binnen de grondexploitatie van het stationskwartier is gereserveerd voor het woonrijp maken van de openbare ruimte. (M2)

(Tijdens het betoog van de heer Marechal heeft de heer de heer P.P.E. Lempens te 21.55 uur de vergadering verlaten.)

De voorzitter: Ik begrijp dat u even een schorsing wenst...

De heer H.P.M. Lempens: Misschien is het verstandig dat de portefeuillehouder en de wethouder voor financiën in die schorsing even meegaan, zodat ze straks met een korte verklaring kunnen volstaan en ons hierin kunnen adviseren.

De voorzitter: U bent mij net vóór. Als beide wethouders en van iedere fractie één vertegenwoordiger zich bij de heer Marechal willenervoegen, kunnen ze het tijdens de schorsing even over de centen hebben. Ik schors daartoe de vergadering (21.59 uur).

Schorsing

De voorzitter: Ik heropen de vergadering (22.13 uur).

De heer Marechal: Mijnheer de voorzitter. Tot mijn genoegen kan ik u mededelen dat alle fracties in de gemeenteraad kunnen instemmen met de voorliggende motie. Zij zullen ook alle de motie mede ondertekenen.

De voorzitter: Het woord is aan wethouder Litjens.

Wethouder Litjens: Mijnheer de voorzitter. Tijdens de informatieavond voor de commissie EZ zijn indertijd twee zaken aan de orde geweest. Een daarvan was het verhaal Werthaboulevard/Bassin, waarvan de commissie het college verzocht een voorstel voor te bereiden om dat samen op te pakken, met de kanttekening evenwel dat daarvoor geen geld mocht worden aangewend van de komende jaren. Anders was het met het gebied stadhuis/stationskwartier. Daar moet ik overigens bij vertellen dat het aanbestedingsvoordeel dat er zou kunnen zijn toen niet bekend was, noch het bedrag dat nodig zou zijn voor tijdelijke aanstrating, zoals ik het maar even noem. Ook daarvan werd door de commissie aangegeven dat er geen geld van komende jaren in het geding mocht zijn. Met de motie wordt nu een voorschot genomen op gelden van 2014, wat in deze raad niet gebruikelijk is, terwijl het eerste jaar, 2013, niet structureel wordt afgedekt. Het voorstel is nu om dat bedrag van €89.000,- ten laste te brengen van het in de motie genoemde bedrag van €217.000,-. Mijn collega van financiën heeft mij verteld dat dat kan, maar ik moet er wel op wijzen dat het bedrag van €217.000,- bestemd is. Op het moment dat de woningen vrijkomen, bijvoorbeeld aan de Boermansstraat, zullen die mensen toch ook met droge voeten binnen moeten kunnen komen, en dat zelfde geldt in de Stationsstraat voor de winkeliers die daar hun deuren openen.

De heer Sijben: Mijnheer de voorzitter. Nog niet zo heel lang geleden hebben we het vandaag gehad over de moeilijke financiële positie van de gemeente en daarmee houdt dit ook verband. De oplossing die we nu kiezen is goed, het belang is groot en we bereiken er een besparing mee, maar er valt toch nog wel wat van te zeggen.

We gaan nu het Bassin herinrichten, terwijl dat niet in de prioriteiten 2013 stond. Het was bekend dat het in 2013 zou moeten, iedereen wilde dat ook. Het stond niet in de prioriteiten en met een kunstgreep hebben we daarvoor nu geld beschikbaar gesteld. Het Stationsstraatgebied, met een prioriteit voor 2014, moet in 2013. Het project is zelfs al aanbestedingsklaar, terwijl de raad er nog niets over gezegd heeft. Het is heel logisch om het zo te doen, maar toch staat geen van beide projecten in een prioriteitenlijst voor 2013. Dat valt op. Kijken we dan naar het begrotingstekort voor de komende jaren, dan komt weer bij me op wat ik eerder al zei: het lijkt ons niet te deren, maar misschien kan de opbrengst van de reorganisatie een oplossing bieden. Kan daarover nu wat geruststelling komen!?

Kortom, het is goed dat de heer Marechal dit initiatief heeft genomen, het bespaart geld, maar er zijn wel vragen te stellen over de manier waarop dit gaat en vooral

bij het feit dat deze projecten niet in een prioriteitenlijst staan, terwijl iedereen vindt dat ze in 2013 uitgevoerd moeten worden.

De heer Peterse: Mijnheer de voorzitter. Vanavond zijn wel meer dingen niet logisch; dat is een eerste conclusie van mijn kant. Het is op zichzelf heel logisch om deze twee projecten te combineren, maar daarmee wordt weer een andere logica gepasseerd, namelijk de financiële logica dat we geen voorschotten moeten nemen op dingen die we nog niet hebben vastgesteld. Gelet echter op de verwachte voordelen, die weer ten goede komen aan de stad, kunnen wij met dit voorstel instemmen.

De heer Adriaens: Mijnheer de voorzitter. Tijdens de schorsing heb ik namens Weert Lokaal de vraag gesteld of een en ander ingevuld kan worden zoals verzocht en bepleit in deze motie, zowel financieel als verkeerstechnisch. Het antwoord op die vraag zou onze besluitvorming sturen en bepalen. Het antwoord luidde bevestigend en dat was voor ons reden om de motie mede te ondertekenen. Het college verzoeken wij nu de nodige publiciteit te geven aan een ander, zodat een reuring die al is ontstaan bij een deel van de bevolking kan worden weggenomen.

De heer Peters: Mijnheer de voorzitter. De VVD steunt deze motie uiteraard van harte. Wij willen niet dat bij de viering van het 600-jarig bestaan van Weert mensen een stad binnenkomen die eruit ziet als 600 jaar geleden. Er moet dus goed plaveisel worden neergelegd. Dat wij nu even onlogisch zijn en wat dingen naar voren halen, zij zo. Het levert hopelijk wel geld op.

De heer Van Brussel: Mijnheer de voorzitter. Wij vinden dit een goed voorstel. Het levert financieel voordeel op en als je straks, in 2014, Weert vanuit het station binnen komen, kom je ook écht Weert binnen. Wij kunnen dit absoluut steunen.

De motie wordt hierop zonder hoofdelijke stemming met algemene stemmen aangevaard.

De voorzitter: Ik schors nu de vergadering tot maandag 15 april a.s., aanvang half acht (22.22 uur).

Schorsing

Voortzetting van de vergadering op maandag 15 april 2013 om 19.30 uur.

De voorzitter: Dames en heren. Ik heropen de vergadering en heet u van harte welkom.

Bericht van verhindering voor deze avond is ontvangen van de heer Peters, de heer P. Lempens en mevrouw Engelen.

Vanavond gaan we het laatste agendapunt bespreken van de raadsvergadering die vorige week woensdag is begonnen en de daarop volgende donderdag is voortgezet. Beide vergaderingen zijn naar mijn mening zeer positief verlopen, al vond ik de afsluiting vorige week donderdag niet geweldig. In het afgelopen weekend heb ik nog eens nagedacht over hoe dat allemaal precies is verlopen. Als er iets verkeerd is gegaan, kijk ik altijd eerst naar mezelf voordat ik naar anderen ga wijzen. Na afloop van de vergadering heb ik daarover ook met een paar van u gesproken. Het is zoals u weet vaak de toon die de muziek maakt en ik zal daar in de toekomst op letten. Dat neemt niet weg dat we volgens mij de juiste beslissing hebben genomen en die hadden we overigens woensdag al genomen bij het vaststellen van de agenda. Ik hoop dat wij met z'n allen nog eens keer zullen terugkijken op hoe het gegaan is, maar laten we ons nu vooral richten op agendapunt 12.

12. Kennis nemen van en overnemen van conclusies en aanbevelingen van de Rekenkamer Weert naar aanleiding van het onderzoek naar de Poort van Limburg "Vertrouwen is goed, risicobeheersing is beter!".

De voorzitter: Dames en heren. Wethouder Kirkels heeft mij verzocht hem voorafgaande aan de discussie over dit agendapunt in de gelegenheid te stellen een verklaring af te leggen. Ik stel vast dat u daarmee kunt instemmen. Het woord is aan de wethouder.

Wethouder Kirkels: Dames en heren. Voordat wordt overgegaan tot de nadere bespreking van het rekenkamerrapport, wil ik u het volgende onder de aandacht brengen.

Tijdens de commissievergadering van 28 maart jl. is een uitvoerig debat gevoerd over het rekenkamerrapport. Van mijn zijde is toen in eerste instantie een verklaring afgegeven, waarin in een helder overzicht fouten en tekortkomingen in het proces rondom de Poort van Limburg zijn aangegeven, openheid is betracht en processen en gebeurtenissen zijn verklaard. Dat bij sommigen onder u nog vragen overblijven kan ik niet wegnemen. Dat zou alleen nader of gedetailleerd onderzoek kunnen doen, en dat is uiteraard niet aan mij.

Gedurende het onderzoek en het verantwoordingsproces heb ik mij niet over mijn eigen positie willen uiten. Als je eenmaal een bestuurlijk ambt hebt aanvaard, dien je verantwoording af te leggen en daar niet voor weg te lopen. Ook vanavond zal ik dat niet doen en ten finale het verantwoordingsdebat aangaan.

Vanavond uit ik mij wel over mijn positie, onder meer omdat duidelijk is dat politieke agenda's dwars door een zuiver verantwoordingsproces heen lopen. Naast deze reden moet ik ook concluderen dat met delen van uw raad mijnes achtens onvoldoende perspectief is op een vertrouwensrelatie die effectief besturen in het

belang van de gemeente en haar inwoners verder mogelijk maakt. Juist in dat belang stel ik mijn bestuurszetel ter beschikking en zal ik mij met de voorzitter van uw raad verstaan omtrent de verdere afhandeling van de beëindiging van dit wethouderschap.

De voorzitter: Dames en heren. We kunnen nu gewoon beginnen met de eerste termijn, maar ik kan me voorstellen dat u eerst behoefte hebt aan een schorsing, zodat deze mededeling even bij iedereen kan vallen. Ik zie links en rechts knikken. Ik kan me indenken dat u ruim de tijd wilt hebben om de verklaring van de wethouder op u te laten inwerken. Derhalve schors ik de vergadering tot kwart over acht (19.36 uur).

Schorsing

De voorzitter: Ik heropen de vergadering (20.41 uur).

Dames en heren. Het is wat later geworden dan gedacht, maar gezien de omstandigheden lijkt me dat nog het minste probleem. De wethouder heeft aangegeven vanavond vooral graag het verantwoordingsdebat rondom de Poort van Limburg te willen voeren. Ik stel voor dat nu eerst te doen en daarna van gedachten te wisselen over de boodschap van de wethouder.

Mevrouw Struving: Ik begrijp het nu even niet meer, voorzitter.

De voorzitter: Ik stel voor nu het debat over het rekenkameronderzoek te voeren, in twee termijnen, misschien drie, dat ligt een beetje aan het verloop. De wethouder heeft zojuist ook aangegeven dat verantwoordingsdebat te willen voeren. Als u dat niet wilt, wil ik dat graag horen. De agenda is uiteraard aan u.

De heer Stals: Mijnheer de voorzitter. Ik vind dit eerlijk gezegd een nogal rare gang van zaken. Aan de ene kant heb ik de wethouder horen zeggen dat hij zijn functie neerlegt, maar nu gaan we eerst over het rapport debatteren. Aan de andere kant denk ik dat, als de wethouder zijn verantwoordelijkheid heeft genomen, dat een heel andere situatie is dan over het rapport debatteren. Ik ben benieuwd hoe de rest hier tegen aankijkt.

De voorzitter: Ik heb overigens niet gehoord dat de wethouder zijn functie heeft neergelegd. Hij heeft naar mijn idee gezegd dat hij vindt dat er voor de toekomst..., maar ik zal hem direct vragen zijn boodschap, die hij netjes op papier heeft gezet, nog eens te herhalen. Het tweede deel van zijn verhaal kwam er overigens wel op neer, maar hij wil wel graag het verantwoordingsdebat voeren.

Mevrouw Struving: Wat heeft de wethouder dan precies gezegd? Daarover blijkt nu toch onduidelijkheid te bestaan.

De voorzitter: Ik zal de wethouder vragen zijn verklaring nog een keer voor te lezen. Voor het vervolg van de vergadering is dat wel van belang, want er mag geen misverstand bestaan over wat de wethouder precies heeft gezegd.

Wethouder Kirkels: Ik vind het een wat merkwaardige figuur om de hele verklaring nog eens voor te lezen, maar goed.

Voordat wordt overgegaan tot de nadere bespreking van het rekenkamerrapport, wil ik het volgende onder de aandacht brengen van de gemeenteraad.

Tijdens de commissievergadering van 28 maart jl. is een uitvoerig debat gevoerd over het rekenkamerrapport. Van mijn zijde is toen in eerste instantie een verklaring afgegeven, waarin in een helder overzicht fouten en tekortkomingen in het proces rondom de Poort van Limburg zijn aangegeven, openheid is betracht en processen en gebeurtenissen zijn verklaard. Dat bij sommigen onder u nog vragen overblijven kan ik niet wegnemen. Dat zou alleen nader of gedetailleerd onderzoek kunnen doen, en dat is uiteraard niet aan mij.

Gedurende het onderzoek en het verantwoordingsproces heb ik mij niet over mijn eigen positie willen uiten. Als je eenmaal een bestuurlijk ambt hebt aanvaard, dien je verantwoording af te leggen en daar niet voor weg te lopen. Ook vanavond zal ik dat niet doen en ten finale het verantwoordingsdebat aangaan.

Vanavond uit ik mij wel over mijn positie, onder meer omdat duidelijk is dat politieke agenda's dwars door een zuiver verantwoordingsproces heen lopen. Naast deze reden moet ik ook concluderen dat met delen van uw raad mijnes achtens onvoldoende perspectief is op een vertrouwensrelatie die effectief besturen in het belang van de gemeente en haar inwoners verder mogelijk maakt. Juist in dat belang stel ik mijn bestuurszetel ter beschikking en zal ik mij met de voorzitter van uw raad verstaan omtrent de verdere afhandeling van de beëindiging van dit wethouderschap.

De voorzitter: Ik hoop dat het nu voor iedereen duidelijk is. De vraag is nu alleen nog of we overgaan tot het verantwoordingsdebat met deze wethouder, waarom hij heeft gevraagd en waarvoor hij heeft gezegd niet te willen weglopen, of dat we direct overgaan tot de orde van de dag, en dat is het feit dat de wethouder zegt op te stappen.

Mevrouw Kadra: Mijnheer de voorzitter. Gezien de complexiteit van dit dossier en het zorgvuldige traject dat wij met z'n allen hebben willen betrachten, lijkt het mij zeker voor de inwoners van Weert de juiste weg om het verantwoordingsdebat met elkaar aan te gaan. Of we dat nu als eerste gaan doen, om vervolgens in te gaan op wat de wethouder heeft gezegd over het neerleggen van zijn functie, of omgekeerd, doet er in principe niet toe, maar het verantwoordingsdebat moeten we wel met z'n allen aangaan.

De voorzitter: En dat wilt u vanavond voeren?

Mevrouw Kadra: Ja.

Mevrouw Stokbroeks: Dat geldt ook voor ons. De mededeling van de wethouder valt natuurlijk bij iedereen koud op het dak, maar we hebben een heel traject met het rekenkamerrapport achter de rug en het standpunt dat wij daarover hebben ingenomen willen wij wel graag verwoorden.

De heer Goubet: Mijnheer de voorzitter. De SP vindt het prima dat de raad ervoor kiest dit debat aan te gaan. Onze fractie heeft zelf geen vragen en opmerkingen meer, maar wij zijn graag bereid om te luisteren.

De heer Van de Loo: Mijnheer de voorzitter. De vorige sprekers hebben al aangegeven hoe het traject tot nu toe verlopen is. Ook Weert Lokaal hecht er waarde aan om met deze wethouder het debat te voeren over het rekenkamerrapport met betrekking tot de Poort van Limburg.

De heer Stals: Mijnheer de voorzitter. De wethouder heeft een heel stuk verantwoordelijkheid genomen door zijn portefeuille ter beschikking te stellen. Wij willen het debat best nog wel voeren, maar voor ons hoeft dat niet meer zo heel ver inhoudelijk.

De heer Van Eersel: Mijnheer de voorzitter. Allereerst wil ik nu van u horen of het bij u bestaande misverstand inmiddels is opgehelderd. Is het u nu duidelijk wat de heer Kirkels bedoeld heeft? U stelde zojuist namelijk voor om de raadsvergadering om te draaien, maar ik heb u nog niet horen zeggen of datgene wat de heer Kirkels heeft gezegd uw mening veranderd heeft. U hebt ons zojuist wel op het verkeerde been gezet. Wat de behandeling van het rapport betreft sluiten wij ons aan bij de meerderheid van de raad.

De voorzitter: Het is nu voor iedereen duidelijk dat wij eerst het verantwoordingsdebat gaan voeren.

De heer Van Eersel: Dat was mijn vraag niet. Na de schorsing zei u dat de wethouder niet echt zijn portefeuille heeft neergelegd, terwijl de hele raad daarvan kennelijk een andere perceptie had. Ook tijdens de schorsing hebben wij de griffier nog eens gevraagd hoe het precies in elkaar zat. Dat u na de schorsing weer verwarring hebt veroorzaakt, vind ik erg jammer, zeker in deze precaire zaak.

De voorzitter: U mag de schuld natuurlijk bij mij wegleggen. Als ik verwarring heb veroorzaakt, bied ik u daarvoor bij deze mijn verontschuldigingen aan, maar ik denk niet dat enige sturing van mijn kant uit daaraan heeft bijgedragen. Wij hebben allemaal goed gehoord wat de wethouder heeft gezegd. Het is nu klip en klaar. Als daarover een misverstand is ontstaan, soit, maar dat is nu in ieder geval uit de lucht.

We gaan nu eerst het verantwoordingsdebat voeren en daarna komen we bij punt 2, het feit dat de wethouder zijn zetel beschikbaar heeft gesteld.

Mevrouw Stokbroeks: Mijnheer de voorzitter. We hebben er al heel wat avonden opzitten met het rekenkamerrapport over de Poort van Limburg. Daarbij zijn we heel ver in de details gedoken, er zijn vragen gesteld en antwoorden gegeven, met op datum na nauwkeurig aangeleverd wat er wel of niet is. Bezien we dan de conclusies die de rekenkamer trekt, dan moeten we vaststellen dat die er niet om liegen. Ja, er zijn fouten gemaakt en ja, misschien had informatie eerder aangeleverd

kunnen worden. Naar onze opvatting is de wethouder in de commissievergadering heel open en transparant geweest, door te erkennen dat het college misschien op een andere manier actief had kunnen informeren. Voor onze fractie is dat in ieder geval een belangrijk punt geweest.

Ook over de raad zijn in het rapport een aantal zaken vermeld: welke rol hebben wij gespeeld en hadden wij misschien verder door kunnen vragen? Ook daar heeft de rekenkamer volgens ons best gelijk in.

In het wat onze fractie betreft belangrijkste deel van het rekenkamerrapport trekt de rekenkamer een conclusie, die weliswaar met name de Poort van Limburg betreft, maar waarvan onze fractie vindt dat die verder gaat dan alleen dit dossier, denkend ook aan wat eerder op de agenda stond in het kader van het controleprotocol, de inkoopprocedures e.d., en dat is hoe er in deze organisatie gewerkt wordt. De rekenkamer heeft het in dat verband over verbetering van houding en gedrag, de ondersteunende systemen en de opleiding bij de gemeente. Dat is waarover wij ons zorgen maakten toen wij kennis namen van de beantwoording in de commissievergadering. Gezegd werd toen dat de ambtelijke organisatie al ontzettend proactief is en dat het handboek projectmatig werken al verder wordt uitgewerkt, waarmee al proactief wordt ingespeeld op de conclusies die de rekenkamer trekt, met de mededeling dat men die conclusies zelf ook al had getrokken. Op zichzelf is dat lovenswaardig, maar een handboek is een stuk papier en een stuk papier kan heel mooi onder in een la terecht komen en dan verandert er helemaal niets aan de houding en het gedrag binnen deze organisatie. Dat is voor ons reden geweest om een motie op te stellen, omdat wij vinden dat het van belang is dat er meer gebeurt dan alleen een handboek projectmatig werken aanpassen en in het kader van de FLOW andere projectleiders benoemen. Bovendien gaat het, zoals gezegd, wat ons betreft ook verder dan alleen het onderdeel ruimtelijke ordening en geldt het voor de hele gemeentelijke organisatie, inclusief bijvoorbeeld een afdeling financiën, ICT, of noem maar op. Bij deze dienen wij die motie in. Zij luidt als volgt:

De raad van de gemeente Weert,
in vergadering bijeen d.d. 10 april 2013;
overwegende dat:

- de belangrijkste aanbeveling van het rekenkamerrapport het veranderen van de cultuur is;
- de rekenkamer voorstelt te investeren in de verbetering van houding en gedrag binnen de gemeentelijke organisatie ten aanzien van een zakelijkere opstelling richting externe partijen, openheid over risico-inventarisaties en handelen conform risicobeheersmaatregelen, verbeteren van het lerend vermogen en samenwerking tussen afdelingen in de gemeentelijke organisatie;
- dit volgens de rekenkamer concreet kan worden uitgewerkt met het leidinggevend kader in een cultuurontwikkeltraject;
- wij deze aanbeveling zeer serieus nemen;
- als tweede aanbeveling wordt voorgesteld het handboek projectmatig werken te verbeteren;
- in de commissievergadering werd aangegeven dat men ambtelijk al bezig was met het aanpassen van het handboek en dat daarmee invulling gegeven werd aan de aanbevelingen van de rekenkamer;
- het handboek projectmatig werken echter papier is wat geduldig kan zijn;

- dit aangepaste handboek geen cultuuromslag teweeg brengt; draagt het college op:
- niet slechts het handboek projectmatig werken aan te passen maar de raad tevens een voorstel voor te leggen over hoe het college de noodzakelijke cultuurverandering gaat realiseren, waarbij de conclusies en aanbevelingen uit het rekenkamer-rapport inzake Poort van Limburg als leidraad gelden. (M3)

De heer Goubet: Mijnheer de voorzitter. Zoals ik zojuist al aangaf, hebben wij verder geen vragen of opmerkingen meer. Van deze gelegenheid wil ik graag gebruik maken om mede te delen dat wij de motie van D66 kunnen steunen.

Het ter beschikking stellen van zijn positie door de wethouder zal, naar ik heb begrepen, nog in een aparte termijn aan de orde worden gesteld. Wellicht zullen we daarop dan nog terugkomen.

De heer Van de Loo: Mijnheer de voorzitter. Wat Weert Lokaal betreft is voorjaar/zomer 2011 cruciaal in dit rapport. We kennen het tijdvak vóór de zomer 2011 en we kennen het tijdvak daarna. Vóór de zomer 2011 heeft deze raad, als we het rapport goed lezen, onvoldoende kaders gesteld en onvoldoende gecontroleerd op de uitvoering van het project. Dat is iets wat onomstotelijk in het rapport staat en Weert Lokaal neemt deze opmerking zeer serieus, en wel in die zin dat wij erkennen dat wij dat verkeerd hebben gedaan. Kijken we naar het college in de periode vóór de zomer 2011, dan mag gezegd worden dat er onvoldoende en te laat geïnformeerd is en dat zaken wellicht niet helemaal zijn afgewerkt als verwacht had mogen worden.

Het risicomanagement is inderdaad onvoldoende geweest. Als de raad helemaal tot op de draad was geïnformeerd en een goede risicomanagementrapportage was verstrekt, zou de Poort van Limburg wellicht de zandbak zijn gebleven waarop de wethouder in de commissievergadering doelde.

Het college heeft vóór de zomer 2011 onvoldoende sturing gegeven aan de projectgroep, als gevolg waarvan fouten zijn gemaakt in de projectgroep en daarin onvoldoende goed gewerkt is.

Hiermee heb ik meteen ook het derde item al aangegeven: vóór de zomer 2011 heeft de projectgroep wat ons betreft onvoldoende gefunctioneerd.

In het voorjaar en de zomer van 2011 is dit college met de billen bloot gegaan. Eerst ging het nog wat schoorvoetend, maar gaandeweg werd het steeds beter. Vanaf het moment dat deze raad op initiatief van de SP en Weert Lokaal de rekenkamer de opdracht gaf eens te onderzoeken hoe het hier nu eigenlijk precies aan toe gegaan is, zag je al veranderingen tot stand komen. Ik vind het wel jammer dat de SP niet met ons mee is blijven gaan. Wij hadden dit project niet opgestart om schuldigen aan te wijzen, maar om lering te trekken uit datgene wat tot dan toe naar voren gekomen was. We voelden toen al aan ons water dat er iets niet goed was, vandaar dit rekenkamerrapport.

Na de zomer van 2011 ging de raad zich intensief bemoeien met het controleren van het project, waarbij hij de opdracht gaf om zeswekelijks een rapportage te verstrekken aan de commissie RO. De commissie RO werd gevraagd mee te den-

ken in oplossende zin ten aanzien van de problemen. Het waren veranderingen die toen al noodzakelijk waren en ook naar een oplossing gewerkt hebben.

Het college is na de zomer van 2011 echt overgegaan op het uitbrengen van rapportages en heeft de raad via de commissie RO aan de hand genomen als het gaat om cijfers en berekeningen. Er is naar ons idee ook meer en betere sturing gegeven aan de projectgroep, al was het maar door in de projectgroep mensen op te nemen die verstand van zaken hebben en weten hoe een project geleid moet worden en hoe het er in de bouwwereld aan toe gaat. De eerste FLOW-acties zie je na die tijd ook komen. De organisatieverandering in dit gebouw heeft er in ieder geval toe geleid dat de projectorganisatie een aparte afdeling is geworden. Het ambtelijk apparaat in de projectgroep had meer deskundigheid, er werd strak projectmatig gewerkt en er werd goed gerapporteerd. Heeft dat ertoe geleid dat alles terug gewonnen is? Nee, want we hadden ook nog met andere problemen te maken, en die hebben we in de afgelopen weken ook behandeld als het ging over het contract.

Dit is wat Weert Lokaal in eerste termijn over het rapport van de rekenkamer met betrekking tot de Poort van Limburg wil zeggen.

Mevrouw Beenders-van Dooren: Mijnheer de voorzitter. Het rekenkamerrapport is heel erg duidelijk. De conclusies en aanbevelingen die erin staan zijn nog duidelijker dan duidelijk en geven aan dat er fouten zijn gemaakt in dit proces en dat er besluiten zijn genomen die misschien niet genomen waren als er volledig geïnformeerd was. Voor de PvdA-fractie is het feit dat er onvoldoende informatie is verschaft aan de raad, op basis van artikel 169 van de Gemeentewet – actieve informatie – een zeer zwaar punt.

Het complexe complex Poort van Limburg, zo mogen we het onderhand wel noemen, met budgetoverschrijdingen door onvoldoende inzicht in de complexiteit van het complex Poort van Limburg – wat zit erin, wat ziet er niet in? –, onzekere exploitatie, wellicht een tunnelvisie, die ertoe heeft geleid dat we ons focusten op één exploitant, met alle risico's van dien. In alle verslagen van de werkvergaderingen – en dan bedoel ik niet de werkgroepen van de raadsleden, maar de werkvergaderingen – is het een en ander te lezen over de rol van de verantwoordelijk portefeuillehouder: manco's en onvoldoende aansturing, risicomanagement dat ver onder de maat is, interne informatievoorziening die niet goed loopt, ambtelijke adviezen om niet verder te gaan, en zeker niet aan te kopen, die niet zijn opgevolgd. De gemeente had niet de regie, nee, Hoogveld had de regie. Een wisselende rol van de gemeente, waarvan we in een later stadium in kennis werden gesteld.

De raad wordt te beperkt of te laat betrokken in dit totale proces, een van de redenen waarom de raad zijn kaderstellende en sturende rol onvoldoende kan uitvoeren. De portefeuillehouders waren steeds aanwezig bij de werkvergaderingen. Zij waren dus volledig op de hoogte van het reilen en zeilen in dit dossier. Het is verwijtbaar dat de raad niet is geïnformeerd op cruciale momenten. Het was meer gewoonte dan uitzondering dat in dit dossier om achterliggende informatie moest

worden gevraagd door de raad. Er was geen grip meer op de zaak en controle op de processen, financiën en risico's, was er niet meer.

Opnieuw nog verder in details gaan heeft geen zin. Met de aanbevelingen en conclusies door de rekenkamer gegeven zijn wij het helemaal eens. Wat ons wel tegenvalt is dat het college in zijn reactie op het rapport van de rekenkamer alle kritiek wegwijs doet en doet alsof er niets aan de hand is geweest. Hoe is het mogelijk dat u niet achter de conclusies en aanbevelingen kunt staan, als de raad al enkele malen heeft aangegeven zich te herkennen in die conclusies en aanbevelingen en het ook zo te voelen? Wij zouden graag zien dat het college achter de aanbevelingen gaat staan en vooral laat varen wat het heeft geschreven over het rekenkamer-rapport. Terecht heeft mevrouw Stokbroeks opgemerkt dat houding en gedrag, een tekort aan projectmatig werken en slecht risicomangement oorzaken zijn van wellicht de teloorgang in dit dossier. Heel erg vervelend, nog vervelender als we denken aan alle vergaderingen die we hebben gehad. Ik hecht eraan op te merken dat ik er nu last van heb dat we een verkeerde volgorde hebben gehad: eerst het sluiten van een huurovereenkomst en nu pas het rekenkamerrapport. Ik denk dat deze volgorde niet correct is en absoluut onjuist.

De heer Sijben: Mijnheer de voorzitter. In deze onverwachte constellatie zal ik toch maar proberen om alles wat aan de orde moet komen aan de orde te stellen. De toon en de inhoud zullen echter wat anders zijn dan tot nu toe.

Laat ik om te beginnen zeggen dat wethouder Kirkels in het project grote inspanningen heeft geleverd om het tot een goed einde te brengen en dat hij dat ook wel bekwaam heeft gedaan. Aan de andere kant moet ik zeggen dat de projectbeheersing naar onze mening onvoldoende is geweest. Er zijn zeker ook zaken goed gegaan. In de contacten, in het overleg en in de gevechten met de lastige contract-partner Hoogveld is het een en ander gewonnen, maar de gemeente is in het project nooit op voorsprong gekomen. Het is niet gelukt de achterstand die er vanaf het begin is geweest, in te halen. Voor de reden waarom de gemeente in dat project met die achterstand begonnen is zijn wel verklaringen gegeven, maar die zijn met alle uitleg toch summier gebleven. Iedereen wilde een nieuwe Poort van Limburg. We hadden haast, want de provincie had aan de subsidie van €2,7 miljoen de voorwaarde gesteld dat de bouw vóór 1 januari 2010 moest beginnen, de bestekken waren onvoldoende gecontroleerd, de opstelling van Hoogveld was een probleem, de bankencrisis speelde mee, er was een falende projectleiding en we hebben het project ook wel onderschat, maar wat er nu precies gebeurd is, wanneer en welke acties daarop zijn ondernomen, is nog altijd onduidelijk, zeker als het gaat om die beginfase. Daarom is het heel moeilijk daarover een eigen oordeel te vellen. Wij volgen wel het redelijk goed gemotiveerde oordeel van de rekenkamer dat, ondanks alle inspanningen die zijn gepleegd en successen die daarin zijn behaald, de projectbeheersing uiteindelijk onvoldoende is gebleven.

Het resultaat is dat wij een zalencentrum en een kantoorgebouw hebben gekregen waarvoor we veel meer betalen dan we in 2009 bij het besluit om het complex te kopen hadden verondersteld. In september 2009 kochten wij voor €4 miljoen een

zalencentrum, daarvoor kregen we €2,7 miljoen subsidie van de provincie, en er was een huurintentieovereenkomst met een kandidaat-exploitant, een gereputeerde horecaondernemer. Dat zag er goed uit. De huuropbrengst was in principe bekend en daarmee zouden de resterende kosten voor de gemeente afgedekt zijn. Natuurlijk was er ook een risico – een horecaonderneming heeft altijd een risico, elke onderneming heeft een risico –, maar gezien de gegevens die ik net noemde was dat alleszins te overzien.

Waar staan we nu? We hebben negen ton extra betaald, niet voor een horecaklaar gebouw, maar voor een casco, en eer het klaar is, staat de teller – om die term uit het rapport van de rekenkamer te gebruiken – op €7 miljoen, met als jaarlast volgens de voorlopige raming €118.000,-, een bedrag dat elk jaar beetje bij beetje zal oplopen en dat bovendien ook nog wat geflatteerd is, omdat voor de dekking van een deel van de kosten geld uit de reserve majeure projecten is gebruikt. Als dat zo gelopen is, is er in de loop van het project iets heel erg mis gegaan. De precieze verklaring daarvoor ontbreekt, zoals gezegd.

Wat eigenlijk nog zwaarder weegt, is de ontoereikende informatievoorziening aan de commissie en aan de raad. Het is voorstelbaar dat de wethouder daarin een keuze heeft gemaakt. Bij de behandeling van het rapport van de rekenkamer heeft hij ook gezegd dat men het te druk had gehad met zich terugvechten in het proces, om de achterstand ten opzichte van Hoogveld in te lopen, en dat men alleen maar ongeselecteerde informatie had. Kijken we naar de manier waarop het verkeer tussen het college en de raad hoort te zijn wat betreft het verstrekken van informatie, dan kan de wethouder voor zichzelf wellicht verantwoorden dat hij die informatie niet geeft, maar dan moet onze conclusie zijn dat die informatie wel gegeven had moeten worden. De rekenkamer verwijst naar artikel 169 van de Gemeentewet – de actieve informatieplicht van het college – bij het feit dat de raad pas begin 2012 is geïnformeerd over de netto contante waardeberekeningen die de nieuwe projectleider in augustus/september 2011 had gemaakt. Die zelfde actieve informatieplicht had ook moeten gelden voor de kostenontwikkeling die zich voordoet in de voortgang van het project.

Als de raad op 25 februari 2011, bijna anderhalf jaar na het raadsbesluit tot aankoop, een presentatie krijgt waarin aan financiën slechts een paar algemene zinnen zijn gewijd en concrete informatie, ook als daarom gevraagd wordt, niet wordt gegeven – dat krijgt u in mei/juni, wordt dan gezegd –, terwijl de dag daarvoor intern een notitie was besproken waarin de kosten voor de gemeente volgens een grove schatting konden oplopen tot €2 miljoen extra, dan kan slechts worden geconcludeerd dat de raad niet goed is geïnformeerd, en dat is nog zwak uitgedrukt. Nogmaals: de wethouder kan daarin zijn eigen afweging hebben gemaakt en voor zichzelf verantwoorden hoe het college met de raad hoort om te gaan, maar omdat de raad ervan uit moet kunnen gaan dat hij de informatie die relevant is voor zijn besluitvorming krijgt, kan dit niet.

Vanaf medio 2011 is het beter gegaan, maar dat komt niet zozeer door het verzoek aan de rekenkamer dat toen is gedaan. Overigens was het een voltallig raadsbesluit om de rekenkamer te vragen een onderzoek in te stellen naar de gang van za-

ken, omdat in juni 2011 naar voren was gekomen dat de meerkosten €2 miljoen zouden bedragen. Het was inderdaad de bedoeling van het rapport van de rekenkamer te leren, maar naar mijn beleving zeker ook om opheldering te krijgen over de vraag waarom het zo ver was gekomen. Wat we toen hebben gedaan, en daar zijn we allemaal bij geweest, is dat we het onderzoek naar de vraag hoe het mogelijk is dat we bijna twee jaar na het begin van het project, in een periode waarin we nauwelijks informatie hebben gekregen, en al helemaal niet over de financiële ontwikkeling, anderhalf miljoen extra moeten uittrekken om het project verder te kunnen ontwikkelen, in handen hebben gelegd van de rekenkamer, in plaats van er zelf over door te vragen. Dat is toen zo besloten, en achteraf is dat ook wel te verklaren en te verdedigen, maar als de rekenkamer de raad verwijt tekort te zijn geschoten in zijn controlerende taak, kan dat daarop worden betrokken en de conclusie worden getrokken dat de raad op dat moment verder had moeten doorvragen.

Overigens zijn wij het niet met de heer Van de Loo eens dat de raad in de periode september 2009-zomer 2012 van onachtzaamheid blijkt zou hebben gegeven. Als er geen aanwijzingen komen dat er zaken mis zijn, moet de raad dan zelf gaan graven? Er was geen aanleiding voor om dat te doen. Vanaf het moment dat die aanwijzingen kwamen, is de raad – in elk geval delen van de raad, om die woorden te gebruiken – dat wel gaan doen. Er is voldoende documentatie over die dat duidelijk maakt.

Wij onderschrijven het rapport van de rekenkamer. Op details is er wel wat op aan te merken, en niet elk feit klopt even exact, maar de hoofdlijnen, en ook de meeste kleinere lijnen, kloppen wel. De gevolgtrekkingen van de rekenkamer vloeien ook logisch voort uit de feiten die de rekenkamer heeft geconstateerd. In dat opzicht is het een goed rapport.

Eens zijn wij het ook met het commentaar van de rekenkamer op de bestuurlijke reactie van het college. Op dat commentaar is hier en daar wel wat af te dingen, maar over het algemeen is het adequaat. Ik zal er geen voorbeelden van noemen, maar zo nodig kan dat nog in tweede termijn.

De aanbevelingen van de rekenkamer zouden we eigenlijk apart moeten behandelen. In feite zouden we eerst met het project Poort van Limburg in het reine moeten komen, zodat we de last daarvan kwijt zijn, voordat we goed en op een rustige manier verder kunnen praten over de aanbevelingen en over de manier waarop we zaken gaan veranderen om projecten in de toekomst beter te kunnen uitvoeren. De motie die hierover is ingediend door D66 willen we graag meenemen voor een behandeling. Er zou nog veel meer over te zeggen zijn, maar dat doen we nu niet, we willen dat graag doen als we op dit onderwerp terugkomen, behalve een drietal kleine opmerkingen.

Ten aanzien van de raadsvoorstellen die we krijgen zullen we moeten afspreken dat daarin meer informatie aan de raad wordt verstrekt over alternatieven en risico's. De rekenkamer zegt dat, dat vinden wij zelf ook al langer, maar het lukt maar niet om de raadsvoorstellen in die vorm te krijgen.

We zullen ook nog betere rapportages moeten krijgen van alle gevoelige projecten, stelselmatig ook. Voor een deel is dat het geval met de rapportage over de grotere projecten. In de volgende commissievergadering komt de rapportage over die projecten weer aan de orde. We zullen moeten nagaan of we de inhoud daarvan verder kunnen verbeteren, maar we zullen ook andere projecten in die rapportage moeten opnemen. Verder zullen we ook rapportages moeten krijgen als er niks gebeurd is, want er gebeurt altijd wat – desnoods kan worden volstaan met de mededeling dat er geen vordering is –, zodat we niet achteraf moeten vaststellen dat er van alles is gebeurd, of een vacuüm is ontstaan, terwijl wij van niets weten. Kortom: consequent rapporteren over gevoelige projecten. Dat past overigens ook wel een beetje in de omvorming, waarmee we bezig zijn, van de najaars- en voorjaarsnota in financiële en inhoudelijke rapportages.

Het derde puntje zal, net als de andere twee trouwens, het college waarschijnlijk niet heel welkom zijn. De raad zal kritischer moeten zijn op voorstellen van het college. Dat is ook wat de rekenkamer zegt. De raad zal meer moeten doen met de natuurlijke spanning die er is tussen het college en de raad. De raad zal het college meer moeten bevragen op de achtergrond en de motieven van voorstellen en niet te gemakkelijk genoeg mogen nemen met voorstellen die hij krijgt.

De behandeling van de aanbevelingen is voor een andere keer. Het gaat nu vooral over het eerste deel van het rapport, de evaluatie van het project Poort van Limburg en de conclusies daaruit, maar omdat ook de aanbevelingen geagendeerd zijn wil ik dat er wel bij zeggen.

De heer Van Eersel: Mijnheer de voorzitter. Na de soms uitvoerige betogen van de vorige sprekers wil ik mij beperken tot het raadsvoorstel dat voorligt, en dat luidt: kennis nemen van het onderzoek en besluiten nemen over de conclusies en aanbevelingen van de rekenkamer. Op 14 maart zijn wij in de gelegenheid gesteld om het rapport met de rekenkamer te bespreken en op 28 maart hebben we dat in de commissie RO gedaan. Op beide avonden zijn vragen gesteld en antwoorden gegeven, waarmee in de optiek van de VVD hoor en wederhoor heeft plaatsgevonden. Bovendien is op 9 april nog een reactie van het college gekomen naar aanleiding van vragen van de heer Gabriëls.

Het rapport van de rekenkamer geeft, links- of rechtsom, een rode draad aan in het verloop van het project Poort van Limburg. De VVD-fractie heeft van het begin af aan gezegd dat dit rapport serieus moet worden genomen. Ook wij hebben vragen gesteld, opmerkingen gemaakt en gemiste kansen en interviews aangegeven, maar die ga ik nu niet allemaal herhalen. Op 14 maart en 28 maart zijn ze genoegzaam aan de orde geweest en naar aanleiding daarvan hebben wij gewikt en gewogen. Zowel de rekenkamer als het college heeft de vragen beantwoord. Aan het einde van de vergadering van de commissie RO op 28 maart werd voorgesteld het voorliggende raadsvoorstel ter besluitvorming voor te leggen aan de raad.

De conclusies en aanbevelingen in het rapport van de rekenkamer worden door de VVD-fractie ondersteund. Ze raken in principe alle betrokken partijen: het college, het ambtelijk apparaat, maar ook de raad. De vraag van de VVD-fractie aan het

college is of het deze conclusies en aanbevelingen kan overnemen, zodat we samen van het project leren en soortgelijke onvolkomenheden in de toekomst voorkomen en eerder in kaart gebracht kunnen worden. Als het college de conclusies en aanbevelingen kan overnemen, willen wij graag weten in welke vorm dat zal gebeuren en hoe de raad en het ambtelijk apparaat daarin zullen worden meegenomen. We gaan vandaag waarschijnlijk besluiten over dit raadsvoorstel, maar om tot verbeteringen te komen is mijns inziens nog een traject te gaan en daarvoor zien wij graag een voorstel van het college tegemoet.

De motie van D66 is naar mijn mening een aanvulling op hetgeen het rekenkamer-rapport aan aanbevelingen geeft en die kunnen wij dan ook volledig steunen.

Wethouder Kirkels: Mijnheer de voorzitter. De woordvoerders zal ik op chronologische wijze langs gaan en waar opportuun nader becommentariëren, zodat ook van deze kant zoveel mogelijk helderheid wordt geboden.

Bij de motie van D66 kan ik me een heleboel voorstellen, in positieve zin, maar de veranderingen die daarin worden gevraagd in de organisatie zullen voorbereid moeten worden en door het college van burgemeester en wethouders aan de raad voorgelegd. Er zal altijd een college van burgemeester en wethouders zijn en dat zal dit verder met de raad moeten oppakken. Inmiddels heb ik collegiaal gevraagd om dat buiten mijn woordvoerschap te doen door de portefeuillehouder personeel en organisatie, in zoverre dat op dit moment mogelijk is.

Weert Lokaal heeft aangegeven dat tot de zomer 2011 onvoldoende sturing door het college heeft plaatsgevonden en dat het na ingrijpen van het college beter is gegaan. We kunnen niet anders, maar dat wist de raad al, dan dit onderschrijven, ook omdat ik dit op mijn manier al uitvoerig uit de doeken had gedaan in de eerste termijn van de commissiebehandeling op 28 maart jl. Wat dat betreft is in de fase vóór die ingrepen – laat ik het bondig houden in een soort beeldspraak – een metaalbewerker aan de gang geweest met timmermansgereedschap. Daarvoor is het college verantwoordelijk en ik neem hiervoor specifiek de verantwoordelijkheid. Dat had zo niet moeten gebeuren.

Dat het na die ingreep beter gaat is iets om op voort te bouwen. Daaraan verknoop ik meteen maar wat de VVD-fractie meldt, namelijk dat zij wil horen welke verbetervoorstellen er komen. U zult begrijpen dat die niet in dit debat op tafel zullen komen. Ook daarvan zeg ik dat er altijd een dagelijks bestuur in uw gemeente zal zijn. Ik hecht er wel aan als wethouder voor wat vroeger stadsontwikkeling heette, met die ervaring met mensen en projecten inmiddels, te zeggen dat degenen die in de loop van het proces de organisatie binnen zijn gekomen en die verbeteringen al op gang hebben gebracht, het vertrouwen verdienen om daarop voort te bouwen. Dat de raad naast het college van burgemeester en wethouders gaat zitten om met een goed wakend oog die verbeterprocessen te volgen, de kaders daarvoor te stellen en eventueel bij te sturen, strekt alleen maar tot aanbeveling.

Door de PvdA-fractie zijn enkele kernachtige uitspraken gedaan. Zo heeft zij gezegd dat er geen besluiten waren genomen als er duidelijk geïnformeerd was. Het gaat dan om momenten in 2009. In 2009 heeft de raad het besluit genomen tot aan-

koop, en nog een paar zaken, waarmee feitelijk de Poort van Limburg werd besteld. In debatten over de Poort van Limburg is vaker het rapport van Drijver & Partners aangehaald en het is opmerkelijk dat die naam vanavond niet is gevallen. Dat rapport heeft een rol gespeeld bij het verkrijgen van inzicht in de risico's die op dat moment bekend waren en de risico's, financieel gezien, van de onrendabele top die daarin geconcludeerd werd. Dat rapport heeft een hoofdrol gespeeld in het collegebesluit van februari 2009. 80% van dat stuk gaat over dat rapport van Drijver & Partners. Ik had graag voor de raad vastgesteld waar deze stukken allemaal in informatiebundels hebben gezeten, ook in de leeszaal, maar daar bestaat geen logboek van en is dus gewoon niet vast te stellen. Ik vind dat vervelend, omdat in deze organisatie, en al zeker ook bij deze wethouder, op geen enkel moment de bedoeling heeft voorgezetten, of de actie gepleegd, om dit soort informatie achter te houden. Dat is ook niet gebeurd. Het zou ook volkomen onlogisch en onzinnig zijn om het braaf onder het vloerkleed te houden, terwijl het in een collegestuk zo uitvoerig een rol is gegeven. Dat kan gewoonweg niet.

Zoals ik ook in de commissievergadering heb aangegeven, bevindt zich in de projectenrapportage van maart 2009 een pagina, onder Beekpoort/Poort van Limburg, waarin in een vijftal kernachtige punten precies de risico's worden opgesomd. Kennelijk zijn die echter op de een of andere manier bij te veel mensen buiten beeld geraakt, ook in de raad. Ik zeg het maar feitelijk zoals het is. Ik vond het dan ook wel opvallend dat, toen ik uw raad nog eens aan dit stuk moest herinneren, twee raadsleden van twee fracties mij vroegen dat eens te laten zien en er een kopietje van te verstrekken. Anderen heb ik daar niet meer over gehoord.

Hebben wij gefocust op één exploitant? Ik weet niet de hoeveelste keer dit is dat we het moeten uitleggen, maar wij hebben in twee stevige perioden met het ambtelijk team uitvoerig in alle groepen van exploitanten, investeerders en horecaondernemers gezocht en gesprekken gevoerd, om na te gaan wie onder welke condities geïnteresseerd en vooral ook bij machte was om zo'n stap te zetten. Het is dus gewoon niet waar dat slechts gefocust zou zijn op één exploitant. Waar wij begin 2012, na afstemming via het proces van werkgroepoverleggen, met de raad tot een conclusie zijn gekomen, gaat het toch te ver om ook nog in de rol te kruipen van het vinden van een financiële oplossing voor wat dan maar heet gevolgen van de bankencrisis. Dan focus je ook niet op één exploitant, want dan wordt ook een deadline gesteld waarop duidelijk moet worden of de beoogd exploitant het nu wel kan en wil of niet.

Vervolgens breekt dan weer een tijd aan waarin gezocht wordt naar andere oplossingen en andere partners. Als dan in de zomer van 2012 zo langzamerhand onvermijdelijk het besef doordringt dat die in deze tijden niet te vinden zijn, denken we opnieuw na en komen we na de zomervakantie ook tot de conclusie dat er maar één keuze is, namelijk: laat je het gebouw leeg liggen, of ga je met zo min mogelijk schade toch aan de gang met het complex Poort van Limburg? Dan laat je de investering die daarin is gedaan toch maar maatschappelijk en economisch zoveel mogelijk tot leven komen. Uit de grond van mijn hart, en ook overtuiging, denk en hoop ik dat de raad er geen spijt van heeft dat hij uiteindelijk de beslis-

sing heeft genomen die door de heer Sijben destijds zo treffend is omschreven als: doe open de Poort! Dat heeft helemaal niets te maken met de focus op slechts één exploitant.

De suggestie is ook neergelegd dat er gehandeld is tegen ambtelijke adviezen. Dat is niet het geval, zeker niet voor wat betreft de kernzaken. Als het over een heel klein detail gaat, zoals of we volgende week met partij A of met partij B gaan praten, of andersom, kan het misschien gebeuren, maar beslist niet op hoofdlijnen. Wel hebben wij – en dan verwijs ik naar de uiteenzetting van de heer Van de Loo – een te geringe advieskracht op de been gebracht, onvoldoende tot die ingreep van 2011, en mijns inziens deden we dat te laat, zoals ik ook met redenen omkleed heb uiteengezet in de commissievergadering. Je zou ook moeten concluderen dat je buiten projectmatig werken geen zware of cruciale projecten moet gaan draaien, eigenlijk helemaal geen projecten.

Het CDA heeft betoogd dat de projectbeheersing onvoldoende is geweest en dat de achterstand op de positie niet kon worden ingehaald. Het is voor één keertje niet onaangenaam te horen hoe hard we ons in de race hebben teruggeknopt, maar als de fout bij het overnemen van stelposten in bestekken al gemaakt is, kun je jezelf alleen in de wedstrijd terugknokken door de schade die daaruit is voortgekomen te beperken. Wat mij betreft mag iemand best eens turven in hoeverre dat gelukt is; dat wil ik dan graag eens horen. Wat eraan ten grondslag ligt – zeker om reden van deadlines, maar toch – is dat men werkendeweg aan de gang is gegaan met plannen die onvoldoende ver uitgewerkt waren, op basis van een oude bouwvergunning van 2005, die via hernieuwde deelbouwvergunningen is aangevuld, zonder dat alle risico's tot in de details waren uitgewerkt. Het leek alsof we moesten, maar we wilden het ook. We wilden ook dat het op het conto van het college kwam, en in het bijzonder dat van mij, want ik heb de raad in september overtuigd, en misschien zelfs enthousiast gemaakt, hoewel de raad zelf ook enthousiast genoeg was om aan de slag te gaan. Dat proces van werkendeweg hebben wij schromelijk onderschat en daar zit voor mij ook de cruciale weeffout. Hoe graag je zo'n voorziening ook gesticht wil hebben en hoe het ook loont om het financiële gat te dichten door geld van buiten, je moet je dan eens te meer afvragen of je er alles aan doet om de risico's die bewust worden gemaakt maximaal te beteugelen. Daarmee ben ik dan weer terug bij de beelddespraak van de metaalbewerker die met timmermansgereedschap aan de gang gaat. Het proces om vanuit overeenstemming te gaan uitwerken, van stelposten naar bestekken te gaan en die correct en binnen budgetten uitgevoerd te krijgen, is daardoor niet goed verlopen, en daarover hebben we rekenschap af te leggen.

Ik waag me op dit moment, zo geïmproviseerd, niet aan het maken van een eindtelling van de financiële consequenties hiervan. Dat zal gebeuren na controlling door financiën en wellicht ook door de accountant. Iedereen mag daarbij nu een eigen telsom maken, maar dat moet ik verder tot dat moment laten.

In de woordvoering van het CDA wordt de periode nogal opgerekt als gesteld wordt dat er van één naar anderhalf naar twee jaar geen echte financiële informatie is geweest...

De heer Sijben: In september 2009....

De voorzitter: Dit is de eerste termijn, meneer Sijben. Iedereen heeft netjes kunnen uitspreken, nu mag ook de wethouder zijn verhaal doen. Noteert u het even voor de tweede termijn.

Wethouder Kirkels: Je kunt aan het begin natuurlijk de stopwatch indrukken, maar op het moment dat in september een raadsbesluit wordt genomen en de fase van contractvorming aanbreekt, en vervolgens de fase van aanbesteding – dan is het alweer een halfjaar verder –, is er nog steeds geen enkel financieel nieuw feit geschapen. Dat is objectief wat ik zeg. Aan het eind – en dat is minder objectief, zeg ik in alle eerlijkheid, misschien zelfs wel subjectief, maar het zijn wel feiten – krijg je, nadat het Poort van Limburg-team versterkt is, in 2011 het inzicht: zijn wij de zaken wel goed aan het doorrekenen? Dat staat even los van de stelposten en de bestekken. En dan ontspint zich een vakmatige discussie waarin het – en daar schaam ik me niet voor – iedereen aan deze kant van de tafel, en ik heb begrepen later ook aan de andere kant van de tafel en daarbuiten, de grootste moeite kostte om de technisch-financiële implicaties te volgen tussen de twee rekenmethodes van de vastgoedexploitatie en de overheid-gestuurde budgetorganisatie. Daarmee zijn we niet meteen op de proppen gekomen, niet omdat, zoals de heer Sijben zei, de informatie niet geselecteerd was, maar omdat ze feitelijk niet was onderbouwd. Moesten we dan met twee stukken informatie naar de raad toe, waarvan er waarschijnlijk één een losse flodder betekende? Nee, dan peuren we die technische discussie liever eerst eens even uit. De werkgroepvergadering van januari was het moment waarop de raad werd meegenomen in die lastige, taaie discussie, de keuzes en ook de gevolgen die daaraan vast zaten. Ook dat is voldoende gedocumenteerd.

Ben je dan mooi klaar met je verantwoording door te stellen dat het gezien de omstandigheden allemaal zo goed mogelijk gedaan is en dat het eigenlijk ook niet veel beter had gekund? Neen, dat is mij te simpel. In de bewuste commissievergadering heb ik ook gezegd dat ten tijde van 2010 het proces veel te veel naar binnen gekeerd was en dat er wat dat betreft ook in die informatievoorziening fouten zijn gemaakt. Je kunt daarvan zeggen dat het het college is aan te rekenen, maar ik betrek dat ook zeer specifiek op mijzelf.

Tenslotte is het commentaar van het college op het rekenkamerrapport door een aantal fracties genoemd. Als ik eerlijk ben en er geen doekjes omheen wind, verwijzen PvdA en in wat andere bewoordingen ook het CDA dat commentaar naar de prullenbak. Wat ik daarvan vind is na mijn stap niet meer zo relevant geworden. Het college moet zelf aangeven of het daarin persisteert, maar ik vind wel dat er ook terechte kritiek in staat.

De voorzitter: Aan de orde is de tweede termijn.

De heer Van de Loo: Mijnheer de voorzitter. Ik verzoek u om een korte schorsing voor beraad met de fractie van D66 over de motie.

De voorzitter: Akkoord. De vergadering is geschorst (21.49 uur).

Schorsing

De voorzitter: Ik heropen de vergadering (21.59 uur).

Dames en heren. Naar ik heb begrepen, wordt de motie thans, na een kleine aanvulling, door alle fracties ingediend. Omdat de heer Van de Loo om de schorsing heeft gevraagd, geef ik hem het woord voor het toelichten van die aanvulling.

De heer Van de Loo: Ik laat dit liever over aan D66, als geestelijk vader en moeder van de motie.

De voorzitter: Akkoord. Het woord is aan mevrouw Stokbroeks.

Mevrouw Stokbroeks: Mijnheer de voorzitter. Tijdens de schorsing zijn we bij elkaar gaan zitten en hebben we overeenstemming bereikt over een aanpassing in de opdracht aan het college. Het nieuwe dictum luidt nu aldus: *“niet slechts het handboek projectmatig werken aan te passen, maar de raad tevens een voorstel voor te leggen over hoe het college de noodzakelijke cultuurverandering gaat realiseren, waarbij de conclusies en aanbevelingen uit het rekenkamerrapport inzake Poort van Limburg als leidraad gelden”*.

De voorzitter: Het woord is nu aan wethouder Litjens, die het een en ander over de motie wil zeggen.

Wethouder Litjens: Mijnheer de voorzitter. De motie is inmiddels aangepast en dat lijkt mij een goede zaak. In onze brief van 9 april jl. aan de heer Gabriëls hebben wij op pagina 2 aangegeven dat, als de raad besluit de conclusies en aanbevelingen uit het rekenkamerrapport over te nemen, het college in het vierde kwartaal van 2013 met een actieprogramma zal komen en dat de raad daarin lopende die weg zal worden meegenomen.

De voorzitter: Aan de orde is thans de tweede termijn.

De heer Goubet: Mijnheer de voorzitter. De heer Van de Loo heeft in zijn bijdrage in eerste termijn gezegd het jammer te vinden dat de SP op een gegeven moment heeft afgehaakt, of niet verder meer heeft mee gedaan. Ik begrijp niet goed wat hij daarmee bedoelt, vandaar dat ik een verduidelijking daarvan op prijs zal stellen.

De heer Van de Loo: Dat wil ik graag even uitleggen. Weert Lokaal en SP hebben samen het initiatief genomen tot het rekenkameronderzoek en ik vind het jammer dat de SP nu geen enkel commentaar geeft op het rekenkamerrapport. Hebben we nu voldoende geleerd uit het rapport? Dat was eigenlijk de uitdaging in mijn opmerking.

Mevrouw Kadra: Mijnheer de voorzitter. Ik weet niet of ik wethouder Litjens zojuist goed heb begrepen, vandaar dat ik daarover iets wil vragen. In eerste ter-

mijn hebben wij aangegeven dat de conclusies en aanbevelingen in het rekenkamerrapport naar onze mening door het college worden weggeschoven. Het is mij uit de woorden van de wethouder niet duidelijk geworden of het college de motie kan overnemen, omdat het nu vanuit de raad komt, of dat het college daadwerkelijk achter de conclusies en aanbevelingen staat die door de rekenkamer zijn geformuleerd.

De heer Van Eersel: Op 9 april 2013 hebben wij een brief ontvangen van het college, waarin letterlijk staat dat het college daarmee aan de slag gaat als het door de raad besloten wordt. Uw vraag lijkt me daarom overbodig.

Mevrouw Kadra: Mijn vraag was nu juist of het college hiermee aan de slag omdat het vanuit de raad komt, of dat het college dit doet omdat het er zelf in gelooft en ook achter de conclusies en aanbevelingen staat. Dat is een wezenlijk verschil.

De heer Gabriëls: Als het mag, wil ik hierop ook even inspringen. In de vorige vergadering heb ik die vraag namelijk ook gesteld en daarop is letterlijk het volgende geantwoord: *“Los van het feit dat zowel het rekenkamerrapport als het onderzoek zelf door Twijnstra & Gudde geen wetenschappelijk onderzoek betreft, nemen wij beide rapportages zeer serieus. Dit betekent echter niet per definitie dat alle feiten en beoordelingen onderschreven worden.”* Ik neem aan dat mevrouw Kadra ook hierop doelde. Door het college is er overigens wel aan toegevoegd dat vanuit de filosofie van de lerende organisatie een en ander, vooral wat betreft de leermomenten, zeer serieus wordt genomen. Ik denk dat die leermomenten dan misschien wat concreter omschreven zullen moeten worden en in de brief staat dat we daarop in het vierde kwartaal antwoord zullen krijgen. Het lijkt me dan ook niet verstandig nu al meteen concrete leerpunten aan te geven. We zullen even moeten afwachten wat er in het vierde kwartaal zal komen.

Mevrouw Kadra: Het gaat ons er niet om of nu daadwerkelijk concrete actiepunten worden uitgezet, maar om de vraag of het college achter de conclusies en aanbevelingen in het rekenkamerrapport staat. Dat is voor ons de essentie van het debat vanavond. Ziet het college het op dezelfde wijze als nu door de raad in de motie verwoord?

De voorzitter: Voor een antwoord op die vraag ga ik weer even terug naar wethouder Litjens.

Wethouder Litjens: De heer Van Eersel heeft nog eens geattendeerd op het gestelde op pagina 2 van onze brief. Daarin geeft het college eigenlijk aan dat het achter de conclusies en aanbevelingen staat en dat het over de acties en de te hanteren methodieken met de raad komt te spreken in het vierde kwartaal, of wellicht eerder als dat mogelijk is.

De voorzitter: Ik stel vast dat niemand meer het woord verlangt, zodat nu tot afronding van dit onderdeel kan worden overgegaan. Allereerst de motie.

De motie wordt zonder hoofdelijke stemming met algemene stemmen aanvaard.

Zonder hoofdelijke stemming wordt hierna conform het initiatiefvoorstel van de raadscommissie ruimtelijke ordening besloten.

De voorzitter: Aan de orde is thans het debat over de mededeling die wethouder Kirkels aan het begin van dit agendapunt heeft gedaan over het ter beschikking stellen van zijn wethouderszetel.

Mevrouw Kadra: Mijnheer de voorzitter. Na de verklaring van de wethouder en de langdurige schorsing die daarop is gevolgd kan ik hierover thans vrij kort zijn. Het besluit van de wethouder ligt naar onze mening in de lijn van de bevindingen in het rekenkamerrapport. De PvdA-fractie heeft respect voor de politieke keuze die de wethouder heeft gemaakt, wat niet wegneemt dat het ook een menselijk drama is. We zeggen altijd wel weer dat we overgaan tot de orde van de dag, en misschien is dat ook wel het beste, maar er schuilen altijd wel mensen achter politieke keuzes en consequenties. Daarnaast willen wij de wethouder bedanken voor hetgeen hij de afgelopen zeven jaar als wethouder voor de Weerter gemeenschap heeft betekend en de jaren daarvoor als raadslid.

Mevrouw Stokbroeks: Mijnheer de voorzitter. In dit hele dossier hebben wij nooit het gevoel gehad dat opzettelijk informatie zou zijn achtergehouden. Dat is ook de reden geweest waarom wij bewust hebben ingezet op het andere deel van het dossier, met de conclusies en aanbevelingen. Wat dat betreft willen wij in alle openbaarheid uitspreken dat wethouder Kirkels ons vertrouwen had, en eigenlijk nog steeds heeft, ook al heeft hij zelf een andere conclusie getrokken, en daar hebben wij alleen maar respect voor.

De heer Van de Loo: Mijnheer de voorzitter. Allereerst wil Weert Lokaal de wethouder bedanken voor zijn inzet, en niet alleen in dit dossier, waarin hij vanavond het collegebeleid keurig heeft verdedigd en ook reëel heeft benaderd. Wij respecteren zijn besluit om zijn portefeuille neer te leggen en wensen hem erg veel succes in de nabije en verre toekomst. Wij hopen hem nog terug te zien.

De heer Stals: Mijnheer de voorzitter. Het is vandaag een zwarte dag in de Weerter politiek, een dag die ook geen winnaars kent, maar het is wel politiek. Terugkijkend op het rapport, moeten we vaststellen dat er een aantal dingen zijn gebeurd die wel worden verklaard, maar daarmee niet zijn goedgepraat. Wij respecteren het zeer dat wethouder Kirkels hiervoor zijn verantwoordelijkheid neemt. Daarmee is dit dossier voor ons ook af. Wij wensen de wethouder erg veel sterkte met zijn toekomst en wensen hem alle goeds.

De heer Van Eersel: Mijnheer de voorzitter. Wat zal ik hiervan zeggen als woordvoerder van de lijdende partij? Wij vinden het bijzonder spijtig dat de wethouder uiteindelijk heeft gemeend deze keuze te moeten maken, maar wij respecteren die uiteraard ook. Wij kennen ook zijn beweegredenen. In dit dossier Poort

van Limburg hadden wij gehoopt samen de trap op en ook weer af te gaan, maar helaas hebben de debatten die gevoerd zijn de wethouder anders doen besluiten. Wij hebben grote waardering voor datgene wat de heer Kirkels de afgelopen zeven jaar als wethouder heeft gedaan, waarvan vijf jaren in een crisissituatie, wat niet de gemakkelijkste tijd is geweest, wat overigens voor het hele college geldt, dat in deze crisis moet roeien met de riemen die het heeft. Zeilen met de wind tegen, zoals het in het coalitieprogramma staat, maar toch proberen vooruit te komen. Wij zullen dit nu eerst eens moeten laten bezinken en als dat is gebeurd zullen we weer verder kijken naar de toekomst.

De heer Goubet: Mijnheer de voorzitter. Mevrouw Stokbroeks heeft gezegd dat zij nog steeds voldoende vertrouwen heeft in de wethouder, ook al heeft hij zijn portefeuille ter beschikking gesteld, en ook in het college. Wij hebben dat helaas niet meer en daarom wil ik nu de volgende motie indienen:

De raad van de gemeente Weert,
in vergadering bijeen d.d. 10 april 2013;
overwegende dat:

- uit het rekenkamerrapport en de debatten in de raadscommissie en de gemeenteraad is gebleken dat er zowel ambtelijk als bestuurlijk met name in de periode begin 2010-begin 2011 onvoldoende grip op het project Poort van Limburg is geweest, waardoor de raad met hoge extra kosten is geconfronteerd;
- dito is gebleken dat in dezelfde periode de informatievoorziening naar de raad over en het betrekken van de raad bij het project onvoldoende is geweest;
- dit in eerste instantie aan de verantwoordelijk wethouder kan worden verweten, maar het college ook eerder had dienen in te grijpen;
- het college zich derhalve onvoldoende van zijn taken en verantwoordelijkheden heeft gekweten;

sprekt uit het vertrouwen in het college exclusief de burgemeester op te zeggen. (M4)

De voorzitter: Het lijkt mij goed de vergadering nu even te schorsen om dit even te laten zinken. Ik stel voor de vergadering een halfuur te schorsen.

De heer Van Eersel: Voor mij hoeft dat niet hoor.

De voorzitter: Laten we in ieder geval een kwartier tot twintig minuten schorsen. De vergadering is geschorst (22.15 uur).

Schorsing

De voorzitter: Ik heropen de vergadering (22.41 uur).

Door de fractie van de SP is een motie van wantrouwen ingediend, waarover ik thans de beraadslagingen open.

Mevrouw Stokbroeks: Mijnheer de voorzitter. Wij willen graag eerst de reactie van het college op deze motie vernemen voordat wij erover gaan debatteren.

De voorzitter: Normaal gesproken wordt over een motie eerst in eerste termijn door de raad gesproken en daarna door het college. Dit is natuurlijk wel een bijzondere motie en als de raad anders wil, hoor ik het graag.

De heer Van de Loo: Voor mij is het een motie zoals alle andere moties en die worden eerst plenair in de raad besproken. Daarop volgt dan het antwoord van het college en dan kunnen we besluiten. Dat is volgens mij de normale procedure en ik stel voor die ook nu te volgen.

De heer Stals: Daar sluit het CDA zich bij aan.

De heer Van Eersel: De VVD ook.

Mevrouw Kadra: Wij willen graag eerst een reactie van het college.

De voorzitter: Ik stel vast dat de meerderheid van de raad de gebruikelijke procedure wil volgen. Het woord is in eerste termijn aan de raad.

De heer Van de Loo: Mijnheer de voorzitter. Deze motie is wat vreemd. Als je niet meedoet aan een discussie over een rapport en vervolgens de conclusie trekt dat daarover een motie van wantrouwen moet worden ingediend, is dat vreemd en eigenlijk ook niet correct. Doe dan ook mee aan de politieke discussie.

Weert Lokaal heeft herhaaldelijk aangegeven dat ook de raad fouten heeft gemaakt. Als we mensen die fouten maken per definitie op deze manier afrekenen, moeten we ook een brevet van onvermogen aan onszelf geven en ik stel de SP voor dan het goede voorbeeld te geven.

Het college heeft aangetoond open te staan voor datgene wat deze raad aan verbeteringen voorstelt. Daar hebben wij vertrouwen in. Gezien de ontwikkeling die het college al in gang heeft gezet, hebben wij er vertrouwen in dat het dat op een goede manier af maakt. Daarover hebben we zojuist een motie ingediend en die is unaniem door de raad aanvaard. Dat de SP nu nog een motie van wantrouwen indient snap ik dan ook echt niet. Wij zullen deze motie op geen enkele manier ondersteunen.

Mevrouw Stokbroeks: Mijnheer de voorzitter. Zojuist heb ik al gezegd dat wij de wethouder steunden en nog steeds steunen. Het zou dan ook heel vreemd zijn als wij er anders over gaan denken nu deze motie voorligt. Wij zullen de motie dus niet steunen. Dat neemt niet weg dat wethouder Kirkels in dit dossier zijn verantwoordelijkheid heeft genomen en dat wij zeer benieuwd zijn naar de reactie van het college hierop.

Mevrouw Kadra: Mijnheer de voorzitter. Zoals ik zojuist al heb gezegd, zouden wij liever hebben gezien dat eerst het college op de motie van wantrouwen had gereageerd, want voor ons is dit niet zomaar een motie als alle andere moties. In zijn beantwoording heeft de wethouder een paar keer uitdrukkelijk het college genoemd, met de toevoeging dat hij hiervoor expliciet de verantwoordelijkheid neemt. Wij stellen vast dat het college op dit moment geen gezamenlijke verantwoordelijkheid neemt en in het kader van collegiaal bestuur niet daadkrachtig achter de wethouder gaat staan. Men laat de wethouder gewoon aan zijn lot over, bungelen, en er komt totaal geen enkele reactie uit.

De heer Stals: Mijnheer de voorzitter. De CDA-fractie kan hierover heel kort zijn. Naar onze mening gaat deze motie van wantrouwen veel te ver. Wethouder Kirkels heeft zijn verantwoordelijkheid genomen en wij vinden dat meer dan genoeg voor datgene wat gebeurd is. Daar hoeft echt niet het hele college voor te bloeden. Dit gaat ons veel te ver.

De heer Van Eersel: Mijnheer de voorzitter. Bij de heer Van de Loo, mevrouw Stokbroeks en de heer Stals kan ik mij geheel aansluiten. Zojuist hebben we een heel debat gevoerd over het rekenkamerrapport, waaraan de SP helemaal niet heeft deelgenomen, en als er dan zo'n motie tevoorschijn komt, vind ik dat erg jammer, om het maar even zuinig uit te drukken. Bovendien hebben we zojuist met z'n allen een motie aangenomen waarin wij aangeven hoe wij verder willen gaan. Wij hadden en hebben vertrouwen in de heer Kirkels, maar ook in het college, zeker in deze moeilijke tijd. Wij gaan voor continuïteit en zullen deze motie echt niet steunen.

De heer Goubet: Mijnheer de voorzitter. De bewering van de heer Van de Loo en de heer Van Eersel dat de SP niet zou hebben deelgenomen aan dit debat, werp ik verre van mij. Wij hebben wel degelijk op heel veel momenten deelgenomen aan het debat en inspraak gehad, in ieder geval op ieder moment dat een beslissing genomen moest worden, of daarheen gestuurd werd.

De heer Van de Loo kan ik tenslotte verzekeren dat de drie raadsleden van de SP hun zetel vanavond niet ter beschikking zullen stellen.

De voorzitter: Het woord is aan wethouder Coolen, die namens het college iets zal zeggen.

Wethouder Coolen: Dat kan heel kort, voorzitter. Het college zal zich morgenvroeg beraden op de ontstane situatie en op alles wat hier gewisseld is.

De voorzitter: Aan de orde is thans de tweede termijn.

Mevrouw Kadra: Nu wil ik toch even het woord over de orde, voorzitter. Wij hebben een motie van wantrouwen voorliggen en voordat we tot stemming kunnen overgaan, moeten we natuurlijk wel weten waar we aan toe zijn. Als het college hierop pas morgen terugkomt, wil ik graag weten wat dat betekent voor de motie die nu voorligt.

De voorzitter: Er is vanavond meer gebeurd dan alleen het indienen van deze motie. Wethouder Kirkels heeft zijn zetel ter beschikking gesteld en op grond van de Gemeentewet gebeurt dat met onmiddellijke ingang als er politieke redenen aan ten grondslag liggen. Ik heb de wethouder echter wel uitgenodigd voor de collegevergadering van morgenochtend, om daarin, in het belang van de stad, een goede overdracht te verzekeren. De overige wethouders en de voorzitter van het college zullen dan met elkaar in gesprek gaan over de vraag hoe nu verder? Dat is ook wat wethouder Coolen zojuist heeft bedoeld. Ik geef u overigens op een brief-

je dat hetgeen vanavond is gebeurd het college, net als de raad, niet in de kouwe kleren is gaan zitten en daarover wil, neem ik aan, wethouder Coolen morgenochtend ook even praten. De motie van wantrouwen zal, zoals iedereen wel kan uittellen, geen meerderheid halen en daar gaat het dan niet meer over. Ik neem aan dat de motie na de tweede termijn in stemming zal worden gebracht en dan zien we wel wat er gebeurt.

De heer Goubet: Mijnheer de voorzitter. Het college heeft niet gereageerd op de motie, heeft haar ook niet ontraden en geeft mij dus geen argumenten waarom ik de motie eventueel zou moeten intrekken of zo. Wij zullen de motie daarom graag in stemming laten brengen.

De heer Stals: Het is natuurlijk heel raar om een motie van wantrouwen in te dienen en vervolgens aan het college te vragen of je dat toch kunt vertrouwen. Ik geloof er helemaal niks van, maar laten we maar snel overgaan tot stemming.

Mevrouw Kadra: Mijnheer de voorzitter. Als het kan, willen wij het college toch vragen in ieder geval te reageren op de voorlaatste overweging in de motie van wantrouwen, luidende *“dit in eerste instantie aan de verantwoordelijk wethouder kan worden verweten, maar het college ook eerder had dienen in te grijpen”*. Als dat is gebeurd, weten wij of wij voor of tegen zullen stemmen.

De voorzitter: Ik kijk even naar een van de wethouders.

Wethouder Coolen: Mevrouw Kadra kan dat wel willen, maar het college beraadt zich hier morgen over en dan komen we wel met een standpunt naar buiten.

De voorzitter: Beïnvloedt dit antwoord nog het stemgedrag van de PvdA?

Mevrouw Kadra: Nee, want wij krijgen geen antwoord!

De voorzitter: Dat kan ook aanleiding zijn om voor of tegen te stemmen.

Mevrouw Kadra: Je gaat natuurlijk niet voor of tegen stemmen omdat je geen antwoord krijgt en dan maar boos tegen stemmen. Je moet je stem voor of tegen wel kunnen baseren op een inhoudelijke argumentatie, zeker als er zo'n zwaar middel in het geding is.

De voorzitter: Dat ben ik met u eens.

De heer Gabriëls: Mag ik eens vragen wat u in de schorsing hebt besproken?

De voorzitter: Aan wie vraagt u dat?

De heer Gabriëls: Aan het college van burgemeester en wethouders, dat zich moet beraden en daarvoor morgenvroeg terug wil komen.

Wethouder Coolen: De afspraak is dat uit het college niet geklapt wordt. Wij zullen ons morgen beraden en iedereen zal daarin een eigenstandige beslissing nemen.

Mevrouw Kadra: Met alle respect, maar wij zitten hier als gemeenteraad bij elkaar, het hoogste orgaan van deze gemeente, en als het college niet verder komt dan de mededeling dat het zich morgen zal beraden, zet het de gemeenteraad en de Weerter burger buitenspel. Daar protesteren wij tegen.

Wethouder Cardinaal: De raad heeft vanavond te maken gehad met een nieuwe bal in het spel, om het maar populair te zeggen, en als u ons dwingt ons hierover uit te spreken, stel ik hierbij ook mijn zetel ter beschikking.

De voorzitter: De griffier fluistert me in dat het verstandig is de vergadering nu even te schorsen en dat lijkt mij ook goed. Voor de goede orde: wethouder Cardinaal heeft zojuist gezegd – ik hoop dat ik hem goed citeer, anders krijgen we daar direct weer een misverstand over – dat, als de raad ons dwingt, hij zijn zetel ook ter beschikking zal stellen. Er is natuurlijk geen enkel college, dames en heren, dat een gemeenteraad zal adviseren een motie van wantrouwen aan te nemen.

Mevrouw Kadra: Wij verwachten ook niet dat het college deze motie zal overnemen! Wij verzoeken het college alleen te reageren op de overweging in de motie dat het eerder had dienen in te grijpen. Dat gaat om de inhoud en daar krijgen wij geen antwoord op.

De voorzitter: De wethouder heeft gezegd dat wij daar morgenochtend eens even op ons gemak naar zullen kijken. We zullen eerst eens afwachten of de meerderheid van de raad zich in de motie kan vinden, al bleek dat in eerste termijn wellicht niet, en dat scheelt natuurlijk ook, want dat bepaalt of in de toekomst vertrouwen is in dit verhaal of niet. Ik stel daarom toch voor een korte schorsing in te lassen, om de zaak even te laten bezinken.

De heer Kusters: U kunt toch gewoon de motie in stemming brengen?

De voorzitter: Als de raad geen behoefte heeft aan een schorsing, kunnen we dat doen, ja.

Mevrouw Kadra: Wij verzoeken om schorsing, voorzitter.

De voorzitter: Goed, dan schors ik de vergadering (22.55 uur).

Schorsing

De voorzitter: Ik heropen de vergadering (23.13 uur).

Dames en heren. Het college heeft overleg gevoerd over de gang van zaken tot nu toe en over deze motie. Het woord is aan wethouder Coolen.

Wethouder Coolen: Mijnheer de voorzitter. Het college beraadt zich morgen op de ontstane situatie, en dat doen we omdat we hier niet zomaar even over het belang van de stad een uitspraak willen doen. Wij ontraden de motie met klem.

De heer Stals: Mijnheer de voorzitter. Kijkend naar het belang van de stad, vind ik dat we de motie heel snel in stemming moeten brengen. Er is gewoon een meerderheid die vertrouwen heeft in het college en ik zou er niet te veel tijd meer aan besteden.

Mevrouw Kadra: Mijnheer de voorzitter. Dit is nu precies waar het mis is gegaan in het complexe complex Poort van Limburg: we nemen besluiten en krijgen pas achteraf informatie. Wij stellen de raad daarom voor de vergadering tot morgenavond te schorsen. Wij wensen dan antwoord van het college op de conclusies en aanbevelingen van de rekenkamer. Eigenlijk hadden we dat al vanavond moeten hebben, want het college heeft zich daarop al lang kunnen voorbereiden. Daarnaast wensen wij een inhoudelijke reactie van het college op de nu voorliggende motie van wantrouwen én op het aftreden van wethouder Kirkels.

De heer Van de Loo: Mijnheer de voorzitter. Wij willen deze motie zo snel mogelijk in stemming laten brengen. Het idee om hierover morgenavond nog langer te debatteren levert naar onze mening geen enkele bijdrage aan de discussie die we hebben gevoerd over de Poort van Limburg.

De heer Goubet: Mijnheer de voorzitter. Wat ons betreft mag er nu gestemd worden.

De heer Van Eersel: Mijnheer de voorzitter. Nogmaals: wij hebben het volste vertrouwen in het college. Wij willen graag dat de motie nu in stemming wordt gebracht, zodat we daarna over kunnen gaan tot de orde van de dag.

Mevrouw Stokbroeks: Mijnheer de voorzitter. Wij hebben zojuist al aangegeven dat wij waarde hechten aan de mening van het college in dit hele verhaal. Wij willen dan ook heel graag horen wat het overleg in het college morgen heeft opgeleverd, maar dat zal ons standpunt ten aanzien van deze motie niet veranderen.

De voorzitter: Het voorstel van orde van mevrouw Kadra is hiermee afgewezen. We gaan over tot stemming over de motie.

Mevrouw Kadra: Mijnheer de voorzitter. Wij wensen een stemverklaring af te leggen en willen vervolgens een hoofdelijke stemming.

De voorzitter: Ga uw gang.

Mevrouw Kadra: Toen wij aan deze avond begonnen, waren wij niet voornemens het college naar huis te sturen, integendeel zelfs, maar de motie van wantrouwen van de SP en het feit dat wij hierop geen antwoord krijgen van het college brengen ons ertoe nu voor de motie te stemmen.

De motie wordt hierop hoofdelijk in stemming gebracht en met 20 tegen 6 stemmen verworpen.

Tegen hebben gestemd mevrouw Op den Kamp-Smans, de heer Sijben, mevrouw Nouwen-Jacobs, de heer Boonen, mevrouw Struving, de heren Van de Loo, Van Eersel, Jacobs, Altun en Gabriëls, mevrouw Jacobs-Verstappen, de heren Van Buuren, Adriaens, Van Brussel, Egging, Stals en H.P.M. Lempens, mevrouw Stokbroeks en de heren Kusters en Meulen.

Voor hebben gestemd de heer Peterse, de dames Kadra en Zaâboul, de heer Marchal, mevrouw Beenders-van Dooren en de heer Goubet.

Mevrouw Beenders-van Dooren: Mijnheer de voorzitter. Hoe wordt de raad nu geïnformeerd over wat het college morgen heeft besloten?

De voorzitter: Dat gaat op de gebruikelijke wijze, via de griffier.

23. Sluiting

De voorzitter sluit te 23.20 uur de vergadering.

De griffier,

De voorzitter.

SPREKERSINDEX

Raad

Adriaens, 29, 38, 44, 47, 72, 81
Beenders-van Dooren, 7, 15, 18, 50, 53, 54, 56, 62, 88, 106
Brussel, van, 2, 10, 16, 34, 41, 42, 47, 50, 53, 59, 66, 70, 71, 81
Eersel, van, 50, 57, 76, 85, 92, 98, 99, 100, 101, 102, 105
Egging, 10, 16, 67, 70
Gabriëls, 18, 43, 74, 98, 103
Goubet, 9, 16, 17, 19, 46, 54, 66, 71, 73, 74, 75, 77, 85, 87, 97, 100, 102, 103, 105
Jacobs, 66, 71
Jacobs-Verstappen, 52
Kadra, 3, 4, 17, 21, 24, 25, 26, 27, 46, 74, 77, 84, 97, 98, 99, 101, 102, 103, 104, 105
Kusters, 3, 20, 24, 46, 74, 76, 77, 104
Lempens, H.P.M., 35, 44, 47, 79
Lempens, P.P.E., 17, 75, 76
Loo, van de, 3, 6, 14, 49, 52, 53, 59, 63, 64, 68, 70, 85, 87, 96, 97, 99, 101, 105
Marechal, 3, 4, 28, 31, 43, 44, 47, 64, 65, 69, 70, 71, 78, 80
Meulen, 25, 32, 41, 44, 45
Peters, 3, 19, 24, 25, 26, 47, 74, 76, 77, 81
Peterse, 3, 4, 22, 25, 26, 28, 30, 32, 38, 39, 40, 41, 42, 45, 47, 48, 49, 58, 62, 71, 72, 81
Sijben, 11, 16, 27, 41, 48, 51, 54, 63, 80, 89, 96
Stals, 3, 20, 25, 27, 47, 74, 75, 76, 77, 83, 85, 99, 101, 102, 103, 105
Stokbroeks, 4, 22, 26, 46, 72, 75, 77, 84, 85, 97, 99, 100, 101, 105
Struving, 83
Zaâboul, 17

College

Cardinaal, 4, 22, 26, 27, 49, 54, 104
Coolen, 4, 36, 39, 40, 41, 73, 102, 103, 104
Kirkels, 13, 15, 48, 51, 53, 60, 68, 69, 82, 84, 93, 96
Lijens, 80, 97, 98